

కర్తయోగం

అపర సిద్ధాంతము

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కృష్ణ మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు ధర్మాత్రేయ

గురు బాలాబాజ

గురు గోతమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

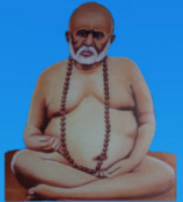

గురు వీరభట్టాంద్ర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతాం

గురు వైలింగ్ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయ

గురు రామకృష్ణ పరమహంస

అమ్మి శారదా దేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయిబాబా

గురు అరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తవేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళ స్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో భాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా) నుంచి సేకరించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో భాగంగా ఈ ఫౌండేషన్ స్థాపించబడినది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్థ ద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు వ్రాసినట్లయితే (లేక) సేకరిస్తే మాకు తెలియచేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిచేయుటకు, భాగస్వామ్యం అగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రదించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ ఆప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన,ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు డిజిటల్ లైబ్రరీ సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలేని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైటు అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకొన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul

Help Line / WhatsApp: 9042020123

“ మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేది ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందరికీ అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పాద సమర్పణమస్తు

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc x

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language:

Scanning Centre: Any Centre

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) |
[Problems](#) | [Missing links or Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none"> Rashtrapati Bhavan CMU-Books Sanskrit TTD Tirupathi Kerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none"> INSA	<ul style="list-style-type: none"> Times of India Indian Express The Hindu Deccan Herald Eenadu Vaartha	<ul style="list-style-type: none"> Tamil Heritage Foundation AnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పౌరమార్గిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది ఐలిప్పులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినిచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమేధా దక్షిణామూర్తయేనమః.
ఆపస్తంబమహర్షి ప్రణీతాద్యనేక ధర్మ
శాస్త్రములనుండి సంగ్రహింపబడి
లోకోపకారార్థము
నగరిడపాధ్యాయులవారగు
గుండాగరం - తంబయ్యగారిచేత
ఆంధ్రభాషయందు రచింపబడెన

అపరసిద్ధాంతము.

అనునీగ్రంథము

చన్నపురి,

బరూడు - త్యాగరాయ శాస్త్రులవారి

గీర్వాణ భాషా రత్నాకర ముద్రాక్షర శాలయందు
ముద్రింపబడియె.

19-8 సం.

Registered copy Right.

హస్తప్రత్యేకం

దీనివల

18

శ్రీ రస్తు.

ఓంనమః ప్రణవార్థాయ శుద్ధజ్ఞానైక మూర్తయే ।
నిర్మలాయ ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయేనమః ॥

ఆపస్తంబమహర్షి భోజనమః.

ఆపస్తంబమునింశం దే యత్ప్రసాదాదమీవయం ।
స్వర్గాదిమోక్షపర్యంతం వైదికీం సిద్ధిమాప్నవః ॥

వీ తీ క.

ఈ ప్రపంచమున బ్రహ్మ తత్త్వము జైశ్యులు మానవజన్మ మెత్తినందులకు పితృమాతృవులు స్వర్గాది మోక్ష పర్యంతము సుఖ మందుటకు పైతృమేధికాది కర్మను చేయవలయుననుట లోకవిదితమే గదా ! పూర్వము సర్వజ్ఞులగు మహర్షు లీకర్మానుష్ఠానంబున కనేక ధర్మశాస్త్రముల రచించిరి. ఈ గ్రంథములలో భారద్వాజ సూత్ర ము, పరాశరమాధవీయము, సిర్ణునిసింధు, ధర్మ ప్రవృత్తౌ యల్లాజీ యము పైతృమేధిక సారసంగ్రహము ముఖ్యములైనవి. ధర్మశాస్త్ర మిటుల గ్రంథబాహుళ్యముగను, గీర్వాణ భాషయందు వాగ్దేవ యుండుటఁ జేసి ప్రాకృతభాషా పాండిత్యముగల యాజ్ఞాకులకుఁదప్ప ఇతరసామాన్య విప్రులకు దానినెఱుంగుట గతినముగానున్నది. ఈకాలము పండితవర్కులు కొందరు ఈ గ్రంథములకుఁ తాత్పర్యమును రచి యించిరిగాని ఇవి పూర్వపక్ష సిద్ధాంతములతోఁ గూడియుండుటం జేసి సిద్ధాంతమును గ్రహింపలేక పెక్కుదేశములయందు పైతృమేధికాది కార్యములఁ జేయుచు విప్రులు శ్రమపడుచుండుట నింతయని చెప్పనలవిగాక యున్నది.

ఇట్లు ధర్మశాస్త్ర సందేహముల నెఱుగించే కర్మల నాచరించుచు సఫలముగాకయుండుటజూచి వీనిని మానుప కోరికగలవాడై మద్వంశజుడగు గుండాగరం - నరసింహశౌతు లీగ్రంథముల నంతయు జక్కగ పరి లించి వాని సారాంశముల మాత్రము అపరసిద్ధాంతమును పేర గీర్వాణభాషయందు ఒక గ్రంథమును రచించిరి. ఇది సహిత మెల్లదుకును నత్యంత ఉపయోగకారి గాక యున్నది గాన ఈగ్రంథమును తెనుగుభాషయందు సులభశైలిని స్వానుభవముతో పరికించి దేశాచారానుసారముగా రచించితిని. ఈగ్రంథమును ముద్రాంకితము చేయుండని యనేకులు నన్ను బోత్సాహపరిచినందున విశేషజ్ఞులగు పండితులచే పరిశోధించి ప్రచురించితిని.

ఈ గ్రంథమునందు తప్పులు లేవని గట్టిగా చెప్పజాలను. దీని యం దెచ్చటనైనను లోపములున్నయెడల వానిని వివరముగా నాకు నెఱుకపరిచిన రెండవకూర్పున సవరించువాడనుగాన బుధోత్తములను పార్థింకు వాడను.

ఈ గ్రంథరచనయందు నాకతంత సహాయుడై యుం న పెద్దపవని వాసస్థుడగు బండేపల్లి అబ్బులుశాస్త్రిలవారి. నీ గ్రంథమును ప్రచురింప బోత్సాహము చేసిన నామిత్రులకును నేనంతయు కృతజ్ఞుడను. ... *

కృ. నమ్మశ్వావీధి.
మద్రాసు.

ఇట్లు,
సర్వజన విధేయుడు,

నగరి ఉపాధ్యాయులు

 తంబయ్య.

ఈ గ్రంథమునకు సంబంధించిన సర్వప్రయత్నిత ప్రయోగములు, దానవిషయమును అచ్చు అగుచున్నవి.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

విషయసూచిక.

వైత్యమేధికప్రకరణము.

*

పుటసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

తిథివిషయః	౧	ణము	౪
రాత్రినిర్ణయః	౨	బ్రహ్మచారికర్తృనిరూపణము	౫
అయననిర్ణయః	౩	బహుపుత్రత్వే జ్యేష్ఠస్యైవ	
పక్షనిర్ణయః	౪	కర్తృత్వవిధిః	౬
మృతికే దోషములు	౫	దేశాంతరముననుండు జ్యేష్ఠుడు	
భద్రతిథిః	౬	చేయువిధిః	౭
నందతిథిః	౭	దేశాంతరస్థితుఁడగు జ్యేష్ఠుఁడు	
రిక్తతిథిః	౮	సంచయనా త్పూర్వమున	
వారనిర్ణయః	౯	చ్చిన	౧౦
ద్విపాదినక్షత్రాణి	౧౦	దశాహమధ్యే దేశాంతరస్థిత	
త్రిపాది నక్షత్రాణి	౧౧	కనిష్ఠకర్తవ్యం	౧౨
ధనిష్ఠాపంచక నక్షత్రాణి	౧౨	దశాహానంతరం దేశాంతర	
మరణానంతరం కర్తృనిరూప	౧౩	స్థిత కనిష్ఠకర్తవ్యం	౧౪

గౌణకర్తృత్వవిధి:	౬	కర్తావపనవిధి:	౧౧
సంవత్సరమధ్యే దేశాంతరస్థిత		ఆశ్వలాయన కర్తృత్వవిధి:	౧౧
పుత్రకర్తృత్వం	౭	విభక్తకర్తృత్వ విషయం:	౧౧
దేశాంతరముననుండు పుత్రులు		రాతౌ వపనవిధి:	౧౧
మాతాపితృమరణమువినిన	౧౧	ఉత్సాహంతివిధి:	౧౧
సంచయనానంతరము దేశాంత		తిలపాత్రదానవిధి:	౧౨
రశిత పుత్రకర్తృత్వం	౧౧	కర్ణమంత్రపఠనవిధి:	౧౧
అనుపనీతకస్య కర్తృత్వవిధి:	౧౧	షణ్ణిమిత్రప్రాయశ్చిత్తవిధి:	౧౧
స్వీకారానంతరం పుత్రజననే		పర్యూషిత శవదహనేదోషం:	౧౧
కర్తృత్వం	౮	అనాహితాగ్నినిర్ణయం:	౧౩
కొమారుడు మూగవాడైన		ఉత్తపనాగ్ని విషయం:	౧౧
చేయువిధి:	౧౧	కపాలాగ్నివిషయం:	౧౪
పుత్రహీనయగు స్త్రీ కర్తృ		అనుపనీత సంసారవిధి:	౧౧
నిర్ణయం:	౧౧	వివాహిత ద్వివర్ష కన్యామరణే	౧౧
జీవపితృకస్య కర్తృత్వవిధి:	౧౧	కన్యాదానాత్పరప్రధాన	
పుత్రానుజమరణే కర్తృత్వవిధి		వహామాత్పర్యం వధూ	
నిషేధా	౧౧	వరారగ్నినిర్ణయం:	౧౧
రజస్వలాకర్తృక భర్తృదహన		యతిభార్యామరణే	౧౫
నిషేధం:	౧౧	ద్విభార్యాగ్నినిర్ణయం:	౧౧
శుద్ధివిషయం:	౯	ఏకకాలే ద్విభార్యామరణే	౧౧
దేశాంతరస్థిత కర్తృనిర్ణయం:	౧౧	శవనిరహరణక్రమం:	౧౬
ప్రథమదినే వపనవిధి:	౧౧	శ్మశానమునకు కొనిపోయిన	
గ్రంథాంతరే వపనవిధి:	౧౧	శవముబ్రతికిన	౧౧
జ్ఞాతి వపనవిధి:	౧౦	శూద్రదహన నిషేధం:	
అన్నకుమారుని వపనవిధి:	౧౧	శవమును గ్రామమునుం తీసి	
జీవ తృకస్య వపనాది షేధం:	౧౧	కొనిపోవుట	౧౭

శవమున పోవు విధా	రాత్రొతిలోదకాదీనాం నిషేధః	
యకము	,, స్థలాదివిపర్యాసే	,,
ఆశ్వలాయన విషయః	,, దేశవిపర్యయే అపకర్షః	౨౩
శ్శశానమునకు శవమునుగొని పోయిన	దశాహమధ్యే తిలోదకపిండ	
	,, దానక్రమః	,,
అనుక్తపా, యశ్చిత్తవిధిః	౧౮ ప్రేతశిలానాశే	,,
అగ్నిపతనే భాండపతనేవా	,, అనేకులేకకాలమున మృతి	
శవపతనే	,, నొందిన	౨౪
అగ్నిపాత్ర న్నే	,, బహుమరణేషు	,,
దహనదేశ నిర్ణయము	,, తం దశాహస్సులోపల తల్లి	
దహనప్రకారః	౧౯ మృతినొందిన	,,
కుంభచ్ఛిదోదకధారా ప్రదక్షిణము	తల్లిదశాహస్సులోపల తండ్రి	
	,, వరుణించిన	౨౫
అనాథబ్రాహ్మణ సంసారర ఫలము	తండ్రిదశాహస్సులోపల ఇత	
	,, రులెవ్వరైన చనిపోయిన	,,
రాత్రొన్నానవిధిః	,, తండ్రిదశాహానంతరం ఇతరులు	
రాత్రొపైతృమేధిక నిషేధః	౨౦ మరణించిన	౨౬
తిలోదకవిధిః	,, తం డి దశాహస్సు పాత్రః	
తిలోదకప్రకారః	,, కాలమున మృతినొందిన	,,
శిలాప్రతిష్ఠ	,, తల్లి దశాహపూర్వము	
శిలాలక్షణము.	,, పుత్రుఁడు మరణించిన	,,
నిత్యపిండదానవిధిః	౨౧ మృతతిథి తెలియకపోయినా	,,
పిండస్యవినియోగః	,, పునఃసంసారవిధిః	౨౭
పిండస్యకాకస్పర్శనియమః	౨౨ సంవత్సరమధ్యే సంసారవిధిః	,,
పిండస్యశ్వాదిదూషణే	,, పునర్దహన నిషిద్ధకాలాః	,,
గ్రస్తాస్తే పిండదానప్రకారః	,, కాలమతిక్రమించినపుడు	,,

చేయువిధి	,, దశాహమధ్యే దర్శనంక్ర	
త్రిసక్షాత్పూర్వం కాలనియ	మాదౌ	33
మాః భావః	,, అమావాస్యాయాం మరణే	,,
ఏకోద్దిష్టానాం కాలనిర్ణయః	౨౮ త్రిరాత్రాశౌచ దర్శనంక్ర	
ఏకోద్దిష్టానాం తిథినిర్ణయః	మాదౌ	,,
ఏకోద్దిష్టము చేయువిధి	,, దేశోపద్రావాది సంపా,ప్తే	,,
సపిం గతైకోద్దిష్టే యావాహ	దహనానంతరం కర్తాగృహ	
నాదివిధిః	,, పవేశక్రమః	3౪
ఏకోద్దిష్టే నిషిద్ధాని	,, దహ్యమానాగ్నానష్టే	,,
దశాహత్పూర్వం నిషిద్ధాని	,, సంచయనవిధిః	,,
నగ్నశ్రాద్ధ ఆమవిధిః	౨౯ సంచయనప్రకారః	3౫
ఉపవీతవిధిః	,, స్మశానాగ్ని ఆరిపోయిన	,,
దశాహమధ్యే శ్రాద్ధానాం	,, దహనమమంత్రవత్తుగా జరిగిన	,,
ఆమంత్రకత్వవిధిః	శాఖాంతరస్య కర్తృత్వేపి	
నవశ్రాద్ధవిధిః	,, పైతృమేధికవిధిః	,,
నవశ్రాద్ధము నిలిచిపోయిన	3౦ సంచయన నిత్యకర్మపా,రం	
త్రిరాత్రాశౌచ నవశ్రాద్ధవిధిః	,, భస్మవిధిః	3౬
త్రిరాత్రాశౌచే శిలాస్థాపన	,, ప్రేతాశ్వలాయన శాఖీయుఁడై	
తిలోదకవిధిః	కర్తయుఁప స్తంబసూత్రుఁడై	
భోగశరీరోత్పత్తిః	,, గంగాంభసి అస్థినిక్షేపణవిధిః	,,
త్రిరాత్రాశౌచ ఏకోద్దిష్టా	3౧ బహిర్దశాహే అస్థినిక్షేపణ	
సపిండికరణాని	విధిః	3౭
త్రిరాత్రాశౌచే జ్ఞాతితిలోద	3౨ దశమదినే ప్రేతభార్యారజ	
కవిధిః	స్వలవిధిః	,,
అశౌచ యమః	,, పుత్రహీనయగుస్త్రీ స్వకర్తృ	
	,, త్వరజస్వలావిధిః	,,

దశ మేహాని వపనవిధి:	౨౨ తృభార్యాప్రసూతౌ	౨౨
దశ మేహానిజ్ఞాతీనాం తిలోదక	ఏకాదశేహాని జాతాశౌచ	
విధి:	౩౮ మృతాశౌచవిధి:	౪౨
దేశాంతరస్థిత జ్ఞాతి తిలోద	ఆద్యేకోద్దిష్టవిధి:	౨౨
కవిధి:	౨౨ ఆద్యేకోద్దిష్టస్య ద్వీరావృత్తి	
మాతామహా కర్మవిధి:	౨౨ విధి:	౨౨
పూర్వాశౌచ ఉత్తారాశౌచ	స్వతంత్రేకోద్దిష్టస్య బ్రాహ్మ	
జ్ఞాతితిలోదకవిధి:	౩౯ తాభావే	౨౨
అసన్నిధానే జ్ఞాతీనాం తిలో	ద్వీరావృత్తి ఆద్యమాసికస్య	
దకవిధి:	౨౨ విఘ్నసంభవే	౪౩
స్త్రీకర్తృత్వజ్ఞాతి తిలోదకవిధి:	౨౨ రుద్రగణశ్రాద్ధవిధి:	౨౨
సపిండి: రణానంతరం జ్ఞాతి	వృషోత్సర్జనవిధి:	౨౨
తిలోదకవిధి:	౨౨ సువాసినీ విషయే	౨౨
బ్రహ్మచారిణాం తిలోదక	ఆశక్తవిషయే	౪౪
నిషేధ:	౪౦ వృషోత్సర్జనే యజ్ఞోపవీత	
జీవపితృక భా, తృమరణే	౨౨ విధి:	౪౪
శిలోద్వాసనానంతరం ధర్మోదక	వృషోత్సర్జన పరిధివిధి:	౨౨
విధి:	౨౨ వసుగణశ్రాద్ధవిధి:	౨౨
ఏకాదశేహాని విధి:	౨౨ ఏకోద్దిష్టవిధి:	౨౨
ఏకాదశేహాని కర్తృభార్యా	పోడశవిధి:	౪౫
రజస్వలావిధి:	౪౧ పోడశ వివిరము	౨౨
నవమదశ మేహాని కర్తృభార్యా	అగ్నాకరణవిధి:	౪౬
రజస్వలావిధి:	౨౨ పిండప్రదానవిధి:	౨౨
పోడశమైవతర్వాత కర్తృ	బ్రాహ్మణసంఖ్య	౨౨
భార్యారజస్వలావిధి:	౨౨ పోడశ ఆమవిధి:	౪౭
త్రాశౌచమధ్యే కర్తృమా	అనుమాసికములవిధి:	౨౨

పుటసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

మలమాసవిధి:	పునఃక్రమసాండ్లము	॥
మలమాసేమృతస్య ఆఖ్యమా	నగ్నపచ్చాదీనాం పునఃకరణ	॥
సికవిధి:	నిషేధః	॥
మృతసంవత్సరమధ్యే మల	శ్యేష్ఠేనపునః సపిండికరణ	॥
మాసే	విధిః	౪౨
మలమాసే మృతస్య పూన	మాతుస్సాపిండియము	॥
మాసికవిధి:	అన్వారోహణేస్సాపిండియము	॥
మలమాసే మృతస్య ప్రత్యా	పత్నీసాపిండియము	౪౩
బ్ధికవిధి:	భర్తృసాపిండియము	॥
శుద్ధమాసే మృతస్య ప్రథ	పుత్రస్త్రివ పితృసంఘాది	॥
బ్ధికవిధి:	కారః	॥
ద్వాదశాహుదిషు సపిండికరణే	శ్రాద్ధదినే గృహాలంకార	॥
మాసికాపకర్షః	నిషేధః	౪౩
త్రిపక్షాదిషు సపిండికరణ	ఉష్ణవారినిషేధః	౪౪
మాసికవిధి:	దేవతార్చనాదినిషేధః	॥
సపిండికరణాత్పూర్వం వృద్ధి	శ్యేష్ఠపుత్రసద్భావే కన్యస్య	॥
మాసికనిషేధః	సపిండికరణ కర్తృత్వనిషేధః	॥
॥ నంతరం వృద్ధిశ్రాద్ధే	సపిండికరణ స్వరూపము	॥
అనుమాసికాపకర్షః	సపిండికరణ సంకల్పః	॥
ఊనానాం ఉత్కర్ష అపకర్ష	సపిండికరణే పితృమహాదీనాం	॥
నిషేధః	అస్మచ్ఛబ్దేనసంబంధనిర్దేశన	౪౫
సపిండికరణకాలాః- గ్రంథాం	వృద్ధశబ్దనిషేధః	॥
తరే	ఆచమనకాలాః	॥
॥ వారాః	నామోచ్చారణ విభక్తిర్ణయః	॥
॥ కర్తారః	ఆశ్వలాయనానాం గోత్ర	॥
ఉత్కర్షిమసాపిండికవిధి:	ద్యుచ్చారణక్రమః	॥

నిమంత్రణీయ బ్రాహ్మణ

గంధాదిదానే ప్రాచీనావీత

సంఖ్య

౫౬ విధిః ”

విష్ణ్వర్చనవిధిః

,, మహాహస్తాదికదానధావేవిధిః ”

నిమంత్రణవిధిః

,, అగ్నేకరణవిధిః ౬౨

,, కాలాః

౫౭ అగ్నేకరణాగ్నినిర్ణయః ”

ఉపవీతవిధిః

,, విదురాదికర్తృత్వే ౬౩

పాదప్రక్షాళనే కర్తుః పశ్య

అసన్నిహిత భార్యాస్యాగ్నౌ

మాభిముఖత్వ నియమః

,, కర్ణనిర్ణయః ”

,, కర్తృభోక్తృ ఉప

అగ్నేకరణ హోమప్రకారః ౬౩

వేశన నియమః

,, ఆహుతిత్రయనిషేధా ”

గుల్బాదూర్ధ్వం పాదప్రక్షా

ప్రేతాహుతే అగ్నినిర్ణయః ”

ళన నిషేధః

,, ప్రేతాహుతి హోమప్రకారః ”

పాదాభ్యంగవిధిః

౫౮ సపిండికరణే అన్నసూక్త

శ్రాద్ధాదినే కర్తృభోక్తృవా

నిషేధః ”

ఆశౌచ ప్రసంగే

,, ఘృతపాత్రనిధానం ౬౪

ఆపద్విషయ అశక్తవిషయశ్చ

,, చిత్రగుప్తబలనిషేధః ”

ఉపవేశనవిధిః

,, సువాసినీ భోజనవిధిః ”

అర్చనాదివిధిః

౫౯ పితృసూక్తనిషేధః ”

జానునిక్షేపవిధిః

,, అపేక్షితదానాభావే నిషేధః ”

పూజవిధిః

,, పిండదూషణే ౬౫

అర్ఘ్యసంయోజన పిండసం

గ్రంథాంతరే ”

యోజనవిధిః

,, భోక్తృర్వమనే ”

అర్ఘ్యసంయోజననే విభక్త్య

మాసికాదిషువమనే ౬౬

చ్చారణవిధిః

౬౦ సంక్రాంతి శ్రాద్ధాదిషువమనే ”

అర్ఘ్యసంయోజనకాలే అగ్ని

భోక్తృణాం అన్యోన్యస్పృశే ”

నిదానవిధిః

,, ఉచ్చిష్ట సంపరే ”

అద్యశాద్ధేవమనవిధిః	౬౭ త్వవిధిః	,,
పోడశశాద్ధేవమనవిధిః	,, సంవత్సర విమోక శాద్ధవిధిః	,,
వైతరణీగోదానవిధిః	,, సంవత్సర విమోక శాద్ధం	,,
దానప్రకార	,, వినా ప్రథమాబ్దిక ఫలా	,,
స్వర్గపాదేయ శాద్ధము	,, భావః	౭౧
దక్షిణదానము	౬౮ సూతకాదినా స్వకాలాతిక్ర	
సపిండికరణే తర్పణవిధిః	,, మే పునర్విమోకనిషేధః	,,
ఉదకుంభవిధిః	,, వర్షాంతసాపిండ్యే ప్రథమాబ్ది	
మాసోదక కుంభవిధిః	,, కవిధిః	,,
శతైశ్శోదిష్టాని	,, సపిండికరణానంతరం బ్రహ్మ	
ప్రేతాహుతి శేషస్య అభో	చార నియమాభావః	,,
జ్యేష్ఠం	,, అమమాసికవిధిః	,,
కర్తృశాద్ధశేషక్షుభోజనవిధిః	,, త్రైపక్షక మాసికవి	౭౨
ఏశోదిష్ట శాద్ధశేషాన్న భోజ	ఉనమాస్మసికవిధిః	,,
ననిషేధః	,, ఉనాబ్దిక మాసికవిధిః	,,
ఉపవాసేశాద్ధశేషాన్న	ఉనానాంవర్జకాలాః	౭౩
భోజననిషేధః	,, ఉనానాం వర్జనక్షత్రాణి	,,
భిన్నగోత్రాణాం పితృశేష	గ్రంథాంతరే	,,
భోజననిషేధః	౭౦ అనేకమాసికాతిక్రమణే	,,
గ్రంథాంతరే	౭౦ దేశాంతరగత భాగ్యూతాం	
శూద్రస్య తృశేషాన్నదాన	ప్రత్యాబ్దికానుమాసికామా	
నిషేధః	,, వాస్యవిధిః	౭౪
అశౌచమధ్యే పాప్ర ప్రత్యా	దష్టనక్షత్రమరణే గృహ	
బ్దికస్య తదనంతరం శూన్య	త్యాగవిధిః	,,
తిథౌ నిషేధః	,, సపిండికరణాత్పూర్వం శా	
శూన్యతిథ్యనంతరదినే కర్తవ్య	ద్ధాంతరనిషేధః	,,

పుటసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

,, తృతం ఇతరశ్రాద్ధ కర్త	అనేకశ్రాద్ధసన్ని పాతే	౭౮
వ్యత	,, ఏకస్యైవ భిన్నసంబంధ త్వే	,,
పిండదానంవినా శ్రాద్ధకరణ	గ్రహణే ఆశౌచస్సుతకా	
నిషేధః	,, భావః	౭౯
ఆశౌచమధ్యే ప్రత్యాబ్ధికశ్రాద్ధవిధిః	గ్రహణే ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధ	
విధిః	విధిః	,,
తృమృతాశౌచమధ్యే మాతుః	శ్రాద్ధాంగతర్పణవిధిః	,,
పాప్తశ్రాద్ధవిధిః	,, జీవపితృకస్య తర్పణనిషేధః	౮౦
మాత్రాశౌచమధ్యే తుః	పరేహని శ్రాద్ధాంగతర్పణ	
ప్రత్యాబ్ధికశ్రాద్ధవిధిః	,, విధిః	,,
శ్రాద్ధనిమంతితస్య గాయ	ప్రత్యాబ్ధిక కాలనిర్ణయః	౮౧
జపసంఖ్య	,, సపిం కరణవిషయే కర్తు	
సపిండికరణాది శ్రాద్ధాదిషు	భార్య రజస్వలావిధిః	,,
భోక్తృణాం మాస నిర్ణయః	ప్రత్యాబ్ధికే కర్తు భార్యా	
	రజస్వలావిధిః	౮౨
తిలతర్పణము	,, గర్భిణీ సంసారవిధిః	,,
ద్విభార్యకస్య గర్భవపనవిధిః	,, రజస్వలాసూతికయోస్సం	
అన్యకర్తృకశ్రాద్ధస్య అన్య	సారవిధిః	౮౩
కర్తృత్వ నిషేధః	,, పాలాశవిధిః	౮౪
కర్తృసప్తశ్రాద్ధవిధిః	౭౭ ఉదక యావిధిః	౮౫
విశ్వేదేవతానామాని	౭౭ ఉదక యాప్రకారః	,,
మాతామహ శ్రాద్ధవిధిః	,, అనుగమనవిధిః	౮౬
మాతామహశ్రాద్ధస్య క్వచి	బ్రాహ్మణవ్యతిరీక్తానాం పృథక్	
దపవాదః	,, ఛిత్వారోహణవిధిః	,,
నాందీ కర్తుష్టాన్మౌనపర్యం	అనుగమననిషేధకాలాః	,,
తం శ్రాద్ధకర్తవ్యత్వవిధిః	,, అనుగమనప్రకారః	౮౭

మృతాశౌచవిధిః	॥	శౌచవిధిః	॥
పూర్ణాశౌచవిధిః	॥	జననగృహే భాత్రాశౌచ	
జాతసూతకమధ్యే శిశుఃమర		విధిః	॥
ణవిధిః	౧౧౦	దేశాంతరే భాత్రాశౌచ	
పూర్వాశౌచశుద్ధిః	॥	విధిః	౧౧౬
రాత్రిజాతసూతకవిధిః	॥	పితృభగిన్యాది మృతాశౌచ	
— మృతాశౌచప్రకరణము. —		విధిః	॥
పూర్వాశౌచాహత ఉత్తరా		శ్వశా, ది ఆశౌచము	౧౧౬
శౌచవిధిః	౧౧౧	ఋత్విక్ష్కృతాశౌచవిధిః	॥
మాతాపుత్రవిషయము	॥	గురుశిష్యమృతాశౌచము	॥
పూర్వాపరసూతకము	౧౧౨	సూతకగృహాన్నభోజన	
మాత్రాశౌచమధ్యే పిత్రా		విధిః	౧౧౭
శౌచవిధిః	॥	అన్యగోత్ర ప్రేతాశౌచము	॥
పిత్రాశౌచమధ్యే మాత్రా		అంతర్దశాహ బహిర్దశాహ	
శౌచవిధిః	॥	శౌచవిధిః	॥
పితృమాత్రాశౌచవిధిః	॥	పూర్వాశౌచవిధిః	॥
జ్ఞాత్యాశౌచవిధిః	॥	జ్ఞాతి సూతకము	॥
దేశకాలభేదలక్షణము	౧౧౩	సంసారాశౌచము	౧౧౮
సాపత్నీమాత్రాశౌచవిధిః	॥	అవివాహశూద్రమృతాశౌ	
అనుపవీతాశౌచవిధిః	౧౧౪	చము	॥
ఉపనై నాత్పూర్వం శిశుమృతిః	॥	దాసాదాసీ ఆశౌచవిషయము	॥
చాలానంతరం శిశుమృతిః	॥	అనులోమ భార్యమృతాశౌ	
కన్యామృతాశౌచవిధిః	॥	చము	॥
వివాహకన్యామృతాశౌచ		సూతకదత్త పదార్థనియమః	
విధిః	౧౧౫	విధిః	౧౧౯
పుత్రగృహే తృమాత్రా		వానప్రస్థయ బ్రహ్మచారీశౌ	

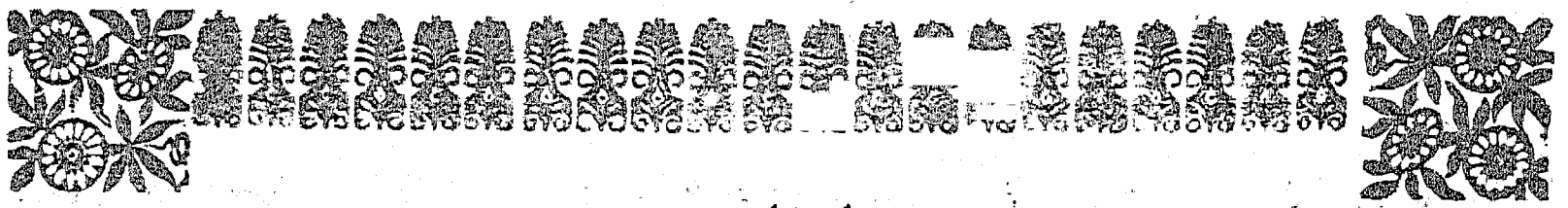

పుటసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

సూతకాభావనిర్ణయః	॥	చతుర్థీబహువచనము	౧౩౧
సూతకమధ్యశాంత్యాదివిధిః	॥	తృతీయైకవచనము	౧౩౨
ఇంకొక విశేషము	౧౨౦	బహువచనము	॥
బహుచారిణాం జ్ఞాత్యా		ప్రథమావిభక్తి	౧౩౩
శాచాభావః	॥	—* స్త్రీవాచకశబ్దములు. *	—
ప తాశాచభావః	॥	షష్ఠైకవచనము	౧౩౩
నా స్తీక్యాశాచవిధిః	౧౨౧	షష్ఠీబహువచనము	౧౩౪
—* విభక్తినిర్ణయః. *		సంబుద్ధైకవచనము	౧౩౫
పురుషవాచక శబ్దములు		ద్వితీయైకవచనము	॥
షష్ఠైకవచనము	౧౨౩	సంబుద్ధి బహువచనము	౧౩౬
షష్ఠీబహువచనము	౧౨౪	ద్వితీయాబహువచనము	౧౩౭
సంబుద్ధైకవచనము	౧౨౬	చతుర్థైకవచనము	౧౩౮
సంబుద్ధీబహువచనము	౧౨౭	చతుర్థీబహువచనము	॥
ద్వితీయైకవచనము	౧౨౮	తృతీయైకవచనము	౧౩౯
ద్వితీయాబహువచనము	౧౨౯	బహువచనము	౧౪౦
చతుర్థైకవచనము	౧౩౦	ప్రథమాబహువచనము	॥

అపరసిద్ధాంతము - విషయసూచిక - సమాప్తము.

రస్తు.

కృష్ణ పర బ్రహ్మ జేనమః.

శ్రీ ఆపస్తంబ మహర్షి భ్యోనమః.

అపర సిద్ధాంతము.

వైత్య మేధిక ప్రకరణము.

శ్లో || ఓంనమః ప్రణవార్థాయ శుద్ధజ్ఞానైక మూర్తయే ।
నిర్మలాను ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయేనమః ॥

శ్లో || ఆపస్తంబమునివందే యత్రప్రసాదాదమీవయమ్ ।
స్వర్గాది మోక్షపర్యంతాం వైదిం సిద్ధిమాప్నుమః ॥

—*—

—*— తిథివిషయః . *—

స్మృతిరత్నాకరే ॥ శ్లో ॥ ఉత్పత్తౌచవిపత్తౌచ మైధునేదంత
ధావనే । అభ్యంగేప్యదధిస్నానే తిథిస్తా తాకలి
స్మృతౌ ॥

తాత్పర్యము ॥ జననమందును, మరణమందును, గర్భాదాన
మందును, స్నాతకప్రతమందును, అభ్యంగనస్నానమందును, సముద్ర
స్నానమందును, తతాకలమున ఏతిథి ఘయలు వ్యాపించియున్నదో
ఆతిథినే సంకల్పమున చెప్పవలయునని స్మృతిరత్నాకరమున గ్రంథ
మున చెప్పబడి యున్నది.

గ్రంథాంతరమున ॥ దహనము, సంచయనము, నగ్నశ్రాద్ధ
ము, శిలాప్రతిష్ఠ, నిత్యకర్మ, నవశ్రాద్ధములు, దశాహతంత్రములు,
పుణ్యాహ వాచనము, పృషోత్సర్జనము, ఏకోద్దిష్టము, పోడశము,
సపిండికరణము, శ్రౌతకుంభశ్రాద్ధము, ఈకార్యములందు తిథిద్వయ

మైనప్పటికిని, శూన్యతిథియైనను తత్కాలమున ఏతిథి యలు వ్యా
పించియున్నదో యాతిథినే సంకల్పమున చెప్పకొనవలసినది.

—*—

—* రాత్రినిర్ణయః. *—

మృతియందు రాత్రిని మూడుభాగములుగ చేసి మొదటిరెండు
భాగములు అనగా. ౨౦ ఘ యలలోపల మృతినొందిన పూర్వదినము
గనే లెక్కచేసికొనవలయును. ౨౦ ఘ యలమీద మరణించిన వరు
దినముగ లెక్కచేయవలయును.

—*—

—* అయన నిర్ణయః. *—

ఉత్తరాయణమున మృతినొందువానికి శ్రేష్ఠమైన స్వర్గలోక
సుఖము కలుగునని చెప్పబడియున్నది.

—*—

—* పక్షనిర్ణయః. *—

శుక్లపక్షమున పగలు, కృష్ణపక్షమున మధ్యాహ్నము, ఉభ
యపక్షములలో ఏకాదశి, ఈకాలముల మృతినొందువానికి మోక్ష
ము కలుగునని మార్కండేయులువారు చెప్పియున్నారు.

—*—

—* మృతికి దోషములు. *—

మృతినొందు కాలమును అనుసరించి కొన్నిదోషములు కలు
గుచున్నవి. ఇట్టిదోషములు పరిహారమగుటకు శాంతి హోమములు
దానములు శాస్త్రమున చెప్పబ యున్నది. ఇట్టికాలముల మరణిం
చిన యాపరిహార శాంతి హోమాదుల చేయవలయును. ఈదోషము
లగు కాలములను అవి పరిహారమగుటకు చేయవలసిన శాంతులను
ఈదిగువ వివరముగా వ్రాయబడియున్నవి.

—*—

—* భవతిథిః. *—

శుక్లపక్షమునను కృష్ణపక్షమునను, విదియ, సప్తమి, ద్వాద

తిధులు భద్రతిధులని యనబడుచున్నవి. ఈతిధులయందు మృతినొందిన కలుగుదోషము పరిహారమగుటకొఱకు భూదానమును చేయవలసినది. లేనిపక్షమున పీఠాదానమునైనను చేయవలయును.

—*—

—* నందతిధిః. *—

శుక్లపక్షమున ౧ - ౬ - ౧౧ - కృష్ణపక్షమున ౧ - ౬ - ౧౧ నందతిధులు. ఈతిధులయందు మృతినొందినవారికొఱకు ధాన్యదానము చేయవలయును.

—*—

—* రిక్తతిధిః. *—

అనగా శుక్లపక్ష ౪ - ౯ - ౧౪ కృష్ణపక్ష ౪ - ౯ - ౧౪ ఈతిధులలో మరణించిన ధాన్యదానమే చేయవలయును.

—*—

—* వారనిర్ణయః. *—

భానువారము, మంగళవారము, శుక్రవారము, శనివారము, ఈవారముల మృతినొందిన దోషము కలుగుచున్నది. ఈదోషము పరిహారమగుటకుగాను వస్త్రదానమును ఇవ్వవలయును.

—*—

—* ద్విపాద నక్షత్రాణి. *—

మృగశిర, చిత్త, ధనిష్ఠా ఈనక్షత్రములు ద్విపాద నక్షత్రములు. ఈనక్షత్రములలో మృతినొందిన యాస్థలమును రెండుమాసములు వదలిపెట్టవలయును. లేనియెడల శౌనకులవారు చెప్పిన ప్రకారము నక్షత్రశాంతిహోమమును స్వర్ణదానమును చేయవలయును.

—*—

—* త్రిపాద నక్షత్రాణి. *—

కృత్తిక - పునర్వసు - ఉత్తర - విశాఖ - ఉత్తరాషాఢా - పూర్వాభాద్ర - త్రిపాదనక్షత్రములు. ఈ నక్షత్రములలో మరణించిన యాస్థలమును మూడుమాసముల వఱకును వదలవలయును. లేకపో

యిన నక్షత్రహోమమును హిరణ్యసహితమైన వస్త్రమును దానము ఇవ్వవలయును.

—*—

—* ధనిష్ఠాపంచకనక్షత్రాణి. *—

ధనిష్ఠా, శతభిషము, పూర్వాభాద్ర, ఉత్తరాభాద్ర, రేవతి నక్షత్రములలో మృతినొందిన ఆస్థలమును ఆరు మాసములవరకు వదలవలయును. లేనిపక్షమున పదుమూడవదినమున శాంతి సారావళి సారమును గ్రంథమున వ్రాయబడిన రీతిగ ఆయానక్షత్రమునకు అష్టా వాక్యమంత్రముచేత ౧౦౮ మారులు హోమముచేసి పిమ్మట ౮౧ ఫలములుగాని, ౮౦ ఫలములుగాని ౨౦ ఫలములుగాని, ౯ ఫలములుగాని, ౬ ఫలములుగాని, ౩ ఫలములుగాని ఎత్తుగల కాంస్యపాత్రను పాలుతోకూడ దాన మివ్వవలయును. ఇట్లుచేయుటచే దోషము పరిహారమగుటయేగాక యజమానుని వంశము వృద్ధిబొందును.

మఖ, రోహిణి, ఈరెండు నక్షత్రములలో మరణించిన ఆస్థలమును ఒకమాసము వదలవలయును. నక్షత్ర శాంతిహోమమును స్వర్ణ దానమును చేయవచ్చును.

ద్విపుషకర త్రిపుషకర యోగములు ఆచారమందున లేదు గనుక ఈగ్రంథమున వ్రాయబడలేదు.

—*—

—* మరణానంతరం కర్తవ్యరూపణము. *—

బ్రహ్మాండపురాణే, యల్లాజీయే. — పుత్రుడు, మనముడు, ముమ్మనముడు, కుమార్తె, దౌహిత్రుడు, భార్య, అన్న, అన్న కుమారుడు, తండ్రి, తల్లి, కోడలు, తోబుట్టు, మేనల్లుడు, జ్ఞాతులు, ద్రవ్యమును తీసికొనినవాడు, వీరుకర్తలు. వీరిలో యెవ్వరు మృతినొందినవాని సన్నిధిలోయుండుగో వా డహనాది సంసారములను చేయవలసినవారు. వీరెవ్వరునులేని అప్పుడు రాజు, గురువు,

ష్యులు, స్నేహితులు, పురోహితులు డహనాది సంసారముల చేయవచ్చును.

—* బ్రహ్మచారి కర్తృ నిరూపణము. *—

తల్లి దండ్రులకు, ఆచార్యునికి, అన్నదమ్ములకు, అగ్ని సంసారము మొదలగు కర్మను బ్రహ్మచారి చేయవచ్చును. ౧౦ దినములు ఆశౌచము ఉండి కర్మను చేయవలసినది. ఎవ్వరు లేని పక్షమున జ్ఞాతులకును, సపిండులకు దహనము మొదలు సపిండికరణమువరకు కర్మను చేయవలయును. బ్రహ్మచారి సూతకాన్నమును భక్షింపగూడదు. అన్యులకు కర్మచేసిన పునః ఉపసయనము చేసికొనవలయును.

—*—

—* బహుపుత్రత్వే జ్యేష్ఠస్యైవ కర్తృత్వవిధిః. *—

మృతినొందినవానికి అనేక పుత్రులు ఉన్నయెడల జ్యేష్ఠుడు తమ్ముల అనుమతినివడసి తమ్ములతో సహా మాతాపిత్రులకు కర్మను క్రమముగా చేయవలయును. జ్యేష్ఠుడు సాన్నిధ్యమున లేకపోయిన కనిష్ఠులు కర్మచేయవలసినది. జ్యేష్ఠుడు రోగముచేత నశక్తుడు అగునప్పుడు కనిష్ఠులు దహనాది కార్యములు ఆచరింపవలయును.

—*—

—* దేశాంతరముననుండు జ్యేష్ఠుడు చేయువిధి. *—

తల్లిదండ్రుల మరణము తెలిసినంతనే క్షౌరముచేసికొని ఆదినముమొదలు ౧౦ రోజులు ఆశౌచము ఉండి తిలోదకమును దర్శకూర్చమీద ప్రతిదినము సంఖ్యప్రకారమువి చి ౧౧ వ దినమున ప్రేతశబ్దములేక వసురుద్రాదిత్య రూపముచేత సపిండికరణము మాత్రము చేయవలసినది. వైతరణిగోదానము స్వర్గపాథేయము చేయవలసినదిలేదు.

—*—

— { దేశాంతరస్థితుడగు జ్యేష్ఠుడు సంచయనాత్పూర్వము వచ్చిన. } —

సంచయనమునకు ముందు దేశాంతరముననుండు జ్యేష్ఠుడు వచ్చిన దహనము వినాహా సంచయనము మొదలుగాగల కర్మను యథావిధిగా తమ్ములతో సహా చేయవలయును. సంచయనమైన తరు

వాత వచ్చిన క్రొత్తవస్త్రమును, బద్దెయున్నతీసికొని సమస్తకర్మను చేయవలసినది.

—*—

—* దశాహమధ్యే దేశాంతరస్థిత కనిష్ఠకర్తవ్యం. *—

తల్లిదండ్రులు మృతినొందిన తర్వాత ౧౦ దినములలోపల దేశాంతరమున నుండిన కనిష్ఠుఁడు వచ్చిన కర్మనుచేయు జ్యేష్ఠునితో కూడుకొని ప్రాజాపత్యకృచ్ఛములుచేసి గతించినదినముమొదలుకొని తిలోదక వాసోదకములను విడిచి యథావిధిగా జ్యేష్ఠునితోకూడ కర్మచేయవలయును. ండము పెట్టవలసినదిమా తము పనిలేదు.

—*—

—* దశాహానంతరం దేశాంతరస్థిత కనిష్ఠకర్తవ్యం. *—

తల్లిదండ్రుల మరణమును ౧౦ రోజుల తరువాత దేశాంతరముననుండు కనిష్ఠుఁడువినిన ట్టోరము చేసికొని యాదినము మొదలు ౧౦ దినములు ఆశౌచము ఉండు ప్రతిదినమును దర్భకూర్చమీద సంఖ్య ప్రకారము తిలోదకమును విచి ౧౦ దినమున ట్టోరము చేసికొని ౧౧ వ దినమున పార్వణశ్రాద్ధమును చేయవలయును. జ్యేష్ఠుఁడు యథావిధిగా కర్మనుచేయుచున్నాడు గనుక ఇతఁడీమాదిరి చేయవలయును.

—*—

—* గౌణకర్తృత్వవిధిః. *—

మృతినొందినవాని సాన్నిధ్యమున పుత్రులు లేనియెడల పితామహుఁడు, దౌహిత్రుఁడు, అల్లుఁడు, కొమార్తె, అన్నదమ్ములు, మేనమామ, శిష్యుఁడు, ఆచార్యుఁడు, స్నేహితుఁడు వీరిలో ఎవ్వరైన శిలోద్వాసనమువరకు కర్మను చేయవచ్చును కాని, ఈవిషయమున దేశాచారమును అనుసరించి చేయవలయును. పైఁజెప్పిన వారెవ్వరు లేనప్పుడు రాజుగాని ఇతరులెవ్వరేని దహనసంచయనములు మాత్రము చేయవలయును.

మరియొక విశేషము గలదు. పుత్రులు సన్నిధానమున లేన

ప్పుడు తృసపిండులును, మాతృసపిండులును, శిష్యులును, ఋత్విక్కులును, ఆచార్యుఁడును, అసగోత్రుఁడును, సగోత్రుఁడును, స్త్రీగాని పురుషుఁడుగాని దహన సంచయనములు చేయవచ్చును.

—*—

—* సంవత్సరమధ్యే దేశాంతరస్థిత పుత్రకర్తవ్యం. *—

దహనసంచయనములు తప్ప తిలోదకము మొదలుగా కలిగిన కర్మను యథావిధిగా చేయవలెనని గ్రంథమున చెప్పబడి యున్నది. మూడుపక్షములకు లోపల దినవారశుద్ధిచూడకనే కర్మ నారంభించ వచ్చును. మీద అయిన దినవారశుద్ధి చూచి కర్మచేయవలయును.

—*—

— దేశాంతరముననుండు పుత్రులు మాతాపితృ
మరణము విసిన. —

మృతినొందిన సంగతి వినినంతనే కౌరముచేసికొని పాలాశ విధిగా దహనము మొదలుగాగల కర్మను యథావిధిగా చేయవలయును. అస్థులున్నయెడల పాలాశ విధిగా చేయనక్కరలేదు. అస్థులనే పునఃదహనముచేసి కర్మను చేయవలెను. సంవత్సరమునకు మీద విసిన ఉదకక్రయగా చేయవలెను.

—*—

—* సంచయనానంతరం దేశాంతరస్థిత పుత్రకర్తవ్యం. *—

పుత్రులు సాన్నిధ్యమున లేక సంచయనము జరిగినతరువాత వచ్చిన దహనసంచయనము మంత్రవృత్తిగా జరిగి ఉం నట్టులైన అవి తప్ప శిలాప్రతిష్ఠ మొదలుకొని కర్మను యథావిధిగా చేయవలయును.

—*—

—* అనుపనీతకస్య కర్తృత్వవిధిః. *—

మరణించిన వాని పుత్రుఁడు అనుపనీతుఁడుగా ఉన్నప్పుడు ఇతరులెవ్వరైనను అనుపనీతునివలన అనుజ్ఞ తీసికొని పైతృమేధిక కర ను. శాస్త్రోక్తముగా దహనము మొదలు చేయవలసినది.

—*—

————* స్వీకారానంతరం పుత్రజననే కర్తవ్యం. *————

స్వీకారము తీసికొనిన తర్వాత తన గర్భవాసమున పుత్రుడు గలిగిన తనపుత్రుడు జ్యేష్ఠునివిధముగాను డత్తపుత్రుడు కష్టుని విధముగ తృకర్తను చేయవలసినది.

————*————

————* కొమారుడు మూగవాడైన చేయవిధిః. *————

మరణించినవాని పుత్రులు మూగవారుగాని పీచివారుగాని యైనప్పుడు వార్ల యనుజ్ఞనుపొంది ఇతరులు కర్తను చేయవలసినది.

————*————

————* పుత్రహీనయగు స్త్రీకి కర్తృనిర్ణయః. *————

చనిపోయిన స్త్రీకి పుత్రులు లేనప్పుడు భర్తకర్తను చేయవలసినది. సవతిపుత్రులు ఉన్నప్పటికిని భర్తనే చేయవలయునని గ్రంథమున చెప్పియున్నను ఈవిషయమున దేశాచారమును వృద్ధాచారమును అనుసరించి చేయవలసినది.

————*————

————* జీవపితృకస్య కర్తృత్వవిధిః. *————

జ్యేష్ఠుడు చనిపోయిన సన్నిహితుడు తమ్ముడు జీవపితృడు అయినప్పటికిని వాడే కర్తను చేయవలసినది.

————*————

————* పుత్రానుజమరణే కర్తృత్వవిధినిషేధా. *————

తండ్రి కొమారునికి కర్మచేయకూడదు. జ్యేష్ఠుడు కనిష్ఠుని కర్మనుచేయరాదు. కాని మరియెవ్వరు కర్తలు లేనప్పుడు తండ్రియే కుమారుని ని, జ్యేష్ఠుడు తన తమ్ముని ని కర్మను చేయవలసినది.

————*————

————* రజస్వలాకర్తృక భర్తృదహన నిషేధః. *————

దైవశాస్త్రుగా భర్త చనిపోయినప్పుడు భార్య రజస్వలయై యుండి అదియేకర్త అయినప్పుడు అమంతవత్తుగా దహనముచేయవలయును. అనుజ్ఞనుపొందికూడా ఇతరులు మంత్రావృత్తిగా చేయ

గూడదు. స్నానదినమందు భర్త మృతినొందినను అమంత్రవత్తుగానే దహనముచేసి అయిదవ దినమునందు యథావిధిగా దహనాది కృత్యముల చేయవలయును. దహనమైన తర్వాత రజస్వలైన సంచయనము నిలుపగూడదు.

—*—

—* శుద్ధివిషయః. *—

గ్రహణమునకు ముదిదినమును, జాతాశౌచమునకు ౧౧ వ దినమునను, మృతాశౌచమునకు ౧౩ వ దినమునను, రజస్వలయందు అయిదవ దినమును శుద్ధియని తెలిసికొనవలయును.

—*—

—* దేశాంతరస్థిత కర్తృనిర్ణయః. *—

చనిపోయినవారి సాన్నిధ్యమున ముఖ్యకర్తలు లేనప్పు డెట్లు చేయవలయుననిన, ౩౦ యోజనములలో నుండిన వారి కర్తవ్యముచే ఇతరులు మంత్రావృత్తిగా దహనసంచయనములు మాత్రము చేయవచ్చును. అని గ్రంథాంతరమున చెప్పబడియున్నది కాని, ఈవిషయమున దేశాచారమెట్లొక యాప్రకారముగానే చేయవలయును.

—*—

—* ప్రథమదినే పనవిధిః. *—

తల్లిదండ్రులు, పితామహి, మాతామహులు, పినతండ్రులు, పెత్తంద్రులు, మేనమామ, అన్న, మామగారు, ఆచార్యుడు, వీరిభార్యలు, మేనత్త, అక్క, మాతామహి, మాతామహుడు, సాపత్నిమాతృ, జనకతల్లిదండ్రులు వీరు మృతినొంది స్వకర్తృత్వము వచ్చినప్పుడు దహనాంతరము వపనము చేసికొనవలయును. భార్య గర్భవతి అయి యున్నప్పటికి చేసికొనవలసినదే.

—*—

—* గ్రంథాంతరే వపనవిధిః. *—

తల్లిదండ్రులు, అన్న, మాతామహుడు, మాతామహి, సాపత్నిమాతృవీరు మృతినొందినప్పుడే గర్భణీపతిగా నున్నప్పటిని

క్షౌరము చేసికొనవలయును. కాసి, శదేతురుల మృత్యువునందు స్వకర్తృత్వము ప్రాప్తించినను వపనము చేసికొనవలసినది పనిలేదు.

—*—

—* జ్ఞాతివశనవిధిః. *—

పుత్ర జననమందును, మరణమున స్వకర్తృత్వము గలిగినప్పుడు కర్త ౧౦ వ దినమున వపనము చేసికొనవలయును. జ్ఞాతులు సహితము ౧౦ వ దినముననే చేసికొనవలయును. తల్లి దండ్రు మరణమునందు అనుసనీతుడు పుత్రుడు ౨ సంవత్సరముల ఈడుగలవాడైన చేసికొనకూడదు. ౩ సంవత్సరముల వాడైనది మొదలు క్షౌరము చేసికొనవలయును.

—*—

—* అన్నకుమారు. వపనవిధిః. *—

షీనతండ్రికుమారుడు వయస్సున పెద్దవాడుగనుండి చనిపోయిన తాను వయస్సున చిన్నవాడైనను వపనము చేసికొనరాదు.

—*—

—* జీవపితృకన్యవపనాది నిషేధః. *—

జీవ పితృడు జ్ఞాతులతోకూడా క్షౌరము చేసికొని తిలోదకము విడువరాదు. గర్భణీపతియును జ్ఞాతి మరణమున క్షౌరతిలోదకముల చేయరాదు. జీవ పితృడు అన్నమృత్యువునందు క్షౌరము చేసికొనవలయునని గ్రంథమున చెప్పియున్నను దేశాచారప్రకారము చేయవలయును.

—*—

—* కర్తావపనవిధిః. *—

మరణదినమున క్షౌరము వలకును ౧౦ వ దినమున సర్వాంగమును వపనము చేసికొనవలసినది. చిన్నవారు మరణించిన కర్తక్షౌరము చేసికొనకూడదు. కర్మమాత్రము చేయవలయును.

—*—

—* ఆశ్వలాయన ఔరవిధి: *—

పుత్రులు లేనప్పుడు మనమును, ముమ్మనుషును, దౌహిత్రుడు వీరుమాత్రము వపనము చేసికొని కర్మ ఆరంభముచేయవలసినది. దహనాత్పూర్వమే ఆశ్వలాయనులు ఔరము చేసికొనవలసినది. ప్రథమదినమున పుత్రులును, జ్ఞాతులు ౧౦ వ దినమునందున ఔరము చేసికొనవలయును. ౧౧ వ దినమున నవశ్రాద్ధము లేదు. శవమును స్మశానమునకు సికొని పోవునపుడు మార్గమధ్యమున పధిపిండము లేదు. సంచయనహోమము చేయనక్కరలేదు. దశాహాహూమము చేయబనిలేదు, కర్త ౧౦ వ దినమున వపనము చేసికొనవలయునని గ్రంథమున చెప్పియున్నను దేశాచార ప్రకారము నడుచుకొన వలయును.

—*—

—* విభక్తకర్తృత్వ విషయ: *—

మృతినొందినవాడు పుత్రహీనుడై అన్నదమ్ములు లేక పోయినటువంటివాడైన వానికి భార్యయే కర్మచేయవలసినది. ఈప్రకారమే భార్యకు భర్తయే కర్మ చేయవలయును. ఇతరులు చేయరాదు.

—*—

—* రాత్రౌవపనవిధి: *—

మాతాపితృలకు సూర్యుడస్తమించకమునుపే పైతృమేధిక కర్మను ఆరంభించి రాత్రి రెండు ఝాములలోపల దహనమైనయప్పుడే కర్త ఔరము చేసికొనవలసినది. మాతాపితృలకు తప్ప ఇతరులకు రాత్రి దహనమైనపుడు మరుదినమున ఉదయముననే ఔరము చేసికొనవలయునని గ్రంథమున జెప్పబడియున్నను ఆచార ప్రకారము చేయుటయే యుచితము.

—*—

—* ఉత్కృంతివిధి: *—

ప్రాణములు దుర్బలము కలుగగా న్నానముచేయించి పరిశుద్ధమైన వస్త్రముకప్పి దక్షిణ రస్సుగా దర్భలు పరచిన భూమి

యందు పండుకోకెట్టవలసినది. పరిశుద్ధమైన వస్త్రమును యజ్ఞోపవీతముగావేసి నెయ్యి శరీరము యావత్తున్న పూసి మంచి పుష్పములచే అలంకరించి చెవులయందునను, నేత్రములయందునను, ముఖమందునను, ఘ్రాణరంధ్రములయందునను, సువర్ణ శకలములనుంచి తండ్రిచే సంపాదింపబడిన పాపము నివృత్తికొరకు పుత్రుడు దూడ సహితమైన గోవును దానము ఇవ్వవలయును. దశదానములను చేయవలయును.

—*—

—*— తిలపాత్రదానవిధిః. *—

జన్మప్రభృతి ఏతక్షణ పర్యంతరము సంపాదింపబడిన పాపము నివృత్తియగుటకు రాగిపాత్రలో అరపడినూగులు పోసి దానము చేయవలయును. ఈ ప్రకారముచేసిన తండ్రి సద్గతిని బొందుచున్నాడు.

—*—

—*— కర్ణమంత్రపఠనవిధిః. *—

చనిపోయినవాని కుడిచేవియందు పుణ్యమంత్రములను చెప్పవలయును. ఈవిధమున చెప్పిన వాడు పాపములబాసి పుణ్యలోకమును బొందుచున్నాడు.

—*—

—*— పణ్ణిమిత్త ప్రాయశ్చిత్తవిధిః. *—

ఊర్ధ్వోచ్ఛిష్టము, అధోచ్ఛిష్టము, అంతరిక్షమరణము, ఆశౌచమరణము, ఖట్వాదిమరణము, చండాలస్వపచాదులచే కలిగిన మరణము— ఈ ఆరువిధములైన మరణములు కలిగిన విప్రవాక్యానుసారముగా స్మృతులయందు చెప్పబడిన ప్రాయశ్చిత్త విధిప్రకారము ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములను చేయవలయును.

—*—

—*— పర్యుషిత శవదహనేదోషః. *—

పర్యుషిత శవమనగా, ఒకపగులు ఒకరాత్రి దహనము చేయ

బడక ఉండు శవము. దీనికి ప్రాయశ్చిత్తపేమన, పంచగవ్యముచే స్నానముగావించి ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములను చేయవలసినది. ఆశవమునకు దుర్యాగన కలిగినప్పుడు గోమూత్రముచే శుద్ధిపఱచి సప్త కృచ్ఛములనుచేయుట ఆశవమునకు పురుగులు పట్టిన నెయ్యిచేతను తేనెచేతను దానిని శుద్ధిచేసి శుద్ధోదకముచే స్నానముగావించి గోదానమొసంగి తప్తకృచ్ఛములచేసి దహనము చేయవలయును.

—*—

—* అగ్నినిర్ణయః - అనాహితాగ్ని విషయః. *

తాకికాగ్ని తీసికొనివచ్చి ప్రతిష్ఠచేసి “ఉపావరోహ” అను మంత్రముచేత ప్రేతచేతియందుంచి సమిత్తును తీసికొనివచ్చి అగ్నియందుంచి చతుష్పాత ప్రయోగముచేసి ఆజ్యమును దర్వియందు ౧౨ ఆవర్తులు తీసికొని మంత్రము లేకుండ హోమము చేయవలసినది. అటు మృత ప్రేతౌపసనము చేయవలసినది. తండులాహుతి ౧ ఆహుతియే చేయవలసినది. మంత్రముచెప్పబనిలేదు. పగటియందు మృతినొందిన పాతరాహుతియు, రాత్రియందు అయిన మరుదినము సాయమాహుతి చేయవలయును. ఇది అవుపాసనాగ్నివిధి.

—*—

—* ఉత్తపనాగ్ని విషయము. *

అపన్నకుడుగాని, విధవగాని మృతినొందిన ఉత్తపనాగ్నిని యందు సంసారము చేయవలయును. మూడుపిడికళ్ళ ప్రమాణము గాగల దర్భను సికొని, మూడుకట్టలుగా కట్టి, అందులో మొదటి కట్టను తాకికాగ్నియందు జ్వాలచేయవలయును. ఆజ్వాలయందున రెండవ దర్భకట్టను జ్వాలచేసికొని మొదటికట్టను వదలివేయవలయును. ఆరెండవకట్ట జ్వాలలో ౩ వ కట్టను జ్వాలనముచేసికొని ౨ వ కట్టను వదలి ౩ వ కట్టయందున్న అగ్నిని దృఢపఱచి, ఆజ్యసంసారముచేసి, ౧౨ ఆవర్తులు ఆజ్యమును తూడ్డిముగా ఆ అగ్నియందు హోమము చేయవలయును.

తండ్రి దేశాంతరముననుండ తల్లి మృతినొందిన పుత్రుడు
తా కాగ్నియందు ప్రేతాధానమునుచేసి దహనము చేయవలయును.

తల్లి దేశాంతరముననుండ తండ్రి మరణించిన పుత్రుడు అగ్ని
సంధానముచేసి శాస్త్రోక్తముగా కర్తవ్యముచేయవలయును.

పుత్రుడు దేశాంతరమున నుండునప్పుడు తల్లి దండ్రులు ఒక
చోటనుం న వీరిలో తండ్రి మృతినొందితే తల్లియు, తల్లి మృతినొం
దితే తండ్రియు ప్రేతాధానవిధిగా అగ్ని సంసారము చేయవల
సినది.

—*—

—*— యతిభార్య మరణే. *—

యతిభార్య సుమంగలిగా మరణించిన ఉత్తపనాగ్ని సంధాన
ముచేసి ప్రేతాపసన పూర్వకముగా దహనము చేయవలయును.

—*—

—*— ద్విభార్యాగ్ని నిర్ణయః. *—

ఇద్దఱు భార్యలు గలవాని ఒక భార్యమృతినొందిన ప్రత్యక్ష
మైన దౌపాసనాగ్నిని రెండు భాగములుగా చేసి, యారెండు భాగ
ములందు “ అగ్నయేపిచయేస్వాహా ” యను మంత్రముచే ప్రత్యేక
ముగా ఆజ్యాహుతి హోమముచేసి, జ్యేష్ఠభార్య మరణించిన దక్షి
ణభాగమందున్న అగ్నిచేతను, ద్వితీయభార్య కాలనైనప్పుడు ఉత్తర
భాగమందున్న అగ్నిచేతను దహింపవలయును. శేషించిన భాగ
మును సమిత్సమారోపణగాని, ఆత్మసమారోపణగాని చేసికొనవలసి
నది. అనేకభార్యలున్నప్పుడు జ్యేష్ఠభార్యను దక్షిణ భాగమందుండు
అగ్నిచేతను, శేషించిన భార్యలెవ్వరు చనిపోయినను ఉత్తరభాగమం
దున్న అగ్నిచేతను దహింపవలయును.

—*—

—*— ఏకకాలే ద్విభార్యా మరణే. *—

ఏకకాలమున ఇద్దఱు భార్యలు మృతినొందిన అవుపాసనా

గ్నిని రెండు భాగములు మంత్రములేక చేసి ఈ రెండు భాగముల చేత నిద్దరిని దహనము చేయవలసినది.

ద్విభార్యాగ్ని సంస్కర్గ విషయములలో శిష్టాచారము కర్తవ్యము.

—*—

—* శవనిర్హరణక్రమః. *—

శవమును ఇంటివద్ద స్నానము చేయించి, నూతనవస్త్రమును కట్టి, యజ్ఞోపవీతము వేసి, గంధ పుష్పములచే అలంకరించి, హిరణ్య శకలముల ౬ రంధ్రములయందుంచికట్టి, కుమారులు కనిష్ఠ పూర్వముగ ప్రాచీనావీతిచేసికొని అగ్నిహోత్రమును ముందుగా తీసికొనిరా, శవమును శ్మశానమునకు తీసికొనిపోవుచు, మార్గమందు మూడు స్థలముల ప్రేతపెట్టి, పథిపిండము వేసి, చితిసమీపమును చేర్చవలయును.

—*—

—* శ్మశానమునకు గొనిపోయిన శవము బ్రతికెన. *—

శ్మశానమునకు గొనిపోయిన తర్వాత శవమునకు ప్రాణములు వచ్చిన వానిని ఇంటికి పిలుచుకొనివచ్చి, యమధర్మరాజును దూరించెను. గనుక వానికొఱకు శాంతిని చేయవలయును. అదిచేయు క్రమ మెట్టిదనిన; — వానికి యరభిషేకముచేసి, పాలు, నెయ్యి, ౧౦౦ సమిధలుచేతను, ఎనిమిదివేలు గాయత్రీహోమము చేయవలయును. యమప్రీతికొరకు గోదానము, వస్త్రదానము, తిలదానము చేయవలెను. బ్రాహ్మణులకు భూరిదక్షిణ ఇవ్వవలసినది. శ్మశానముననుంచిన చితినితీసి పారవేయవలయును.

—*—

—* శూద్రదహన నిషేధః. *—

బ్రాహ్మణశవమును శూద్రుడు తీసికొనిపోయి దహనము చేయరాదు. శూద్రుడు శవమును తాకినట్లులైన సప్తకృచ్ఛముల జేసి ప్రాయశ్చిత్తముచే దహనము చేయవలెను.

శూద్రుడు దహన సంబంధమైన ద్రవ్యములను— అనగా, అగ్ని హోతమును, దర్భము, నువ్వులు, నెయ్యి, సమిధలు, చెరువు; వీనిని తీసికొని రాకూడదు.

—*—

—* శవమును గామమునుండి తీసికొనిపోవుట. *

బ్రాహ్మణ శవమును గ్రామమునుండి పశ్చిమ దిక్కుగాను, క్షత్రియ శవమును ఉత్తరపు దిక్కునకును, వైశ్య శవమును తూర్పు దిక్కునకును, శూద్ర శవమును దక్షిణ దిక్కునకును తీసికొనిపోవలయును. ఇట్లు గ్రంథములందు చెప్పబడి ఉన్నను గ్రామాచారపద్ధతి జరుపవలయును.

—*—

—* శవముతోకూడా పోవు విధాయకము. *

కర్త నూతన వస్త్రమును ధరించుకొని బద్దె యజ్ఞోపవీతము తోకూడా ప్రాచీనావీగా వేసుకొని తలవెంటుకలును మువేయక, అగ్నిహోత్రముండు భాండమునుతీసికొని, ముందుగా పోవలసినది. బంధువులు మొదలగువారు ప్రేతకుముందుగా కర్తలతోకూడా పోవలసినది. స్త్రీలు పసివారు శవమునకు వేసుకపోవలయును. అందరును పైన ఉత్తరీయములు లేక శవమును తీసికొని పోవలసినది.

—*—

—* ఆశ్వలాయన విషయం. *

ఋగ్వేదులకు, శవమును శ్మశానమునకు తీసికొనిపోవు మార్గ మధ్యమందు పథిండము లేదు. సంచయనహోమములేదు. దశాహ దినమునందు అఘాపనుత్తి అనందహోమము లేదు. ౧౧ వ దినమున నవ శాద్ధము లేదు.

—*—

—* శ్మశానమునకు శవమును గొనిపోయిన. *

శవమునకును, అగ్నికిని మధ్య కుక్కగాని గాడిదగాని పోయినను, తొనను, కృచ్చ్రిత్రయములుచేసి అగ్నియందు పాఠ్యశ్చిత్ర

పూర్వకముగా వ్యాహృతిహోమము చేసి తర్వాత కర్మ చేయవలయును.

—*—

—* అను క్తపా, యశ్చిత్తవిధిః. *—

అకస్మాత్ గా ప్రమాదము సంభవించిన, దాని విశేష ప్రాయశ్చిత్తము శాస్త్రమున చెప్పబడని యెడల, అట్టి సమయమున “ భూర్భువస్సువః ” అను వ్యాహృతిహోమము చేయవలయును.

—*—

—* అగ్నిపతనే భాండపతనేవా. *—

మార్గ మధ్యమందు అగ్నిదిగువ పడినయెడల యా అగ్నియందే వ్రునఃప్రేతాహుతి చేయవలయును.

—*—

—* శవపతనే. *—

మార్గమధ్యమున శవము ద్రందప నప్పుడు ప్రేతాగ్నియందు “ ఇమాయద్రేతి ” అను మంత్రముచేత పా, యశ్చిత్తమును, నేతి చేత హోమమును చేయవలెను.

—*—

—* అగ్నిపాత్రాభిన్నే. *—

శవముతోకూడ అగ్నిని సికొనిపోవు భాండము ప్రమాదమువలన పగిలిపోయిన, అపగలిన తునకలను కొని పరిశుద్ధమైన భూమియందుంచి “ అభిన్నేభిల్లై ” అను రెండు మంత్రముల చేతను ఆయగ్నియందే రెండు ఆహుతులను హోమము చేయవలసినది. మఱి యొక పాత్రయందు అగ్నిని తీసికొని పోవలసినది.

—*—

—* దహనదేశ నిర్ణయము. *—

ఆగ్నేయ దిక్కుయందుగాని నైఋతి దిక్కుయందుగాని దహనదేశమును ఏర్పాటు చేయవలయును. ఆదహనప్రదేశమున ముండ్లు, చెట్లును, గడ్డిన్ని లేకుండా చేయవలసినది.

—* దహనప్రకారః. *

మంచి కట్టెలచే కావ్యమును నేర్పఱచి, యా కావ్యమునందు అలంకరించిన శవమును పూర్వముఖముగా దక్షిణ శిరస్సుగా ఉంచి పైనవేసిన వస్త్రములో సగము శ్మశానవాసి నిచ్చి మిగత సగమును అట్లనే ఉంచి మంత్రపూర్వకముగా దహనము చేయవలసినది.

—*—

—* కుంభచిద్రోదకధారా ప్రదక్షణం. *

నూతనమైన కడవలో నీరుపోసి, ధారపడునట్లుగా కడవకు రంధ్రముజేసి, కర్త తన ఎడమ భుజముమీద నుంచుకొని, అపసవ్యముగా చితి మూడు ప్రదక్షణములు రావలయును. ప్రేతనుచూడక కుండను వెనుకప్రక్కకు వదలిపెట్టి, సూర్యునిచూచి, కపాలమోక్ష మయ్యేవరకు ఉండి, కట్టుకొనియున్న బట్టతో సహా స్నానము చేయవలెను.

—*—

—* అనాథ బ్రాహ్మణ సంసార ఫలము. *

అనాథ బ్రాహ్మణప్రేతను మంత్ర పూర్వకముగా సంసారముచేసిన యాచేసినవానికి ఆనుపూర్వకముగా పదేపదే యజ్ఞములు చేసిన ఏఫలము గలుగునో ఆఫలము గలుగును. సంచెల స్నానము చేతనే శుద్ధుడగుచున్నాడు. అగ్నిసంసారము చేతనున్న తాకినందుచేతనున్న ఆశౌచములేదు. గోత్రమును, పేరునుచెప్పి సంసారము చేయవలయును. గోత్రము తెలియనప్పుడు కాశ్యపగోత్రమును, పేరు తెలియనప్పుడు యజ్ఞేశ్వరునిపేరు చెప్పవలయును.

—*—

—* రాత్రొస్నానవిధిః. *

సూర్య చంద్ర గ్రహణములు, వివాహము, పుత్రజననము, మరణము, వీనియందు రాత్రికాలముల స్నానము చేయవచ్చును.

—*—

—————* రాత్రౌ పైతృమేధిక నిషేధః. *—————

రాత్రివేళలో ప్రేతదాహాది కర్మను, నగ్న శాద్ధమును చేయకూడదు. సూర్యుడు అస్తమించకమునుపే కర్మను ఆరంభించి రాత్రి పూట పూర్తి చేయవచ్చును.

—————*—————

—————* తిలోదకవిధిః. *—————

ప్రతి దినమునందును పేతకు సంపూర్ణములైన తిలోదకములను విడువ వలసినది. ఎంతవరకు గం పిండముల ముగింపు అగుచున్నదో అంతవరకు తిలోదకవృద్ధి ముగింపు చేయవలసినది.

—————*—————

—————* తిలోదక ప్రకారః. *—————

కర్త ఉదయమున లేచి, నది కేగి, సంచల స్నానముచేసి నియత మైన మనస్సుగలవాడై పరిశుద్ధుడైన బ్రాహ్మణునిచే పాషాణమును సికొనివచ్చి దానియందున గం తిలోదకములు ప్రతిదినమును విడువ వలయును. ఇది యాశ్వలాయన విషయము.

అపస్తంబవిషయము. ప్రతిదినమును ఏకోత్తర వృద్ధిగా తిలోదకమును విడువవలయును. యజ్ఞోపవీతమును బద్దెయును పాచీనావీతిగా వేసికొని డక్షిణాభి ముఖముగా కూర్చుండి శిలయందు తిలోదకము విడువ వలెను.

—————*—————

—————* లాప్రతిష్ఠ. *—————

శిలను ప్రవృత్తచేసియే దాని పిండమును, తిలోదకమును ఇవ్వవలసినది. ఇట్లు చేయనియెడల ప్రేత తృప్తనొందదు.

—————*—————

—————* లాలక్షణం. *—————

శిలతెల్లదిగానైనను, ఎర్రనిదిగానైనను ఉండవచ్చును. బహుశిలవర్ణము గలిగినదిగా యుండరాదు. ల క అంగుళముల పొడుగు గలదిగా నుండవలయును. అట్టి లకు దర్భనుచుట్టి ప్రతిష్ఠచేసి లా

స్నానము చేయవలసినది. పిమ్మట దినము మూడు ఆవర్తులు మృదా స్నానము చేయవలసినది. ప్రతిదినమును ౩ వాసోదకములను విడువ వలసినది, తిలోదకము.

౧ దినము	౩ ఆవర్తులు	౬ దినము	౮ ఆవర్తులు
౨ దినము	౪ ఆవర్తులు	౭ దినము	౯ ఆవర్తులు
౩ దినము	౫ ఆవర్తులు	౮ దినము	౧౦ ఆవర్తులు
౪ దినము	౬ ఆవర్తులు	౯ దినము	౧౧ ఆవర్తులు
౫ దినము	౭ ఆవర్తులు	౧౦ దినము	౧౨ ఆవర్తులు

ఈప్రకారముగా తిలోదకమును, శిలాస్నాన మృదాస్నాన ములును దశమదిన పర్యంతము చేయవలసినది.

—*—

—* నిత్య ండదానవిధిః. *—

శిలాసమీపమున గోమయముచే శుద్ధి చేయబ న స్థలమునందు అగ్నిని పతిష్ఠ చేసి, ఇత్తడిపాత్రయందు అర్ధ శేరు బియ్యమును, పావు శేరు పెసలును, పరక శేరు నువ్వులును ౧ ఫలము అల్లమును, ఉంచి పచనముచేసి నెయ్యిపోసి పెద్దపిండముగా చేసి శిలకు నెదుట దక్షిణా గ్రముగా భూమియందు దర్భ వేసి దానిమీద తిలోదకము వి చి మంత్రము లేక నామగోత్రములచే ండము నుంచవలసినది. పునః పిండమునందు తిలోదకమును విడిచి గంధపుష్పములచే అలంకరించి పూజచేసి ధూప దీపము లేక ౧౦ దినములును ప్రేత తృప్తికొరకు ండదానము చేయవల సినది.

—*—

—* పిండస్య వినియోగః. *—

ఈ పిండమును పరిశుద్ధమైన స్థలమునందు వాయుసములకొ అకు ఉంచవలసినది. ఆవాయుసములయందు కర్తృపూర్తియగు నంతవ అకు ప్రేతయందునని వేదములందు చెప్పబడి యున్నది. వాయుసము లేనిపక్షమున ఉదకమునందుగాని, అగ్నియందుగాని వేసి స్నానము చేయవలయును.

ముతో యొకటే శిలకు దశదినములును చేయవలెను. స్థలము తప్పించినను, బద్దెబోయినను, శిల నష్టమైనను, పాత్ర దారపోయినను, కర్త నష్టమైనను, పాజాపత్య కృచ్ఛ త్రయములు చేసి, మరల ప్రథమదినము మొదలుకొని సంఖ్యాప్రకారముగా తిలోదకముల విచి పిండములు పెట్టవలసినది.

—*—

—* దేశవిపర్యయే అపకర్షః. *—

నిత్య కర్మ జరుగుచుండగా మఱియొక దేశమునకు పోవుట తటస్థించినయెడల దశాహస్సులోపల జరగబోవు దినములకు కర్మను ఆకర్షించి నిత్యకర్మ పూర్తిచేసి శిలను తీసికొని యా దేశమునకుపోయి మిగత దశాహ తంత్రము మొదలుకొని కర్మ పూర్తిచేయవలెను.

—*—

—* దశాహమధ్యే తిలోదక పిండదానాతి కమః. *—

మృతినొందిన దినము మొదలుకొని నిత్యకర్మ ప్రతిదినమును చేయుచు రావలయును. ౧౦ దినములలోపల చేయడమునకు అభ్యంతరమైనప్పుడు ఎప్పుడైతే ఉపక్రమించి కర్మ ఆరంభము చేయుచున్నాడో ఈ ౧౦ దినములును కర్మ అంతర్దశాహమునందు ఏప్రకారముచేసెనో అదేప్రకారముగా తిలోదక పిండప్రదానమే మొదలుగాగల కర్మను యథావిధిగా చేయవలెను.

—*—

—* ప్రేతశిలానాశే. *—

నిత్య కర్మ చేయుచుండగా దశాహస్సులోపల శిల దారపోయినయెడల మరియొకశిలను తీసికొనివచ్చి పాజాపత్య కృచ్ఛ త్రయములుచేసి, శిలాప్రతిష్ఠ చేసి, యశిలయందు ప్రథమదినము మొదలుకొని తిలోదక పిండప్రదానముల చేయవలయును.

పోయిన శిలయే మరల దొరికినయెడల అప్పుడు చేయుచున్న హతన శిలతోగూడా పెట్టి “ ఇమేయమే ” అను మంత్రముచేయవా

హానచేసి యా రెండు శీలలయందున యథావిగా తిలోదక పిండ పదానములు క్రమముగా చేయవలెను.

—*—

—* అనేకులు ఏకకాలమున మృతినొందిన. *—

ఏకకాలమున అనేకులు మరణించిన కర్త యొక డేయైనప్పుడు ముందెవ్వరు మృతినొందిరో వారికి మొదట దహనము చేయవలయును. పిమ్మట వరుసగా మృతినొందినవారి దహనములు చేయవలసినది.

—*—

—* బహుమరణేషు. *—

అనేకులు ఏకకాలమునందు మృతినొందిన ఈంది వరుస ప్రకారము దహన సంఘటనములు చేయవలయును. ఎట్లనెనః—
(౧) తల్లి, తండ్రి, సోపత్నీమాతృ, అన్న భార్య. (౨) సపిండులు, కొమారులు, జ్ఞాతులు, మాతామహుడు, మాతామహి, మేనమామ, ఇతనిభార్య, మేనత్త, మాతృభగిని, శ్వశురుడు, శ్వశ్రువు, గురువు, ఆచార్యుడు.

కర్మ ఎట్లు చేయవలయుననిన,— తల్లి దండ్రులు, అన్న, భార్య, సోపత్నీమాతృ, మాతామహుడు, మాతామహి, వీరిలో ఎవ్వరైన మృతినొందినవారికి మొదట కర్మ నారంభించి ఏకోద్దిష్టము వరకు కర్మచేసి నిలిపి, సాపిండులు మొదలగువారి బహిర్దేశాహమున త్రిరాత్రాశౌచ పక్షవిధిగా ఏకోద్దిష్టమువరకు కర్మచేసి నిలిపి, తర్వాత మొదటివారిలో చేరినవాని షోడశ సపిండి కరణములచేసి కర్మ పూర్తిచేసి, మ్మట తదితరులకు వరుసగా సపిండికరణాదుల చేయవలయును.

—*—

—* తండ్రి దశాహస్సులోపల తల్లి మృతినొందిన. *—

తండ్రి దశాహస్సులోపల తల్లి మృతినొందెనేని తండ్రి ల పక్కన తల్లి శీలను సహితము ప్రతిష్ఠ చేసి నిత్యకర్మచేయుచు తండ్రి

దశాహదినమున తల్లి జరుగవలసిన పైదినముల త్యక్తమును ఆకర్షించి కర్మపూర్తిచేసి తండ్రి దశాహస్సుతోగూడా తల్లియొక్క దశాహస్సును జరిగించి, తండ్రి శిలోద్వాసనతోగూడా తల్లి శిలోద్వాసనముచేసి, అఘాపనుత్తి హోమమును, ఆనంద హోమమును, వరణపూజయును, నొకటిగా చేయవలసినది. తండ్రికి యాశౌచము నివృత్తి అయిన తర్వాత తల్లికి ౧ దినము ఆశౌచము ఉండవలసినది. తల్లి మృతినొందిన ౧౧ వ దినము ఏకోద్దిష్టముచేసి షోడశసపిండ్రికరణములు పూర్తిచేయవలెను.

—*—

—*— తల్లి దశాహస్సులోపల తండ్రి మరణించిన. *—

తల్లి దశాహస్సు లోపల తండ్రి మరణించిన దహన సంఘటనములచేసి నిత్యకర్మ యధావిధిగా చేస్తూరావలయును. దశాహదినమున తల్లికి దశాహ తంత్రమును శిలోద్వాసనయుచేసి ౧౧ వ దినమున ఏకోద్దిష్టముచేసి కర్మనిలి, తండ్రి యధావిధిగా సపిండ్రికరణపర్యంతం కర్మను పూర్తిచేసి మ్మట తల్లికి షోడశ సపిండ్రికరణముల చేయవలయును.

—*—

— తండ్రి దశాహస్సులోపల ఇతరులెవ్వరేని మృతినొందిన. —

తండ్రి దశాహస్సు లోపల ఎవరు మృతినొందిన తండ్రి యాశౌచముతోనే ఆయాశౌచము నివృత్తి. తండ్రి లపెట్టిన స్థలముననే ఇతరుల శిలను సహితము ఉంచి నిత్యకర్మ తిలోదక పిండప్రదానము ౧౦ దినముల కర్మను పూర్తిచేసి, తండ్రి శిలోద్వాసనతో ఇతరులకు శిలోద్వాసనచేసి, అఘాపనుత్తి యానందహోమములను, వరణపూజయు నొకటిగానే చేసి వారు వారు మృతినొందిన ౧౧ వ దినమున వారి వారికి ఏకోద్దిష్టమును, యధావిధిగా షోడశ సపిండ్రికరణముల పూర్తి చేయవలయును.

—*—

—* తం దశాహాంతరం ఇతరులు మరణించిన. *—

౧౦ వ దినము సాయంకాలమునగాని రా మూడు యామములలోపలగాని ఎవరైనను మృతినొందిన తం డి యాశౌచము వెళ్ళిన తర్వాత ౨ గోజుల ఆశౌచము ఉం నిత్యకర్మ తిలోదక పిండదానముల ౧౦ గోజులలో చేయవలసినకర్మను నా ౨ దినములలో పూర్తి చేసి, మృతినొందిన ౧౦ వ దినమున ఏకోద్దిష్టముచేసి, షోడశ స పిండీకరణముల చేయవలసినది.

—*—

—* తండ్రి దశాహస్సు ప్రాతఃకాలమున మృతినొందిన. *—

౧౦ వ దినము వేకువఝామున ఎవరైనను మరణించిన తండ్రి యాశౌచము మీద మూడు గోజులు అధికముగా ఉం దశాహపర్యంతము కర్మను పూర్తిచేసి, మృతినొందిన ౧౦ వ దినమున ఏకోద్దిష్టముచేసి షోడశ సపిండీకరణాదులు యథావిధిగా చేయవలయును.

—*—

—* తల్లి దశాహ పూర్వము పుత్రుడు మరణించిన. *—

తల్లి దశాహస్సులోపల పుత్రుడు మృతినొందిన నిత్యకర ఆరంభముచేసి తిలోదక పిండప్రదానములు చేసి, తల్లియొక్క దశాహతంత్రముతో పుత్రుని దశాహస్సును జరిపించి, పుత్రుడు మృతినొందిన ౧౦ వ దినమున ఏకోద్దిష్టముచేసి, షోడశ సపిండీకరణముల చేయవలెను.

—*—

—* మృత తిథి తెలియక పోయిన. *—

దేశాంతరమున మృతినొందిన వారి మృత తిథి తెలియకపోయిన కృష్ణపక్షము అష్టమి, ఏకాదశి, అమావాస్య ఈ తిథులలో కర్మనారంభించి పూర్తి చేయవలెను. అతిథియే పత్యాబ్దిక శాఢమును చేయుచుండవలెను.

—*—

—* పునః సంసారవిధిః. *

మృతినొందిన ౧౧ దినముల లోపల నవశ్రాద్ధములు పూర్తి కాని పక్షమున పాలాశ విధిచేత కర్మ పూర్తిచే. పిమ్మట సంవత్సరములోపలగాని, దహనము చేసిన స్థలమున ప్రేతయొక్క అస్థులు చికిరిసగాని, ౧౧ వ దినమున ఏకోద్దిష్టము చేయని పక్షమునగాని, అవుపాసనాగ్నిచేత దహనము చేయని పక్షమునగాని, మంత్రము లేక దహనముచేసిన పక్షమున పునః సంసారము చేసి కర్మచేయవలెను.

—*—

—* సంవత్సరమధ్యే సంసారవిధిః. *

మంత్రావృత్తిగా చేయు కర్మ మధ్యలో విఘ్నములచే నిలిచిపోయిన సంవత్సరము లోపల పునః దహన సంచయనములు వదలి పెట్టి శిలా ప్రతిష్ఠ మొదలుగా గల కర్మను యథావిధిగా కర్మను పూర్తి చేయవలసినది.

—*—

—* పునః దహన నిషిద్ధకాలః. *

శుక్రోదయము— వృద్ధత్వము— అస్తంగతుఁడు— నూతనమైన ర్థయాత, ఈకాలములయందు పునర్దహనము చేయరాదు.

—*—

—* కాల మతిక్రమించినప్పుడు చేయువిధి. *

అధిక మాసమునందును, ఆషాఢ శుద్ధ పౌర్ణమి మొదలు కార్తీక శుద్ధ పౌర్ణమి వరకు, గురు శుక్ర మూఢములందును, కర్మ అతిక్రమించి పోయినప్పుడు పైఁ జెప్పిన కాలములందు పునఃసంసారముచేసి కర్మ చేయవలెను.

—*—

—* త్రిపక్షౌ త్సూర్యంకాల నియమాభావః. *

కర్మకాల మతిక్రమించిన తర్వాత మూడు పక్షములలో వైన

దీన వార శుద్ధియు, గురు శుక్ర మూఢ దోషములను చూడకయే
పునర్దహనము చేసి కర్మ చేయవలయును.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టానాం కాలనిర్ణయః. *—

ఏకోద్దిష్టము, నవశ్రాద్ధము, మొదలైన శ్రాద్ధములు మధ్యా
హ్న కాలమునందు గాని, కుశుపకాలపు ప్రథమ భాగమునందు
గాని చేయవలెను. పైఁ జెప్పిన శ్రాద్ధములు సంధ్యాకాలమునందు
గాని, రాత్రికాలమునందుగాని చేయగూడదు.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టానాం తేధి నిర్ణయః. *—

సూర్యోదయమైన తర్వాత ౧౦ ఘడియలు లోపల ఆమ శ్రా
ద్ధమును, దానిమీదట ౨౦ ఘడియలు లోపల ఏకోద్దిష్టమును, అందు
మీద పార్వణ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. నాందీశ్రాద్ధమును చేయ
దగు కాలము ప్రాతఃకాలము.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టముచేయువిధి. *—

దైవహీనముగను, ఏకార్ఘ్యమును, ఏకపవిత్రమును ఏకోద్ది
ష్టము చేయవలెను. ఆవాహనములేదు, అగ్నాకరణమును, చేయవలె
ను. అపసవ్యముగా శ్రాద్ధమును చేయవలసినది.

—*—

—* స పిండిగతైకోద్దిష్టే యావాహనాదీవిధిః. *—

సపిండికరణమునందు చేయు నేకోద్దిష్టమునకు ఆవాహనము,
అర్ఘ్యము, అగ్నాకరణము మొదలుగా గలవి ఆచరింపవలసినవి.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టే నిషిద్ధాని. *—

అగ్నాకరణము, ఆవాహనము, పుష్పము, ధూపము, దీపము,
అధిశ్రవణము, విశ్వేదేవతలును, పణవము, నమస్కారము, స్వధా
కారము— ఈ చెప్పిన ౧౦ నిషిద్ధ ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమునందును, నవ

శ్రాద్ధమునందు చేయవలసినది. అయినను సపిండికరణ ఏకోద్దిష్టమున చేయవలసినది.

—*—

—* దశాహాత్పూర్వం నిషిద్ధాని. *—

సూతకము వెచ్చనంత దాక ఇంటిలో నగ్న శ్రాద్ధమును చేయరాదు. శ్మశానమునందు చేయవచ్చును. నవశ్రాద్ధ నిత్య కర్మ చేయు స్థలమున చేయవలెను. దహనమైన తర్వాత క్షౌరము చేసుకొని నగ్న శ్రాద్ధము చేయవలయును. కొన్ని దేశములలో సంఘము నాత్పూర్వము గృహమునందు మృతినొందిన స్థలముననే నగ్న శ్రాద్ధము చేయుచున్నారు. ఇదియే యాచారముగ నేదేశముననుండునో యాదేశవాసులు యట్లే చేయవలెను.

—*—

—* నగ్నశ్రాద్ధే ఆమవిధి. *—

బియ్యం ౮ పళ్ళును, గోధుములు ౪ పళ్ళును, మినుములు ౨ పళ్ళును, పెసలు ౨ పళ్ళును, కంచుచెంబు, క్రొత్తవస్త్రము, కూరలు, అయఃపాత్ర, ప్రత్తి, కంబళి, నెయ్యి, దీపము, ఘంట, పుస్తకము, దక్షిణ, తాంబూలము, వీటిని అంధత్వ, బధిరత్వ, మూకత్వ, నగ్నత్వ, నివృత్తి కౌరకు శుద్ధ శ్రోత్రియుని ఇవ్వవలెను.

—*—

—* ఉపవీతవిధి. *—

ప్రేత కర్మ చేయు నపుడును, ప్రాణాయామ కాలమునందును, నమస్కరించు సమయమునను, స్నానము చేయు నపుడును, ప్రదక్షిణమునందును, యజ్ఞోపవీతము సవ్యముగా యుండవలసినది.

—*—

—* దశాహమధే శ్రాద్ధానాం అమంత్రకత్వవిధిః. *—

దశాహస్సు లోపల చేయవలసిన నవశ్రాద్ధములు, నగ్నశ్రాద్ధము అమంత్రవత్తుగా, తంత్రముచేత చేయవలసినది. షైః శిష్యున శ్రాద్ధములందు అగ్నాకరణము, విశ్వే దేవస్థానమును, మంత్ర

ములేని యావాహనము, ధూపమును, దీపమును లేదు. ఏకాదశే హాని నవశ్రాద్ధము మొదలు ఇతరశ్రాద్ధములు సమంత్రవత్తుగా జరు పవలసినది.

—*—

—* నవశ్రాద్ధవిధిః. *—

ప్రథమ దినము, 3 వ, ౫ వ, ౭ వ, ౯ వ, ౧౧ వ, దీన ములందు ౬ నవశ్రాద్ధముల చేయవలయును. ఇది యాపస్తంబీయ విధిః. — ఆశ్వలాయనులు ౫ నవశ్రాద్ధములును, ఇతరులు ౫ గాని ౬ గాని చేయవలసినది.

—*—

—* నవ శ్రాద్ధము నిలిచి పోయిన. *—

౯ వ దినం కర్మ నారంభము చేసి నప్పుడు ఆదినము నవ శ్రాద్ధముతో కూడా నిలిచి పోయిన నవశ్రాద్ధముల చేర్చి చేయవ లెను. అట్లుచేయుటకు ఏదియైన యభ్యంతరము గలిగి నపుడు ౧౧ వ దీనము చేయవలసినది. ఆశ్వలాయనులు ౯ వ దినమే నవశ్రాద్ధముల చేయవలెను.

—*—

—* తిరాత్రాశౌచ నవశ్రాద్ధవిధి. *—

ప్రథమ దినమున ౨ ను, ద్వితీయ దినమున ౨ ను, తృతీయ దినమున ౧ యు, చతుర్థ దినమున ౧ యు, తిరాత్రాశౌచ కర్మ చేయునపుడు చేయవలెను.

ఆశ్వలాయనులు ప్రథమ దినమున ౨ ను, ద్వితీయ దినమున ౨ ను, తృతీయ దినమున ౧ యు, చేయవలసినది.

—*—

—* తిరాత్రాశౌచే శిలాస్థాపన తిలోదకవిధి. *—

ప్రథమ దినమున ౯ శిలాస్థాపనములును, ౯ మృదాస్థాపనము లును, ౯ వాసోదకములును, ౨౧ తిలోదకములును చేయవలెను. ద్వితీయ దినమున ౧౨ శిలాస్థాపనములును, ౧౨ మృదాస్థాపనము

లును, ౧౨ వాసోదకములును, ౨౧ తిలోదకములును, ౪ పిండములును చేయవలయు. తృతీయేహని ౯ శిలాస్నానములు, ౯ మృదాస్నానములు, ౯ వాసోదకములు, ౩౩ తిలోదకములు, ౩ పిండములు చేయవలయు. ఇది యాపస్తంబీయవిధి.

ఆశ్వలాయన విధి ఎట్లునైన? — ప్రథమ దినమున ౩౦ తిలోదకములు, ౩ పిండములు, — ద్వితీయ దినమున ౪౦ తిలోదకములును, ౪ పిండములును, — తృతీయ దినమున ౩౦ తిలోదకములును ౩ పిండములును, ఈ ప్రకారముగ నిత్య కర్మ చేయవలసినది.

ప్రథమ దినమున ౩ శిలాస్నానములు, ౩ వాసోదకములు, ౧౫ మృదాస్నానములు, ద్వితీయ దినమున ౪ శిలాస్నానములును, ౨౦ మృదాస్నానములు, ౪ వాసోదకములును, తృతీయ దినమునందు ౩ శిలాస్నానములు ౧౫ మృదాస్నానములు ౩ వాసోదకములు ఈ ప్రకారము శిలాస్నాన, మృదాస్నాన, వాసోదకములు చేయవలసినది.

—* భోగశరీరోత్పత్తిః. *

మృతి నొందిన వాని ప్రథమ దినమున పిండప్రదానము చేసినందున శిరస్సు ఉత్పత్తి అగును. రెండవ దినమున నేత్రములు, శ్రోత్రీయములు, నాసికయు ఉత్పత్తి యగుచున్నవి. మూడవ దినమున భుజములు, ఉదరము, స్తనములు, కంఠము, ఉత్పత్తి యగుచున్నవి. నాలుగవ దినమున నాభిస్థాన, గుదస్థాన, లింగము, ఉత్పత్తి యగుచున్నవి. అయిదవ దినమున తొడలు ఉత్పత్తి యగును. ఆరవ దినమున చర్మము, ఏడవ దినమున శమస్త నరములును, ఎనిమిదవ రోజున రోమములును, తొమ్మిదవ దినమున వీర్యసంపత్తియు, ఏర్పడును. పదియవ దినమున ఆకలియు కలుగును. ౧౦ దినముల లోపల పిండమును వాయుసము భక్షింపక పోయేనేని నూరు శ్రాద్ధముల చేసినను పేతత్వము వదలదు. కాకే తినని పక్షమున గంగలో వేయవలసినది. ఈ ౧౦ దినములు నిత్య కర్మ చేసి పిండ ప్రదానము చేసినం

దున పిండ శరీరము గలిగి యాశరీరమునందు జీవుడు ప్రవేశించి ప్రభూత బలిని భుజించును.

—*—

—* తిరాతాశాచే ఏకోద్దిష్ట సపిం కరణాని. *—

మృతి నొందిన దినము కర్మను ఆరంభము చేసి మూడు దినములు తిలోదక పిండ ప్రదానములు చేసి మూడవ దినమున దశాహస్సుచేసి, నాలుగవ దినమున ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమును జరిపి, ఐదవ దినమున షోడశ స పిండీకరణములతో కర్మ పూర్తి చేయవలెను.

గ్రంథాంతరమున:— ఎనిమిదవ లేక, తొమ్మిదవ దినమున త్య కర్మ నారంభించి, సంఖ్య ప్రకారము తిలోదకముల విచి, సంఖ్య ప్రకారము పిండముల బెట్టి, నవ శ్రాద్ధముల జరిపి, ౧౦ వ దినమున నిత్య కర్మ పూర్తి చేసి, దశాహ తత్రము నాచరించి ౧౧ వ దినమున ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధము చేసి షోడశమును జరిపించి ౧౨ వ రోజున స పిండీ కరణముతో కర్మను పూర్తి గావించవలెను.

—*—

—* తిరా తాశాచే జ్ఞాతి తిలోదకవిధిః. *—

మృతి నొందిన వారికి తిరాతాశాచవిధిగా కర్మచేసి నపుడు జ్ఞాతులు మృతి నొందిన ౧౦ వ దినమున క్షౌరము చేసికొని దర్భకూర్చయందు వసురూపముచేత తిలోదకముల విడిచి ౧౧ వ దినమున స్నానము చేసి యజ్ఞోపవీతములు వేసికొనవలెను.

—*—

—* ఆశౌచ నియమః. *—

కర్త ౧౦ దినములు కర్మచేయు నపుడు క్షౌరము చేసికొనక, లవణ మధు వర్జితమగు అన్నము భుజింప వలసినది. భూమిమీద పడుకొనవలయు. భార్యా సంగమము నిషేధము. ఇట్లు బ్రహ్మచర్య వ్రతము నాచరించుచు కర్మచేయవలసినది. ఇట్టి నియమము గృహస్థులుకేగాని వృద్ధులు, బాలురు వీరు అవలంబించ వలసినది పనిలేదు.

—*—

—* దశాహమధ్యే దర్శ సంక్రమాదౌ. *

తల్లి తండ్రులు, మాతామహుఁడు, మాతామహీ మరణము లందు పుత్రుఁడు, దౌహిత్రుఁడు, దత్తపుత్రుఁడును నిత్య కర్మ చేయు చుండగా పది దినములలో అమావాస్యగాని సంక్రమణముగాని వచ్చి నయెడల నిత్య కర్మను నిలుపరాదు. యథావిధిగా తిలోదక వాసో దక పిండ ప్రదానముల చేయవలసినది. వీరు తప్ప ఇతరులు—అన్న మొదలగువారికి కర్మ చేయుచుండిరేని అమావాస్య, సంక్రమణములు గలిగిన పక్షమున పై దినములతిలోదక పిండ ప్రదానముల సమాప్తి చేసి దశమ దినమున శిలావిసర్జనము హోమము చేయవలయును.

—*—

—* అమావాస్యాయాం మరణే. *

అమావాస్య దినమున తల్లి తండ్రులు మొదలగు వారెవరు మరణించినను నిత్య కర్మ నిలుపరాదు. యథావిధిగా ౧౦ దినములును నిత్య కర్మ చేసి, దశాహ తంత్రమును సలి కర్మ చేయవలయును.

గ్రంథాంతరే || మృతినొందిన దినమునకు సమీపమున దర సంక్రమణములు వచ్చిన దర సంక్రమణములు వెళ్ళిన తర్వాత నిత్య కర్మ ఆరంభించ వలయును. ఇది జ్యేష్ఠ భాతాదుల మరణమందు కర్తవ్యము.

—*—

—* త్రిరాత్రాశౌచే దర సంక్రమాదౌ. *

త్రిరాత్రాశౌచ విధిగా కర్మ చేయుచుండు నపుడు, అంతర్దశాహమునందు దర్శ సంక్రమణములు పాప్తంబైన యెడల ఆదినమే త్య కర్మ, తిలోదక పిండప్రదానముల సమాప్తి చేయవలెను. 3 వ దినమున దశాహస్సుజరిగించి ౪ వ దినమున ఏకోద్దిష్టమును చేయవల సినది.

—*—

—* దేశోపద్రవాది సంప్రాప్తే. *

మాతా పితృలకు కర్మచేయు నపుడు దశాహస్సు లోపల

దేశోపద్రవము కలి. నను సంకటము కలిగినను, మారీభయము వీడిం
చుచున్నను, రాజభయము ప్రాప్తమైనను, దర్శ సంక్రమణములు
సంపాప్తమైన నెడల ఏవిధము చేయవలయునో ఆ విధముగానే
త్యక్తర్క, తిలోదక, ండ ప్రదానములు సమాప్తిచేసి, ఇతర దేశ
ములకు పోవు నప్పుడు గలను వెంట తీసికొనిపోయి దశాహ దినమున
శిలోద్వాసన హోమము జరిపించి ౧౧ వ దినమున ఏకోద్దిష్ట శ్రా
ద్ధము మొదలగు కార్యములను పూర్తి చేయవలసినది.

—*—

—* దహనానంతరం కర్తా గృహప్రవేశ క్రమః *—

దహనానంతరం కర్త తన బంధువులతోగూ పాద ప్రక్షాళ
నము చేసికొని స్త్రీబాల పురస్కరముగా ఇల్లు ప్రవేశించి, ఇంటి
ద్వారమున వేపమండలు కట్టి, యాచమనముచేసి, గోమయమున
పాదముల స్పృశింప చేసి, దీపదర్శనము చేసి, చనిపోయిన స్థల
మున అన్నమునుంచి, నైవేద్యముచేసి, ఈ యన్నమును కాకికి నిడి
మ్మట భోజనము గావించి, స్వస్థచిత్తుడై గరుడ పురాణమును పఠ
నము చేయవలసినది.

—*—

—* దహ్యామానాగ్నానష్టే. *—

శవము దహనమగు సమయమున వర్షముచేతగాని మరి ఎట్టి
యుపద్రవముచేతగాని, అగ్ని ఆరిపోయినట్లులైన కృచ్ఛ శ్రయము
చేసి, పునః అగ్నిచే మంత్రము తంత్రము లేక, కేషించిన శవమును
దహించ వలయును.

—*—

—* సంజయన విధిః. *—

దహనదినము, ద్వీ యదినము, తృతీయాదినము, చతుర్థదినము,
పంచమదినము, సప్తమదినము, నవమదినము దినవార శుద్ధి చూడకయే
యంతర్దశాహమనంను సంజయనము చేయవలసినది.

—*—

—* సంచయన ప్రకారం. *

కర్త బంధువులతో కూడ శ్మశానమునకు చని, దక్షిణాభీము ఖండై పాలతోకూడా ఉదకమును కలిపి, జమి మండచే పాలను సశానాగ్నియందు ప్రోక్షణచేసి ఉదకముచే అగ్నిని చల్లార్చి, పాద ముముదలు శిరస్సువరకు ఉండు అస్థులను చేరిచి, క్రొత్త కడవయం దుంచి, దానిని భూమిలో పాతిపెట్టి చేయవలెను. తర్వాత దహ నము చేసిన స్థలమున పురుషాకృతిగా రూపము ఏర్పరిచి బలి ండ ప్రదానము చేయవలెను.

త్రిరాత్రాశాచ విధమున కర్మచేయు నపుడు దహన దినము నందు, రెండవ రోజునగాని సంచయనము చేయవలయును.

—*—

—* స్మశానాగ్ని ఆరిపోయిన. *

స్మశానాగ్ని ఆరిపోయిన యెడల ధర్మశాస్త్ర ప్రకారముగా అగ్నినప్త పా, యశ్చిత్తముచేసి తర్వాత సంచయనము జరుపవలెను.

—*—

—* దహనము అమంత్రవత్తుగా జరిగిన. *

సంచయన దినమున అస్థుల చేందీసి దహన సంబంధముగు ప్రయోగముచే పునర్దహనము చేసి, తర్వాత సంచయనము చేయ వలయును.

—*—

—* శాఖాంతరస్య కర్తృత్వేపి పైతృమేధిక విధిః. *

సగోత్రుడుగాని, అసగోత్రుడుగాని, కర్మ చేయు నపుడు ప్రేతశాఖ ఎదియో ఆశాఖ ప్రకారముగానే దహనాది కర్మనుచేయ వలయును. ఇతర శాఖచే దహనము చేయరాదు. ప్రమాద వశమున ఒక శాఖవానికి మరియొక శాఖ ప్రకారము దహనము కలిగిన పునః దహనాది కర్మను చేయవలయును. ఋకా ఖవానికి యజుశా ఖా విధ మున కర్మ నడిచిన పునః స్వశాఖచే వానికి కర్మ చేయవలయును. కాని యజుశాఖవానికి ఋకాఖచే దహనాది కర్మ జరుపబడియుం

దిన స్వశాఖచే దహనము మాత్రము చేయనక్కర లేదు. సంచయ నము మొదలుగాగల కర్మను చేయవలసినదే.

—*—

—* సంచయన నిత్యకర్మ ప్రారంభవిధిః. *—

దహనమైన మరుదినమున సంచయనము చేయవలసినది. ప్ర మదినమునగాని, ద్వితీయదినమునగాని, తృతీయదినమునగాని, పంచమ దినమునగాని, సప్తమదినమునగాని, నవమదినమునగాని, ఏవారమైనను ఈ వారములందు నిత్యకర్మ ఆరంభము చేయవలయును. సరిదిన ములందు ప్రారంభము చేయరాదు. ఈ ౯ దినముల లోపల నిత్య కర్మ ఆరంభము చేయుటకు సందర్భములేని యెడల ౧౦ వ దినమున నిత్యకర్మ ఆరంభముజేసి ఆదినమే శిలోద్వాసన వరకు చేసి దశా హస్సు జరిగించవలయును.

—*—

— { ప్రేతాశ్వలాయన శాఖీయైదే కర్త }
— { యాపస్తంబ సూత్రైదేన. } —

ప్రేతశాఖచే దహనము మొదలుకొని సందీకరణము పూర్తి చేసి అను మాసికముల పెట్టి, సంవత్సర విమోక్షముచేసి తిథి మొదలు కొని కర్త శాఖచేతనే చేయవలెను. అని గ్రంథమున చెప్పబడి యు న్నును దేశాచార ప్రకారమున నడుచుకొన వలయును.

—*—

—* గంగాంభసి అస్థినిక్షేపణవిధిః. *—

అంతర్దశాహమున దిన వార శుద్ధి చూడకనే పరిశుద్ధ మగు గంగయందు, అస్థులకు పంచామృతాభిషేకము ఆయా మంత్రములచే చే. పుష్పములచే పూజచేసి, బ్రాహ్మణుల అనుజ్ఞను కొని మంత్రపూర్వకముగా గంగయందు మూడు మార్లుగావేసి స్నానము చేసి అస్థి నిక్షేపణాంగము గోచాన దశ దానములను, హిరణ్యశ్రాద్ధమును చేయవలెను.

—*—

—* బహిర్దశాహే అస్థి నిక్షేపణవిధిః. *

మృతినొందిన యొక మాసము లోపల నేదినమున గాని, బేసి నెలలో, మూఢ దోషములు లేని నెలలో, ద్విపాద త్రిపాద ధన్వస్తా పంచక దోషములును, నందభద్ర రిక్త తిథి దోషములును, ద్విపుషక ర త్రిపుషక రాది దోషములును, లేని దినములలో గాని అశ్వి నిక్షేపణ చేయవలసినది. పుల మాసమునందు చేయరాదు. ఇట్టి దోషములు లేనియు, తారాబల యుక్తమైన దినమున అస్థులను కృష్ణాజినమునందు దర్భచే ధృఢముగా కట్టి తీసికొని పోయి గంగాది పుణ్య నదులలో అక్కడక్కడ కొన్నిటిని వేసి గోదాన దశ దానములను, హిరణ్య దానములను మొదలగునవి చేయవలసినది.

—*—

—* దశమ దినే ప్రేత భార్యారజస్వలవిధిః. *

దశాహస్సు దినమున ప్రేతభార్యారజస్వల అయిన దశాహ తంత్రమును, ఏకోద్దిష్టము మొదలగు కర్మలను యధావిధిగా జరిగించి స్నాన దినమున కంత సూత్రమును విసర్జించవలయును.

—*—

—* పుత్రహీనయగు స్త్రీ స్వకర్తృత్వ రజస్వలావిధిః. *

నిత్య కర్మ మారంభము చేసిన తరువాత రజస్వలైన యెడల ౧౦ వ దినమున దశాహ తంత్రము జరిగించి శిలో ద్వాసన చేసి ౧౧ వ దినమున, ఏకోద్దిష్టము వరకు చేసి షోడశ సపిండికరణముల నీలిపి స్నాన దినమున సూత్రవిసర్జనముచేసి అయిదవ దినమున షోడశస పిండికరణములు చేయవలయును.

—*—

—* దశమేహాని వపనవిధిః. *

దశమ దినమున పూర్వాహ్ణము నందు స్నానము చేసి గామమునకు వెలుపల కర్మచేయు స్థలమున కర్తృజ్ఞాతులతో సహా సంకల్ప పూర్వకముగా త్రోరము చేసి కొని స్నానము చేసి కర్మ పారంభము చేయవలసినది.

—* దశ మేహాని జ్ఞాతీనాం తిలోదకవిధిః. *—

కర్త శిలాస్నాన, మృదాస్నానములను చేసి, వాసోదకములను విడిచిన పిమ్మట జ్ఞాతులు (మరణించిన వానికి వయస్సులో చిన్న వారైన మాత్రమే క్షౌరము చేసి కొనవలయును. తంజీవించి యుండ జ్ఞాతులు చేయరాదు) దినమునకు మూడు వంతున ౧౦ దినములకు ౩౦ తిలోదకములను విడిచి కర్తతో సహా లోద్వాసన సమయమున స్నానము చేసి, పుణ్యాహ వాచనోదకము పోషించు కొనవలయును.

—*—

కర్త జ్ఞాతులు విచిన తర్వాత తాను తిలోదకమును విచి, నిత్య పిండ ప్రదానముచేసి, క్షౌరము చేసికొని, అఘాపనుత్తి హోమాది కార్యములను చేయవలెను.

సూత్రము ॥ అధైనాఽజ్ఞాతీ ననుపూర్వాఽకల్పయతి ॥

అర్థము = వృద్ధ పురుషా దక్షిణతః కనిష్ఠా ఉత్తరతః తతో వృద్ధా స్త్రీయాః ॥

—*—

—* దేశాంతర స్థితజ్ఞాతి తిలోదకవిధిః. *—

జ్ఞాతులు దేశాంతరమున నుండు నపుడు ౧౦ వ దినమున క్షౌరము చేసి కొని దర్భ కూర్చుండు దినమునకు ౩ వంతున ౩౦ తిలోదకముల విడిచి ౧౦ వ దినమున స్నానము చేసి యజ్ఞోపవీతమును వేసి కొనవలయును.

—*—

—* మాతామహ కర్మవిధిః. *—

దోహిత్రుడు మాతా మహులకు కర్మ చేయవలసి నట్లులైన పితృ మాతృవుల కేరీతిగా కర చేయవలయునో యా రీతిగానే దశ రాత్రాశౌచ విధిగా చేయవలయును.

—*—

————* పూర్వాశౌచ ఉత్తరాశౌచ జ్ఞాతి తిలోదకవిధిః. *————

జ్ఞాతి మృతినొందిన యా శౌచము నాచరించు చుండగా మరి యొక జ్ఞాతి మృతినొందిన పూర్వాశౌచము చేతనే ఉత్తరాశౌచము శుద్ధి యగును. పూర్వా శౌచము నాచరించిన ౧౦ వ దినమున క్షౌరము చేసికొని తిలోదకము విడువ వలెను. ఉత్తరా శౌచమునకు జ్ఞాతులు క్షౌర తిలోదకములు ౧౦ వ దినమున విడువ వలెను. ఆశౌచము మాత్రము లేదు.

————*————

————* అసన్నిధానే జ్ఞాతీనాం తిలోదకవిధిః. *————

మరణించిన వాని సాన్నిధ్యమున జ్ఞాతులు లేనియపుడును, దశాహరోజును రావుటకు వీలు లేక పోయినను, రోగముచే నశక్తుఁడుగా నున్నపుడును, జ్ఞాతులు క్షౌర తిలోదకముల చేయ పనిలేదు. గర్భిణీ పతిగా యున్న వానికి ౩ మాసములకు పై బడిన యెడల జ్ఞాతులు క్షౌర తిలోదకములను చేయ నక్కఱ లేదు. బ్రహ్మచారి జ్ఞాతులకు తిలోదకమును విడువ పనిలేదు.

————*————

————* స్త్రీ కర్తవ్య జ్ఞాతి తిలోదకవిధిః. *————

మృతి నొందిన వాని పుత్రుఁడు అను పనీతుఁడుగా యున్నప్పుడు స్త్రీ కర్తగా యున్నపుడు మృతినొందిన వాని తమ్ములు వారల కర్తవ్యము మీద కర్మ చేయునపుడు దశమ దినమున తాను క్షౌరము చేసికొని తానువిడవవలసిన తిలోదకము విడిచి పైన కర్మచేయవలెను.

————*————

————* సపిండికరణానంతరం జ్ఞాతి తిలోదకవిధిః.*————

సపిం కరణము జరిగిన తరువాత ౩ మాసముల లోపల సంగతి వినిన జ్ఞాతులు మూడు దినములు ఆశౌచము వుం మూడవ దినమున పూర్వాహ్నము నందు క్షౌరముచేసికొని దర్భకూర్చయందు ౩౦ మారులు తిలోదకమును వి చి నాలగవ దినమున స్నానముచేసి

యజ్ఞోపవీతము ధరించి కొనవలెను. అని చెప్పబడియున్నను నీ విషయమున దేశాచార పకారము నడచు కొనవలయును.

—*—

—* బ్రహ్మచారిణాం తిలోదక నిషేధః. *—

బ్రహ్మచారి, మాతా పితృ జ్యేష్ఠ భ్రాతృ మాతా మహాలు, ఆ చార్యుడు—పై చెప్పినవారలకు ఊరము చే కొని తిలోదకమును విడువ వలయును. వీర్లు తప్ప జ్ఞాతులు మొదలగు వారికి ఆ శౌచము వుం తిలోదకమును విడువ పనిలేదు. ఊరము చేసికొని తిలోదకమును వి చేనేసి పునః ఉపనయనము చేసికొనవలయును.

—*—

—* జీవపితృక భ్రాతృమరణే. *—

తండ్రి జీవించి యున్నపుడు అన్నగాని, అన్న భార్యగాని తమ్ముడు గాని మృతినొందిన కర్మ చేయరాదు. అట్లు చేసినయెడల తండ్రిని చంపిన దోషమును పొందుచున్నాడు కావున చేయరాదు.

—*—

—* శిలోద్వాసనానంతరం ధర్మోదకవిధిః. *—

శిలోద్వాసన అయిన తర్వాత ఇష్టులు, శిష్టులు, బంధువులు మొదలగువారు దర్భ కూర్చయందు యజమానస్యపిత్రే గోత్రాయ శర్మణే ప్రేతాయ పేత తృప్త్యర్థం మరణ దినాదాభ్య దశమేహని ఏకద్ధర్మోదకందదామి అని చెప్పుచు మూడు దోసిళ్ళ ఉదకము విడువవలసినది.

—*—

—* ఏకాదశేహనివిధిః. *—

౧౧ వ దినమున గృహమును గోమయముచేత శుద్ధి చేసి కర్త స్నానముచేసి స్వస్తి పుణ్యాహవాచనము చేసికొని నవ శా, ధముచేసి వృషోత్సర్జనముచేసి ఏకోద్దిష్టము మధ్యాహ్న కాలమునందు జరిగించి మృత పోడకము చేయవలసినది.

—*—

—* ఏకాదశేహని కర్తృభార్య రజస్వలావిధిః. *

కర్తృభార్య ౧౧ వ దినమున రజస్వల అయినయెడల ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమును, ద్వీరావృత్తి ఆద్యశ్రాద్ధమును, రుద్రగణాఖ్య శ్రాద్ధమును, వృషోత్సర్జనాంగ శ్రాద్ధమును, చేయవలసినది. పోడశ మును సపిండికరణమును, చేయరాదు. మృతినొందిన ౨౩ వ దిన మున పోడశ సపిండికరణముల చేయవలెను. ఈవిషయమున దేశాచార వృద్ధాచారమును అనుసరించి నడుచుకొనవలయును.

—*—

—* నవమదశమేహని కర్తృభార్య రజస్వలావిధిః. *

నవమ దినమునందు కర్తృభార్య రజస్వలైనపుడు ౧౧ వ దిన మున పుణ్యాహవాచనము, నవశ్రాద్ధము, వృషోత్సర్జనము, ఏకోద్దిష్టము, వరకు జరిగించి ౧౨ వ దినమున పోడశ సపిండికరణముల చేయవలెను. ౧౧ వ దినమున కర్తృభార్యకు స్నానదినమైన అదిన మున పోడశమును జరుపవచ్చును. ౧౨ వ దినమున సపిండికరణము చేయవలెను.

—*—

—* పోడశమైన తర్వాత కర్తృభార్య రజస్వలావిధిః. *

౧౧ వ దినమున పోడశమైన పిమ్మట కర్తృభార్య రజస్వలై నపుడు స పిండికరణము చేయకూడదు. ౧౫ వ దినమున స పిండికరణము మాత్రము చేయవలెను.

—*—

—* పితృశౌచమధ్యే కర్తృమాతృ భార్య ప్రసూతౌ. *

ప్రతాశౌచమధ్య కర్తృమాతగాని భార్యగాని ప్రసూతి యైన యెడల పితృశౌచముచేతనే జాతాశౌచము ముగింపు లగు ను. కర్మయధావిధిగా చేయవచ్చును. జ్ఞాతిసంబంధములైన జాతా శౌచములుగాని మృతాశౌచములుగాని వచ్చినయెడల తృమాతా శౌచములచేతనే శుద్ధియగును.

—* ఏకాదశేహాని జాతాశౌచమృతాశౌచవిధిః. *

౧౧ ప దినమున క ర్తకు జాతాశౌచముగాని మృతాశౌచము గాని వచ్చినపుడు ఆదినమే ఏకోద్దిష్టమువరకు కర్మచేసి నిలిపి ౧౦ దినములు ఆశౌచము ఉండి ఆశౌచాంతమున పోడశ స డీ కరణములు కర్మ పూర్తిచేయవలెను.

—*—

—* ఆద్యేకోద్దిష్టవిధిః. *

౧౧ వ దినమున ఎన్ని అభ్యంతరములున్నను కర్తకు తా తాగలికశుద్ధి ఉన్నందున ముఖ్యముగా ఆనాడే ఏకోద్దిష్టమును చేయవలెను. అట్లు చేయున పక్షమున పునః జరిగిన కర్మయావత్తును చేయవలసినది.

—*—

—* ఆద్యేకోద్దిష్టస్య ద్వీరావృత్తివిధిః. *

ఆద్యేకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమునందు బ్రాహ్మణునికి భోజనము పెట్టవలసినది. లేని పక్షమున అగ్నిహోత్రమునందు అన్నమును హోమము చేయవలసినది. పునః బ్రాహ్మణునికి భోజనము పెట్టవలసినది. ఇది ద్వీరావృత్తి ఏకోద్దిష్టవిధానము.

—*—

—* స్వతంత్రేకోద్దిష్టస్య బ్రాహ్మణాభావే. *

ఏకోద్దిష్టశ్రాద్ధమున బ్రాహ్మణుడు దొరకని పక్షమున ఉదీరేతి మంత్రములచేతను స్వగృహ్యోక్త ప్రకారము పురుష సూక్తముచే ఘృతపాయసములను హోమము చేయవలెను. పునః బ్రాహ్మణుని భోజనము పెట్టవలసినది. ఇయ్యది ద్వీరావృత్తి స్వతంత్రేకోద్దిష్టశ్రాద్ధంబు. ప్రథమమున అగ్నియందు ఘృతము, శాకము, కీరము, గుడము, దధి ఈవస్తువులను అన్నముతో కలి. ౩౨ ఆవర్తులు హోమము చేయవలయును. పునః ఆద్యశ్రాద్ధమును పోడశమును చేయునపుడు సంకల్పమునందు ద్వీరావృత్తి చేర్చికొని చేయవలయును.

—* ద్వీరావృత్తి ఆద్యమాసికస్య విఘ్నసంభవే. *

(గ్రంథాంతరే) ౧౧ వ దినమున ఆద్యశ్రాద్ధమునకు విఘ్నము సంభవించినయెడల ౧౨ వ దినమునందుగాని ౨౩ వ దినమునందుగాని చేయవలయునని గ్రంథాంతరమున చెప్పబడి యున్నది.

—*—

—* రుద్రగణ శ్రాద్ధవిధిః. *

౧౧ వ దినమున రుద్రునిగూర్చి ౧౧ బ్రాహ్మణులకు ప్రేతత్వ విముక్తకారకు తేనె, పాలు, నెయ్యి సహితముగా అన్నము పెట్టవలయును.

—*—

—* వృషోత్సర్జనవిధిః. *

మృతి నొందిన ౧౧ వ దినమున గోవృషభములను వస్త్రాదులచే అలంకరించి పూజించి హోమాది కార్యముల పూర్తిచేసినంత పైశాచికబాధ నివృత్తి యగుటకును, పితృదేవతల తృప్తికొరకును, వృషభమునకు పృష్ఠభాగమున చక్రముగాగాని, శూలముగాగాని, లాంఛనము వేసి వృషభమును విడువవలయును. అందుమీద వృషభముయొక్క త్వక్చర్మ రుధిర రోమ దహన ప్రాయశ్చిత్తము కొరకు అపాంఘట, ఆఙ్య, వస్త్ర, హిరణ్య, దానములుచేసి అగ్నికొరకు బలుల వ్వవలయును. వృషోత్సర్జనాంగ ఏకాదశ బ్రాహ్మణులకు భోజనము పెట్టవలయును. వృషోత్సర్జనమునకు వృషభము ఎర్రనివ న్నెగలదై యుండవలయును.

—*—

—* సువాసినీవిషయే. *

సువాసినీ మరణమున పుత్రులైనను, భర్తయైనను కర్మచేయుచుండిన వృషోత్సర్జనహోమము చేయనక్కరలేదు. గోవృషభమును మాత్రము పూజచేసి లాంఛనమువేసి విడువవలయును. ఈ విషయమున దేశాచారము కర్తవ్యము.

౧౧ వ దినమున వృషోత్సర్జనము చేయనియెడ ప్రేతకు ౧౦౦

శ్రాద్ధముల చేసినను పిశాచత్వము విముక్తిగాదు. కావున ముఖ్యముగా ఆదినముననే వృషోత్సర్జనము చేయవలెను.

—*—

—* అశ క్తవిషయే. *—

ప్రత్యక్షముగు వృషభమును విడుచుటకు శక్తిలేని యెడల తండులమందు గోవృషభ ప్రతిమ నేర్పఱచి పూజ మొదలగు హోమమునుచేసి వృషోత్సర్జనమును చేయవలెను. ఇట్లు చేయుటకు శక్తి లేని యెడల సువర్ణ రూపకముగానైనను చేయవలెను.

—*—

—* వృషోత్సర్జనే యజ్ఞోపవీతవిధిః. *—

వృషోత్సర్జన హోమముచేయు నపుడును, వృషభమును విడుచునమయమునను ఉపవీతిగా ఉండవలయును. తక్కిన కార్యముల చేయునపుడు పాచీనావీతిగా ఉండవలయును.

—*—

—* వృషోత్సర్జనే పరిధివిధిః. *—

ప్రేత వృషోత్సర్జనమునందు పరిప్రహరణము ఉండవలయును. కామ్యవృషోత్సర్జనమునందు శమ్మలు ఉండవలయును.

—*—

—* వసుగణ శ్రాద్ధవిధిః. *—

ప్రేత సంబంధముగు వృషోత్సర్జనమునందు వసుగణ శ్రాద్ధమును ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధ విధానముగా ౮ బ్రాహ్మణులకు అన్నము పెట్టి శ్రాద్ధమును చేయవలయును. కామ్యవృషోత్సర్జనమునందు నాందీముఖ విధానముగా ౮ బ్రాహ్మణులకు అన్నమునిడి వసుగణశ్రాద్ధమును చేయవలయును. అన్నము పెట్టుటకు శక్తిలేని పక్షమున ఆమముగా, హిరణ్యముచేగాని, ఉదకముచేగాని, చేయవచ్చును.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టవిధిః. *—

ఏకోద్దిష్ట మనగా ౧౧ వ దినమున అగ్నియందు “ యత్తే

కృష్ణ ” అను మంత్రముచే అన్నమును ౩౨ ఆహుతులుగా హోమము చేయుటయే. ఇచ్చోది ఆద్యమాసీకంబు. ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౨౩, దినములు గాని యెప్పుడు గాని పోడశము చేయు నప్పుడు యీ ఆద్యమాసీకమును ద్వీరా వృత్తిగా చేర్చుకొని చేయవలెను.

—*—

—* పోడశవిధిః. *—

౧౧, ౧౨, ౧౩, దినమున సపిండికరణము చేయు పక్షమున సంవత్సరము వరకు ప్రతి మాసమును పెట్టవలసిన మాసీకముల నాకర్షించి పూన మాసీకముల సహితము చేర్చి వసుగణ, రుద్రగణ వృషోత్సర్జనాంగ అవశిష్ట బ్రాహ్మణ భోజనమునహా చేర్చి ఏకోద్దిష్ట విధానముగా పోడశ శ్రాద్ధమును చేయవలయును.

—*—

—* పోడశ వివరము. *—

౧. ద్వీరావృత్తి ఆద్య మాసీకము, ౨. ఊన మాసీకము, ౩. ద్వితీయమాసీకము, ౪. త్రైపక్షికము, ౫. తృతీయ మాసీకము, ౬. చతుగ మాసీకము, ౭. పంచమ మాసీకము, ౮. షాష్ఠాసీకము, ౯. ఊనషాష్ఠాసీకము, ౧౦. సప్తమ మాసీకము, ౧౧. అష్టమ మాసీకము, ౧౨. నవమ మాసీకము, ౧౩. దశమ మాసీకము, ౧౪. ఏకాదశ మాసీకము, ౧౫. ఆబ్ధిక మాసీకము, ౧౬. ఊనాబ్ధికము, ౧౭. వసుగణము, ౧౮. రుద్రగణము, ౧౯. వృషోత్సర్జనాంగ అవశిష్ట బ్రాహ్మణ భోజనము. ఈపై జెప్పబడిన ౧౯ శ్రాద్ధములను నాకర్షించి చేర్చి పోడశమును సపిండి కరణమునకు మునుపు చేయవలయును.

పైఁ జెప్పబడిన ౧౯ శ్రాద్ధములయందును వెవ్వేరుగా బ్రాహ్మణుల నేర్పాటుచేసి పశ్చిమాభి ముఖముగా కూర్చుండ బెట్టి ప్రత్యేకముగా గోత్ర నామములు చెప్పి తుణమునిచ్చి పాద ప్రక్షాళనము చే ద్వీరావృత్తి ఆద్యమాసీకము మొదలు రుద్రగణ శ్రాద్ధ

మువరకు, ప్రత్యక్షముగా అర్ఘ్యమును విడిచి వస్తూ, ద్యులంకారము లచే పూజచేయ వలసినది.

—*—

—* అగ్నాకరణవిధిః. *—

సంకల్పము చేసికొని తొకికాగ్ని యందు పరిస్తీర్య పరిషేచన ముచే. . పిత్రే, గోత్రాయ, శర్మణే. ప్రేతాయ యమాయచ స్వాహా యని ఈ ప్రకారముగా ౧౮ ఆహుతులు తొకికాగ్ని యందున కొంచెము కొంచెముగా తీసికొని హోమముచేసి మిగత యన్నమును బా, హ్మణుల విస్తర యందు కొంచెము కొంచెముపెట్టి మిగత యన్నమును పిండములతో చేర్చికొన వలయును.

—*—

—* పిండప్రదానవిధిః. *—

బా, హ్మణ భోజనమైన తరువాత అగ్నాకరణ శేషాన్నమును కొంత తీసికొని ఆద్యాద్యవశిష్ట పర్యంత శ్రాద్ధముల యందు ప్రేత తృప్తికొరకు విస్తరి మందర వికరాన్నమును వేసి మిగత అన్నమును పిండముతో కూడా చేర్చికొని నారీకేశ ప్రమాణము గల పిండము లను ౧౮ చేసి, పిండ ప్రదానము చేసి, ఉత్తర సంకల్పము చెప్పి శ్రాద్ధమును పూర్తి చేయవలెను.

—*—

—* బ్రాహ్మణసంఖ్య. *—

ద్విరావృత్తి ఆద్యమాసికమునకు ఒకడును (౧) ఊన మాసిక మునకు (౧) ఒకడును, ద్వితీయ మాసికమునకు ౧ డును, త్రై, పక్షి కమునకు ౧ డును, తృ య చతుర్థ పంచమ షాష్ఠాసికములకు ౧ డును, ఊనషాష్ఠా కమునకు ౧ డును, సప్తమాష్టమ నవమ దశమ ఏకాదశాబ్దీకము ౧, యూనాబ్దీక మాసికమునకు ౧ డును, వసురుద్ర గణములకును వృషోత్సర్జనాంగ అవశిష్ట బ్రాహ్మణ భోజనమునకు ౧ డును. ఈ విధమున ౯ గురు బ్రాహ్మణుల పెట్టి షోడశమును చేయ వలయును.

—————* షోడశ ఆమవిధిః. *—————

(గ్రంథాంతరే) బ్రాహ్మణులు దొరకని పక్షమునను, రోగము వలన అశక్తతగా ఉన్నపుడును, శక్తిలేనపుడును నవ శ్రాద్ధ విధానమున ఆమపూర్వకముగా షోడశ శ్రాద్ధమును చేసి సపిండికరణమును చేయవలయును.

—————*—————

—————* అనుమాసీకములవిధిః. *—————

మూడవ మాసమునందు గాని, అయిదవ మాసమునందు గాని కర్మచేయు పక్షమున అది వరకు జరిగిన మాసీకములను పునః సపిండికరణమైన తరువాత అను మాసీకములు పెట్ట వలసినది లేదు. ఏ మాసము మొదలుకొని లెక్క అగుచున్నదో అది మొదలుకొని అను మాసీకములు పెట్టవలసినది.

—————*—————

—————* మలమాసవిధిః. *—————

ఒక సంవత్సరము నందు మలమాసము వచ్చిన యెడల అధిక మాసమునను, నిజ మాసమునను దర్శ శ్రాద్ధమును, మాసీకమును చేయవలసినది. నిజ మాసమున శుభ కార్యముల చేయవలయును. మలమాసమున ఆశౌచముచే నొక వేళ ప్రత్యావృత్తి, దర్శ శ్రాద్ధములును, అను మాసీకములును, సంక్రాంతియు నిలిచేనేని ఆశౌచాంతమున పునః ఈ కార్యముల చేయవలసినది పని లేదు. నిజ మాసమున యథావిధిగా చేయవలయును.

—————*—————

—————* మలమాసే మృతస్య ఆద్యమాసీకవిధిః. *—————

అధిక మాసమున మృతినొందిన వారికి ఆ మాసముననే కర్మ చేయవలెను. ఆద్యమాసీకమును చేయవలసినదే. నిజ మాసమున మృత తిధిని, అన్వాద్య మాసీకమును వసురుద్రాదిత్య రూపములచే పెట్టి మృత అది మొదలు ౨౭ దినముల మీద ౩ దినములలో దిన వార శుద్ధి చూచి ఊన మాసీకమును పెట్టి ఆయా మాసములందు

క్రమ క్రమముగా ఆయా మాసికములను చేసి ౧౨ వ మాసమున సాంవత్సరీక విమోకమును జరిగించవలయును.

—*—

—* మృతసంవత్సర మధ్యే మలమాసే. *—

మృతి నొందిన సంవత్సరము లోపల మలమాసము వచ్చిన యెడల మలమాస ప్రయుక్త మాసికమును, నిజ మాస ప్రయుక్త మాసికమును చేయవలయును.

—*—

—* మలమాసే మృతస్య ఊనమాసిక విధిః. *—

మలమాసమున మృతి నొందిన వానికి శుద్ధ మాసమున ఊన మాసికమును పెట్టి అది మొదలు క్రమముగా ద్వితీయాది మాసికములను చేయవలయును.

—*—

—* మలమాసే మృతస్య ప్రథమాశ్చీకవిధిః. *—

మల మాసమున మృతి నొందిన వారికి నిజ మాసమునకు ౧౨ వ మాసమున సాంవత్సరీక విమోకము చేసి మరు దినము తిథి పెట్టవలయును. మలమాసమున మృతి నొందిన వానికి కాలాంత రేణ మలమాసము ప్రాప్తమయ్యెనేని ఆ మాసముననే తిథిని పెట్టవలయును. నిజ మాసమున చేయవలసి లేదు.

—*—

—* శుద్ధమాస మృతస్య ప్రథమాశ్చీక విధిః. *—

శుద్ధ మాసమునందు మృతినొందిన వానికి ౧౩ వ మాసము మలమాసముగా వచ్చిన యెడల ఆ మాసమునందు సాంవత్సరీక విమోకమును ప్రథమాశ్చీకమును, చేయవలయును. శుద్ధ మాసమునందు మృతి నొందిన వానికి కాలాంత రేణ ఆ మాసము మలమాసముగా నుండెనేని శుద్ధ మాసమున తిథి పెట్టవలసినది. మలమాసమునందు తిథి పెట్టవలసినది లేదు.

—*—

—* ద్వాదశాహాదిషు స పిండికరణే మాసికాపకర్షః. *

౧౨ వ దినమున స పిండికరణము ముఖ్యముగా చేయవలెను. ౧౧ వ దినమున మాసికముల నాకర్షించి పోడశశ్రాద్ధము చేయవలెను. పోడశముచేయనిదే సపిండికరణము చేయరాదు. సపిండికరణమైన మృత ఇదే పోడశమును అనుమాసికములుగా సంవత్సరాంతమువరకుచేసి ౩౬౦ దినమున సాంవత్సరీక విమోకముచేసి మృత తిథియందు శ్రాద్ధము చేయవలెను.

—* త్రిపక్షాదిషు సపిండికరణమాసిక విధిః. *

మూడవ పక్షమున సపిండికరణము చేయు నెడల గతించిన అను మాసికముల పెట్టవలసినదిలేదు. పైన జరుగవలసిన మాసికముల ఆకర్షించి పోడశమునుచేసి సపిండికరణమును చేయవలెను.

—* సపిండికరణాత్పూర్వం వృద్ధిశ్రాద్ధ నిషేధః. *

సపిండికరణము చేయకమునుపు జ్యేష్ఠుడుగాని, కన్యిష్ఠుడుగాని, సపిండులుగాని, సమానోదకులుగాని, నాందీశ్రాద్ధము చేయకూడదు.

— { సపిండి కరణానంతరం వృద్ధిశ్రాద్ధే అనుమాసికాపకర్షః. } —

నామకరణము, అన్నప్రాశనము, చౌలము, గోచానము, పుగంసవనము, సీమంతము, స్నాతకము, వివాహము, కన్యాదానము, నూతన గృహప్రవేశము, పట్టాభిషేకము, ఆధానము, సోమము, మహాక్రతువు, ఋతుశాంతి, సన్యాసాశ్రమము, ఈకార్యములు అలభ్యముగా తటస్థించినయెడ అనుమాసికముల నాకర్షించి మృత తిథియందు చేర్చిపెట్టి శుభకార్యములయందు నాందీచేసికొని పునఃమాతా శ్రువులకు యధావిధిగా మాసికములను క్రమముగా చేయవలెను.

—————* ఊనానాముత్యార్హపకర్ష నిషేధః. *—————

ఊనమాసికములను ఆయా కాలములయందు పెట్టవలసినది. ఆశౌచమువలనగాని, ప్రమాదమువలనగాని నిలిచినయెడల త్రనఃచేయ నక్కరలేదు.

—————*—————

—————* సంకరణకాలాః - గ్రంథాంతరే. *—————

కలియుగమున మృతినొందినవానికి ౧౨ వ దినమున సంహారము చేయవలెను. ౧౨ వ దినమున చేయుటకు అభ్యంతరమువచ్చినయెడ ౧౧ వ దినమునగాని, ౧౩ వ దినమునగాని, ౨౩ వ దినమునగాని, మూడవ పక్షమునందుగాని, ౩ వ మాసమునందుగాని, ౬ వ మాసమునందుగాని, ౧౧ వ మాసమునందుగాని, సంవత్సరాంతమునందుగాని, అలభ్యముగా నాందీతటస్థించినపుడు పూర్వదినమునందు ఈకాలములయందు సంహారము చేయవలెను.

—————*—————

—————* సహింహారణవారాః. *—————

సహింహారణము సంప్రాప్తమగుచుండ ౧౨ వ దినము శుక్రవారముగానున్నను మాతాపితృభ్రాతృ అధినయననైనను సహింహారణము చేయవచ్చును. వీరుతప్ప ఇతరులకు ఇట్టివారిమీదలలో చేయరాదు. వీరికి ౧౩ వ దినమునగా, పై క్షేపన దినములలోగాని చేయవచ్చును.

—————*—————

—————* సంహారణకర్తారః. *—————

మృతినొందినవారికి స్వకీర్తృత్వము పెట్టుకొని స్త్రీగాని, పురుషుడుగాని, సహింహారణము ఎవరు చేయుచున్నారో వారే తమ జీవితకాలమువరకు ప్రతి సంవత్సరమును శ్రాద్ధము పెట్టుచుండవలయును.

—————*—————

—* ఉత్క్రమసాంధవిధిః. *

తండ్రి మృతినొంది తాత జీవించియుండు నపుడు సపిండికరణవర్గ త్రయమునందు పితామహుని వదలిపెట్టి, ప్రపితామహుని ఏకావర్తిన్ని, వృద్ధప్రపితామహుని ద్వీరావర్తినిచెప్పి 3 పిండములను పెట్టి ప్రేతండుమును మూడు భాగములచేసి పిండసంయోజనమైన మృత వృద్ధప్రపితామహునికి స్వర్గపాదేయమునిచ్చి మాసికాది శ్రాద్ధములయందు వర్గత్రయము తొండిని ద్వీరావర్తిచెప్పి ప్రపితామహుని ఏకావర్తిచెప్పి శ్రాద్ధమును చేయుచూ రావలయును.

తామహుండు మృతినొందిన యథావిధిగా వర్గత్రయము చెప్పవలెను. ఇదేప్రకారముగా తల్లి మృతినొంది పితామహి జీవించియున్నయెడల చేయవలయును. భర్త భార్యకు కర్మచేయు నపుడు తల్లి జీవించి యుండెనేని పై వ్రాసినప్రకారముగా సపిండికరణము చేయవలయును. ఉత్క్రమ మరణము ఎప్పుడు పాస్త్రమగుచున్నదో అప్పుడెల్లను ఈరీతిగానే చేయవలయును.

—*—

—* పునఃక్రమసాపిండ్యము. *

పితామహుండు, పితామహి మృతినొందిన పిమ్మట తండ్రిని, తల్లికిని, భార్యకును, క్రమముగా వర్గత్రయప్రకారము ప్రేతశబ్దము లేక వసురూపముచేత సపిండికరణము చేయవలెను. స్వర్గపాదేయములేదు. పితృ పితామహా ప్రపితామహానాం అని వర్గత్రయము యథావిధిగా చెప్పవలయును. ఈవిషయమున దేశాచారము కర్తవ్యము.

—*—

—* నక్షాప్రచ్ఛాదీనాం పునఃకరణ నిషేధః. *

తండ్రికి జ్యేష్ఠునిచే దహనము, సంఘనము, నక్షాశ్రాద్ధము మొదలు సపిండికరణమువఱకు కర్మ పూర్తిచేసినయెడల దేశాంతరముననుండి కనిష్ఠుడు వచ్చెనేని పిమ్మట 10 దినములు ఆశౌచము ఉండు క్షౌరిము చేసికొని ప్రతిదినమును దర్భకూర్చమీద వసురూప

ముచే తిలోదకము వి చి ౧౦ వ దినమున పునః వపనము గావిండు
కొని ౧౧ వ దినమున పార్వణశ్రాద్ధము చేయవలెను. పునర్దాహాది
కార్యములు స పిండికరణమైన పిమ్మట చేయకూడదు.

—*—

—* జ్యేష్ఠేన పునః సపిండికరణవిధిః. *—

మాతా పితృవులకు కనిష్ఠునిచే దహనము మొదలు సపిండి
కరణ పర్యంతరము పూర్తిచేయబడిన తర్వాత జ్యేష్ఠుడు దేశాంతర
మునుం వచ్చినయెడ దహనము, సంచయనము, నగ్న శ్రాద్ధము,
నిత్య కర్మ, పిండము, దశాహతంత్రము, ఏకోద్దిష్టము, పోడశము, వడ
లిపెట్టి, వినిన దినమున త్రోరము చేసికొని ప్రతిదినమును దర్శకూర్చ
యందు వసురూపముచే తిలోదక సంఖ్యప్రకారము ౧౦ దినములు
వి చి ౧౦ వ దినమున త్రోరము చేసికొని ౧౧ వ దినమున వసురూ
పముచే సపిండికరణము చేయవలెను. వైతరణీగోదానము, స్వర్గపా
థేయము చేయ నక్కరలేదు.

కనిష్ఠుడు ఏకోద్దిష్టమువరకు కర్మచేసి నిలిపిన యెడల పునః జ్యే
ష్ఠుడు శిలాప్రతిష్ఠ మొదలుకొని కర్మ యథావిధిగా చేయవలయును.

—*—

—* మాతుస్సాపిండ్యము. *—

కొమారులచే తల్లియొక్క సపిండికరణము ఎట్లు చేయవలెన
నగా, పితామహి ప్రపితామహి వృద్ధ ప్రపితామహి వీర్లతోకూడా
శ్వశ్రాదీ సాంపిండ్యము చేయవలెనది.

—*—

—* అన్యగోహణే సాపిండ్యం. *—

భార్య, భర్తతోకూడా సహగమనము చేసిన యెడల అభా
ర్యకు భర్తతోకూడా సమకాలమునందు స పిండి కరణము చేయవల
సినది.

—*—

—* పత్న్యాసాపిండ్యం. *—

కొమారులు లేక ఉండి భార్య మృతి నొందిన యెడల భర్త భార్యకు శ్వాశ్రాది స పిండీకరణము చేయవలెను.

—*—

—* భర్త సాపిండ్యం. *—

భర్త, పుత్రులు, బంధువులు ఎవ్వరు లేని స్త్రీ మృతి నొందిన యెడల ఆస్త్రీకి ఎవరైనను ప్రేతత్వ విముక్తి కొరకు భర్త సాపిండ్యము చేయవలసినది. సోదకుంభ శ్రాద్ధమును, అను మాసీకములును, సంవత్సర విమోకమును, ప్రతి సంవత్సర శ్రాద్ధమును పెట్టవలసినది లేదు.

ఈప్రకారముగానే ఎవ్వరులేని పురుషునికి దహనము యెడల షోడశ శ్రాద్ధము వరకు కర్మ చేసి సపిండీకరణ స్థానమున ముక్తికొఱకు నారాయణ బలిచేసి సోదకుంభము, మాసీకములు, సంవత్సర విమోకము, శ్రాద్ధములను చేయ బనిలేదు.

—*—

—* పుత్రస్యైవ తృ సపిండనాధికారః. *—

మృతి నొందినవారి పుత్రులు సన్నిధానమున లేనపుడు శీష్యుడుగాని, బ్రహ్మచారిగాని, ఋత్వికుడుగాని, పురోహితుడుగాని, ఇతరులు గాని, దహనము యెడల కొని ఏకోద్దిష్టము వరకు కర్మ చేయవచ్చును. సపిండీకరణము మాత్రము చేయకూడదు. పుత్రులే సపిండీకరణము చేయవలెను. మృతి నొందిన వానికి పుత్రులుండియు అన్న యెడలగు వారిచే సపిం కరణము చేయబ న యెడల పునఃకుమారులు వచ్చినపుడు సపిండీకరణము చేయవలెను.

—*—

—* శ్రాద్ధదినే గృహలంకార నిషేధః. *—

శ్రాద్ధ దినమునందు గృహమును గోమయముచే నలికి పరిశుద్ధము చేయవలసినది. ముగ్గులచే నలంకరింపరాదు.

—*—

————* ఉష్ణవారి నిషేధః. *————

మృత దినమునను, పుత్రజన్మమునను, సంక్రాంతిలయందును, శ్రాద్ధముల యందును, పుట్టిన దినమునను, అమావాస్య పౌర్ణమిల యందును, ఉష్ణోదక స్నానమును చేయరాదు. చేసినయెడ గోవును చంపంత పాపము సంభవించును.

————*————

———* దేవతార్చనాది నిషేధః. *————

శ్రాద్ధాత్పూర్వము దానము, అర్ఘ్యయనము, దేవతార్చనయు, అవుపాసనము తప్ప ఇతర హోమములును, వ్రతములును, చేయ కూడదు.

————*————

———— జ్యేష్ఠపుత్ర సద్భావే కన్యస్థస్య సపిండి
కరణ కర్తృత్వ నిషేధః. ————

జ్యేష్ఠ పుత్రుఁడు నపుడు కన్య పుత్రుఁడు సపిండికరణ మును చేసిన యెడల ప్రేతత్వమువదలి పితృలోకమునకుఁ బోజాలడు.

————*————

————* సపిండికరణ స్వరూపము. *————

ప్రేతత్వమును వహించి యుండు తన తండ్రికి ఏకోద్దిష్ట విధానముగా, పితామహులకు పార్వణ విధానముగా ఏకోద్దిష్ట ఉభయార్థక సపిండికరణమును సమానోదక సాపిండ్య సిద్ధి కొరకును, వస్వాది పితృలోకమును బొందు నిమిత్తమును, ప్రేతత్వ విముక్తి ని చేయవలెను.

————*————

————* స పిండికరణ సంకల్పః. *————

ప్రేతను షష్ఠ్యైకవచనముచేత నిర్దేశించి, తృతీయా విభక్తచేత పితామహ ప్రపితామహులను చేప్పి, పితృ పితామహ ప్రపితామహులకు షష్ఠీవిభక్తిచే సంబంధము కలుగ చేయవలెను. ప్రేతయందును, పార్వణయందును, అనుజ్ఞయందును, అర్ఘ్యయందును, పిండ

సంయోజనమునందును, ప్రేతకు సంబుద్ధైక వచనమును చెప్పి తృప్తియైక వచనముచే పితామహులకు సంయోగము చేయవలసినది.

—*—

సంపిండికరణే పితామహాదీనాం అస్మచ్ఛబ్దేన

సంబంధ నిర్దేశన నిషేధకః.

సంపిండికరణము నందు ప్రేత శబ్దమును చెప్పి తత్పితృ పితామహా పితామహులని చెప్పవలసినదే కాని అస్మత్పితృ పితామహా సంతామహులని చెప్పరాదు.

—*—

—* వృద్ధ శబ్ద నిషేధకః. *—

తండ్రికి కర్మ చేయునప్పుడు పుత్రుడు తండ్రికి మైన ముగ్గురిని చెప్పవలయును. పిండ సంయోజన మైన తరువాతి వృద్ధ ప్రపితామహునికి స్వర్గ పాథేయము నివ్వవలయును.

—*—

—* ఆచమనకాలాః. *—

శ్రాద్ధాదులయందు ఆదియందును, అంత్యముందును, పాద్యమునందును, స్నానమునందును, ఉచ్ఛిష్టమునందును, పిండదానమునందును కర్త ఆచమనము చేయవలెను.

—*—

—* నామోచ్ఛారణ విభక్తి నిర్ణయః. *—

సంకల్పమునను, ఆసనము వేయినప్పుడును షష్ఠీ విభక్తిని చెప్పవలయును. ఆవాహనముందు ద్వితీయా విభక్తి, దత్తమున చతురీ విభక్తి, తక్కిన కాలములందు సంబుద్ధి చెప్పవలెను. అర్ఘ్యదానము, సంకల్పము, పిండదానము, దర్శనములందు గోత్రము, సంబంధము, నామము ఇవి ఎట్లున్నవో యట్లే చెప్పవలయును.

—*—

—* ఆశ్వలాయనానాం గోత్రాదుచ్ఛారణ క్రమః. *—

మృతి నొందినది మొదలు సంపిండి కరణము వరకు “ పితృః —

గోత్రస్య - శరణః " అని చెప్పవలసినది. సపిండికరణమున ండ సంయోజనము తరువాత " పితృః - శర్మణః - గోత్రస్య వసురూపస్య " అని ఆశ్వలాయనులు చెప్పవలయును.

—*—

—* నిమంత్రణీయ బ్రాహ్మణ సంఖ్య. *—

సపిండికరణమున ప్రేతస్థానమున ౧ రిసి, విశ్వే దేవస్థానమున ౨ రిసి, పితృస్థానమున ౩ రిసి, విష్ణు స్థానమున ౧ రిసి, నిమంత్రణ చెప్పవలయును. రెండవపక్షము—విశ్వే దేవస్థానమున ౧ రిసి, ప్రేతస్థానమున ౧ రిసి, పితృస్థానమున ౧ రిసి, విష్ణుస్థానమున ౧ రి, ఈ విధముగా ౪ గురు బ్రాహ్మణులను నిమంత్రణ చెప్పవలయును. సపిండికరణము తప్ప ఇతర శ్రాద్ధములకుండును, ప్రత్యావృత్త శ్రాద్ధమునందును, విశ్వే దేవస్థానమున ౧ రిసి, పితృస్థానమున ౧ రిసి, చెప్పవలయును.

—*—

—* విష్ణ్వర్చనవిధిః. *—

దర్శయ, మహాలయము, తీర్థ శ్రాద్ధమును, సపిండికరణమును విష్ణువును ఆరాధించక ఈ శ్రాద్ధములును చేసిన ఇవి వ్యర్థము లగుచు న్నవి. సపిండికరణమున మొదట కాల కామ సౌంజ్ఞిక విశ్వే దేవతలును అర్చించి యంతమున విష్ణును నర్చింపవలయును. ఈ ప్రకారము చేయనియెడ సపిండికరణము వ్యర్థము.

—*—

—* నిమంత్రణవిధిః. *—

నిమంత్రణ బ్రాహ్మణులు స్వశాఖాధ్యయనము చేసిన వారలగు నుండవలయును. వీరు దొరకని యెడ ఇతర శాఖ యందైనను అధ్యయనము చేసిన వారినే చెప్పవలయును. పూర్వ దినముననే బ్రాహ్మణుల చెప్పవలయును.

—* నిమంత్రణకాలాః. *

సమస్తములైన ఏకోద్దిష్ట శాస్త్రములయందు పూర్వదినమున బ్రాహ్మణుల నిమంత్రణ చెప్పరాదు. సపండికరణ శాస్త్రమునకు పూర్వదినమున చెప్పవచ్చును.

—*—

—* ఉపవీతవిధిః. *

స్వాగతము నందును, ఆశీర్వాచన కాలమునందును, దక్షిణ ఇచ్చికాలమునందును, ప్రదక్షిణము చేయునపుడును, సమస్కారము చేయుసమయమునను, అగ్నేకరణహోమమునందును, ఈ ౬ సమయములయందు ఉపవీతిగా ఉండవలసినది.

—*—

—* పాదప్రక్షాళనేకర్తుః పశ్చిమాభిముఖత్వ యమః. *

ప్రాతఃకాలము, మధ్యాహ్న కాలము, సాయంకాలము, రాత్రి కాలము, ఉభయసంధ్యలు, శాస్త్రము, ఈ కాలములయందు కర్త పశ్చిమాభిముఖుడై పాదప్రక్షాళనము చేసికొనవలయును.

—*—

—* పాదప్రక్షాళనే కర్తృభోక్తృ ఉపవేశనవిధిః. *

బ్రాహ్మణులయొక్క పాదప్రక్షాళన కాలమునందు కర్తా భోక్త ఇద్దరును కూర్చుకొని భోక్తయొక్క పాదములను కర్తప్రక్షాళనము చేయవలెను. ఇట్లు చేయనియెడ కర్త నరకమును పొందుచు న్నాడు.

—*—

—* గుల్ఫాదూర్ధ్వం పాదప్రక్షాళన నిషేధః. *

శాస్త్రమునందు గుల్ఫములకు పైన రోమములు తగులక పాదప్రక్షాళన చేయవలెను. ఇట్లు చేయనియెడల పితృదేవతలకు నరకము కలుగుచున్నది.

—*—

— * పాదాభ్యంగవిధిః. * —

బాహ్యహస్తములకు పాదములు ప్రత్యేకమైనవియును అను
ద్ధి నివృత్తికొరకు ఆజ్యస్పర్శనము చేయవలెను. భోక్తలు అభ్యంగ
నము చేసికొనవలసినది. తిలలు లేక తర్పణము చేయరాదు. ఇట్లు
చేయని పక్షమున ఆశాద్ధము రాక్షసత్వమగును.

— * —

— * శాద్ధదీనే కర్తృభోక్తృవా ఆశౌచప్రసంగే. * —

శాద్ధకర్మ పారంభమగుచుండగా నిమంత్రణ చెప్పిన బా
హ్యహస్తములకు క్షణమిచ్చిన తర్వాత భోక్తలకు ఆశౌచమువచ్చిన అసీ
మాంతమగువరకు ఆశౌచములేదు. శాద్ధము యధావిధిగా జరుప
వచ్చును.

— * —

వ్రతములు, యజ్ఞము, వివాహము, శాద్ధము, హోమా
ర్చన, జపము, ఈ కార్యములయందు సంకల్పముచేసి పారంభించిన
తర్వాత అవి పూర్తయగువరకును కర్తకు జాతాశౌచ మృతాశౌచ
ములు లేవు.

— * —

— * ఆపద్విషయ అశక్తవిషయశ్చ. * —

పైనవాసిన కార్యములు చేయునమయమున మధ్య కర్తకు
ఆశౌచమువచ్చిన సచేల స్నానముచేసి తానే శాద్ధమును చేయ
వలెను. పక్షాన్నమును ఆశౌచములేనివారు వడ్డించవలయును. దత్త
మవుడు భోక్తనే అన్నముమీదుగా ప్రోక్షణ చేసికొనవలయును.
ఈవిషయమునగూడ దేశాచారమే కర్తవ్యము.

— * —

— * ఉపవేశనవిధిః. * —

విశ్వేదేవతలు తూర్పుముఖముగను, పితృదేవతలు ఉత్తరము
ఖముగను ప్రేతస్థాన బాహ్యుడు పశ్చిమాభిముఖముగను, విష్ణువు

పూర్వాభిముఖముగను, పశ్చిమాభిముఖముగనైనను కూర్చుండవలయును.

—*—

—* అర్చనాది విధిః. *—

విశ్వేదేవతలను అర్చించునపుడు కర్త ఉత్తరముఖముగాను, తృదేవతల నర్చించునపుడు దక్షిణాభిముఖుఁడుగను, పిండప్రదాన కాలమున పూర్వాభిముఖముగనుకూర్చుండవలయును. మొదట విశ్వేదేవతలను నర్చింపవలయును.

—*—

—* జానునిక్షేపవిధిః. *—

కర్త విశ్వేదేవతల నర్చించునపుడు కుడిమోకాలును భూమియందునిచి పూజ చేయవలయును. ఎడమమోకాలును భూమిపై నుంచి పితృదేవతలను పూజింపవలయును.

—*—

—* పూజనవిధిః. *—

విశ్వేదేవతలను పాదము మొదలు శిరస్సువరకు పూజచేయవలెను. శిరస్సు మొదలుకొని పాదములవరకు పితృదేవతల నర్చింపవలయును.

—*—

—* అర్ఘ్యసంయోజన పిండసంయోజనవిధిః. *—

ఏకకాలమున ప్రేతస్థానబ్రాహ్మణుని యెదుట ఒకదొప్పనుంచి దాని పశ్చిమ వాయువ్య ఆగ్నేయాంతముగా మూడుదొప్పలనుంచవలసినది. అటుపిమ్మట పితృపాత్రలయందు “ ఆమ ఆగంత ” అను మంత్రముచేత ఆమూడు దొప్పలయందు దక్షిణపు దిక్కుననుండి ఉదకమును వేయవలెను. పిమ్మట పితృపాత్రలయందు ఆయామంత్రముచే తిలలును, తేనెను ఉంచవలసినది. “ సోమస్య ” యను మంత్రముచే ఆమూడు దొప్పలలోని ఉదకమును దర్భచే కలియబెట్టి ఆద

ర్భలును తుంచి శిరస్సునకు వేసుక భాగమున పారవేసి ఉదకమును స్పృశించ వలసినది. పిమ్మట “ శంనోషే దేవీ ” అను మంత్రము మొదలు ఆవాహనవరకుచేసి ఎడమచేతి అనామికచే భూమిని స్పృశించి “ ఏపార్థివా ” అను మంత్రముచే కర్తయందు దక్షిణపు దిక్కున అగ్నినుంచి ఈ మంత్రము చెప్పి ఆయగ్నిని చల్లార్చి అటు పిమ్మట అర్ఘ్యసంయోజన సంకల్పము చెప్పి ప్రేతపాత్రయందున్న ఉదకమును కొంతదీసి “ సమానీవ ఆకూతః ” అను మంత్రముచే ప్రేతయొక్క పాత్రయందుంచి “ ఏసమానా ” అను మంత్రమును జెప్పుచు దొప్పనుమూసి మంత్రమును చెప్పి నారాయణ స్మరణ చేయవలెను. ఈ పకారముగానే పితామహ ప్రతామహులకు అర్ఘ్యసంయోజన మివ్వవలెను. పిమ్మట ప్రేతకును, పితృ, పితామహ, ప్రతామహులకును హస్తోదకమిచ్చి యథావిధిగా నర్చింప వలయును.

బ్రాహ్మణ భోజనమైన పిమ్మట పూర్వాభి ముఖముగా కూర్చుని ఓడ సదానమునకు సంకల్పముచే ప్రేత పిండమును జేసి ఒక దర్భయందునించి తిలోదకము విచి, ఈపిండమునకు దక్షిణ భాగమునందు సక్యదాచ్ఛిన్నములను పరిచి తత్పితృతాది మూడు పిండములనునించి ఈ మూడు పిండములయందు మంత్రముచే తేనె నుంచి పిండ సంయోజన సంకల్పముచేసి ప్రేత పిండమును దర్భ రజ్జుచేత మూడు భాగములు జేసి ఈ మూడు భాగములయందు మంత్రము లేక తేనె నుంచి పథమ భాగమును “ సంగచ్ఛద్భగ్ం ” అను రెండు మంత్రములచే పితృ పిండముతో సంయోగము చేయవలసినది. ఈ పకారముగానే కడమ రెండు భాగములను పితామహ ప్రపితామహ పిండములతో సంయోజనముచేసి మ్మట “ ఏషా ఉనుగతప్రేతా ” అను పురాణమంత్రమునుచెప్పి కర్త “ ఇతః పరంప్రేత శబ్దోనాస్తి ” అని చెప్పవలయును. మ్మట వైతరణి గోదానము చేయ వలయును. బ్రాహ్మణ విసర్జనచేసి, ఆ సీమాంతమును పూర్తిచేసి, పిండములనుదకమునందు వేసి, మ్మట అభ్యంగనము చేసికొని, యజ్ఞోపవీత

ములను వేసికొని కర్మణః పుణ్యాహ వాచనమును చేసికొని, శుభస్వీ కరణమును జేసికొన పలయును.

—*—

—* అర్ఘ్యసంయోజనే విభక్త్యుచ్చారణ విధిః. *—

సంబుద్ధైక వచనముచే ప్రేతార్ఘ్యమును కొంత దీసికొని తత్పితృ పాత్రయందున్న ఉదకముతో గూడ తృతీయా విభక్త్యైక వచనముచే సంయోగము చేయవలయును. ఈవిధముగనే పితామహ ప్రపితామహులకు తృతీయా విభక్తిచే నర్ఘ్య సంయోజనము చేయ వలెను. ఇదే ప్రకారము సంబుద్ధైక వచనముచేత ప్రేత ఒడ భాగములను తీసికొని తృతీయా యొకవచనముచేత తత్పితృ పితా మహ ప్రపితామహుల యొక్క పిండములతో సంయోజనము చేయ వలెను.

—*—

—* అర్ఘ్యసంయోజనకాలే అగ్నినిదాన విధిః. *—

కర్త పూర్వాభి ముఖముగా కూర్చుని పృష్ఠ భాగమునందు అంగుష్ఠ మధ్యములచే భూమిని స్పృశించి పిమ్మట తొకకాగ్ని తీసి కొని వచ్చి కర్తయొక్క వెనుక పార్శ్వమునం దుంచవలయును. ఈ అగ్నిని కర్త చూడ కూడదు.

—*—

—* గంధాదిదానే ప్రాచీనావీత విధిః. *—

కర్త ప్రాచీన వీతి చేసికొని ప్రేత పితృ స్థానములయందు హస్తోదకమిచ్చి గంధము, పుష్పము, ధూపము, దీపము, వస్త్రము వీటను యథాశక్తిగా ఇవ్వవలసినది.

—*—

—* మధ్యే హస్తోదక దానాభావే విధిః. *—

బాహ్యులు ఆసనము వేయునపుడును, అర్చించు నపుడును, హస్తోదకమును నియ్యని యెడల పితృదేవతలు నిరాశులై పోవుదురు.

—*—

— * అగ్నాకరణ విధిః. * —

బ్రాహ్మణుల కొఱకు వీ యన్నము చేయబ నదో ఆ అన్నముచే నగ్నాకరణమును, పిండ ప్రదానమును చేయవలసినది.

— * —

— * అగ్నాకరణాగ్ని నిర్ణయః. * —

మాతా పితృలకు సపిండి కరణమునందు అగ్నాకరణ హోమమును అవుపాస నాగ్నియందున చేయవలసినది. జ్ఞాతులకును, ఇతరులకును తొకి కాగ్నియందున చేయవలసినది. సాగ్నికుడు, మాతా పితృవులు, సాపత్నీమాతృ, మాతామహులు, పితృభ్రాతృ, పెత్తం, పితృతండ్రులు, వీర్లకు అవుపాస నాగ్నియందు అగ్నాకరణము చేయవలసినది. ఇతరులకు తొకి కాగ్నియందు చేయవలసినది. ఆపస్తంబులకు పాణిపరోమము లేదు.

— * —

— * విదురాది కర్తృత్వే. * —

సపిండికరణ శ్రాద్ధము మొదలగు వాట్లయందు స్నాతకుడును, అపత్నీకుడును. బ్రహ్మచారియును అగ్నాకరణ హోమమును తొ కాగ్నియందే చేయవలెను.

— * —

— * అసన్నిహిత భార్య స్సాగ్నాకరణ నిర్ణయః. * —

కర్తయెక్క భార్య సమీపమున లేనపుడును, ప్రమాదము వలన అవుపాసనాగ్ని చల్లారి పోయి నపుడును, మాతా పితృవుల శ్మశానాగ్ని చల్లారి పోయినపుడును, పునః అగ్ని హోత్రమును మధించుకొని ఆ యగ్నియందున పై చెప్పబ న కార్యములను చేయవలెను. ఆశ్వలాయన శాఖలు అగ్ని హోత్రమును మధించుకొని, లాఠి హోమము భార్యతోకూడ కూడుకొని అవుపాసనమును చేసికొనవలయును.

— * —

ములను వేసికొని కర్మణః పుణ్యాహ వాచనమును చేసికొని, శుభస్వీ కరణమును జేసికొన పలయును.

—*—

—* అర్ఘ్యసంయోజనే విభక్త్యుచ్చారణ విధిః. *—

సంబుద్ధైక వచనముచే ప్రేతార్ఘ్యమును కొంత దీసికొని తత్పితృ పాత్రయందున్న ఉదకముతో గూడ తృతీయా విభక్త్యైక వచనముచే సంయోగము చేయవలయును. ఈవిధముగనే పితామహ ప్రపితామహులకు తృతీయా విభక్తిచే నర్ఘ్య సంయోజనము చేయ వలెను. ఇదే ప్రకారము సంబుద్ధైక వచనముచేత ప్రేత ఒడ భాగములను తీసికొని తృతీయా యొకవచనముచేత తత్పితృ పితా మహ ప్రపితామహుల యొక్క పిండములతో సంయోజనము చేయ వలెను.

—*—

—* అర్ఘ్యసంయోజనకాలే అగ్నినిదాన విధిః. *—

కర్త పూర్వాభి ముఖముగా కూర్చుని పృష్ఠ భాగమునందు అంగుష్ఠ మధ్యములచే భూమిని స్పృశించి పిమ్మట తొక్కికాగ్ని తీసి కొని వచ్చి కర్తయొక్క వేనుక పార్శ్వమునం దుంచవలయును. ఈ అగ్నిని కర్త చూడ కూడదు.

—*—

—* గంధాదిదానే ప్రాచీనావీత విధిః. *—

కర్త ప్రాచీన వీతి చేసికొని ప్రేత పితృ స్థానములయందు హస్తోదకమిచ్చి గంధము, పుష్పము, ధూపము, దీపము, వస్త్రము వీటను యథాశక్తిగా ఇవ్వవలసినది.

—*—

—* మధ్యే హస్తోదక దానాభావే విధిః. *—

బా, వృక్షములకు ఆసనము వేయునపుడును, అర్చించు నపుడును, హస్తోదకమును నియ్యని యెడల పితృదేవతలు నిరాశులై పోవుదురు.

—*—

————* ఘృతపాత్ర ధానం. *————

సూపము నందుగాని, పాయసము నందుగాని నేతి దొప్ప నుంచి ఆ నెయ్యిని భుజించిన పక్షమున నా శ్రాద్ధము రాక్షస ప్రీతి యగును. శ్రాద్ధ కర్త నరకమును బొందుచున్నాడు.

————*————

————* చిత్రగుప్తబలి నిషేధః. *————

భోక్తకు అన్నమునువడ్డించి దత్తమైన పిమ్మట భోక్త చిత్ర గుప్తబలి పెట్టిన యెడల ఆయన్నము వ్యర్థమగును. పితృ దేవతలు రాశులై పోవుదురు.

————*————

————* సువాసినీ భోజనవిధిః. *————

సువాసినీ మృతినొందిన యెడల స పిండికరణ శ్రాద్ధమునను శ్రాద్ధాదులయందును మాసికాదులయందును బ్రాహ్మణులతో గూడ సమపక్షిగాకూర్చుండ బెట్టి మంత్రములేక భోజనము పెట్టవలసినది.

————*————

————* పితృసూక్తనిషేధః. *————

తీర్థశ్రాద్ధమందును, గయశ్రాద్ధమందును, నిత్యశ్రాద్ధమందు ను, ప్రేతశ్రాద్ధమందును, సపిండికరణశ్రాద్ధమందును, షోడశములం దును, అనుమాసికముల యందును, సోదకుంభ శ్రాద్ధమందును, సంవత్సర విమోకమునందును, అధిశ్రవణము చేప్పరాదు.

————*————

————* అపేక్షితదానాభావే నిషేధః. *————

శ్రాద్ధాదులయందు భోక్తలకొఱకు చేసిన పదార్థములను కా వలసిన వరకు వడ్డించని యెడల ఆకర్త అధోగతిని పొంది తిర్యగ్యో నులయందు ఉద్భవించుచున్నాడు.

————*————

————* పిండదూషణే. *————

పిండముల పెట్టిన పిమ్మట పిల్లి, యెలుక తా నేని, పిండములు

విరిసిపోయినను, తత్తణుమే ఆపిండములను పారవేసి శార్దాన్నమును శిశుకొనివచ్చి యధావిధిగా పిండప్రదానమును చేయవలసినది.

—*—

—* గ్రంథాంతరే. *

తృండము పగిలినను, పితృస్థానమున గూర్చున్న బాహ్మణునకు వమనమైనను, అగ్నాకరణాగ్ని చల్లారినను, ఆదినమంతయు కర్తనుపవాసము ఉండి మరుదినమున ఈబ్రాహ్మణులనే చెప్పినః శార్దమును చేయవలెను.

—*—

—* భోక్తుర్వమనే. *

పిండప్రదానము చేయకమునుపు తృస్థానమున గూర్చున్న బాహ్మణుడు వమనము చేసికొనిన యెడల ఆబ్రాహ్మణుని వదలి పెట్టి మరియొకరినిచెప్పి పునః అప్పుడే వంటచేసి పునః శార్దమును చేయవలసినది. అపకాశములేనట్లులైన కర్త ఆదినమంతయు ఉపవాసముండి మరుదినము శార్దము చేయవలసినది. పితామహ, ప్రపితామహ, విశ్వేదేవ, విష్ణుస్థానములయందు కూర్చున్న బాహ్మణుడు వమనము చేసికొనినయెడల ఆబ్రాహ్మణుని విడిచి లొకికాగ్నినితెచ్చి అయిగ్నికి సమీపమున విస్తరివేసి శార్దాన్నము వడ్డించి, కర్త సంకల్పముచేసి ప్రణవముచేత ౩౨ ఆహుతులను అగ్నియందు “ఓంపా, ణాయస్వాహ” ఈప్రకారము పంచమంత్రములచేత అన్నమును హోమముచేసి పితృస్థానమున బాహ్మణునికి భోజనమైన పిమ్మట యధావిధిగా శార్దమును చేయవలెను. అన్ని శాఖలకు ఈవిధిప్రకారముగ చేయవలెను.

సపిండికరణమున ప్రేతస్థానమున గూర్చున్న బాహ్మణుడు వమనము చేసికొనిన యెడల ఆబ్రాహ్మణుని వదలిపెట్టి మరియొక బాహ్మణుని చెప్పి పునః అప్పుడే పాకముచేసి సపిండి కరణమును చేయవలసినది. సాధ్యపడని పక్షమున మరుదినము సపిండికరణ శార్దమును చేయవలెను.

—* మాసికాదిషువమనే. *—

అనుమాసికములయందును, గయాశాద్ధమందును, ప్రత్యా
భికమునందును, మహాలయమునందును, పితృస్థానమున గూర్చున్న
బాహ్మణుడు వమనము చేసికొనిన పునః శ్రాద్ధమును చేయవలసినది.

—*—

—* సంక్రాంతి శ్రాద్ధాదిషువమనే. *—

సంక్రాంతియందును, వ్యతీపాతయందును, యగాదలయందు
ను, అష్టకాదులయందును, దర్శయందును, పితృస్థానమున గూర్చున్న
బాహ్మణుడు వమనము చేసికొనినయెడల పునః శ్రాద్ధము చేయన
క్కరలేదు. ఉడప్రదానమైన పిమ్మట భోక్తలు వమనము చేసికొనిన
యెడల పునః శ్రాద్ధమును చేయవలయును.

—*—

—* భోక్తృణాం అన్యోన్యస్పరే. *—

శ్రాద్ధపర్వయందును భోజనము చేయుచున్న బాహ్మ
ణుడు మరియొక బ్రాహ్మణుని స్పృశించిన యెడల ఆయన్నమును
వదిలిపెట్టి వేరే యన్నమును భోజనము చేయవలెను. అట్లుతెచ్చు
కొని భోజనము చేయకపోయిన మరుదినమున ౧౦౮ మార్లు గాయ
త్రజపమును చేయవలసినది.

—*—

—* ఉచ్ఛిష్టసంపరే. *—

భోక్తలు భోజనము చేయునపుడు విస్తరియందున్న అన్నము
మరియొక విస్తరియందుపడిన ఆవిస్తర్లను, ఆయన్నమును వదిలిపెట్టి
ఆస్థలమును శుద్ధిచేసి వేరేవిస్తర్లు వేసి అన్నమును వడ్డించి గాయత్రీ
ప్రోక్షణచేసి బాహ్మణులకు భోజనము పెట్టవలసినది. భోజనమైన
పిమ్మట భోక్తలు అప్పుడే స్నానము చేసి ౧౦౮ గాయత్రీ జపము
చేయవలసినది.

—*—

—* ఆద్యశా, ద్వే వసునవిధిః. *

ఆద్యశాద్ధమునందు కూర్చున్న బ్రాహ్మణుడు వసునము చేసికొనినయెడల “యత్తేకృష్ణేతి” అను మంత్రముచేతను ౩౨ ఆహుతులను అన్నమును యధావిధిగా లొకకాగ్నియందు హోమము చేయవలసి నది. పునః బ్రాహ్మణుని భోజనము పెట్టవలసినది.

—*—

—* పోడశశ్రాద్ధే వసునవిధిః. *

పోడశ శ్రాద్ధమున భోక్తవసునము చేసికొనినయెడల యధావిధిగా లొకకాగ్నియందు ప్రేతాహుతి హోమమునుచేసి ఆబ్రాహ్మణుని భోజనము పెట్టవలసినది.

—*—

—* వైతరణీగోదానవిధిః. *

ప్రేతలోకమునుండి పితౄలోకమునకు పోవు నిమిత్తమును, వార్ధమధ్యమున వైతరణీనదీని కష్టము లేక చాటుట కొరకును వైతరణీగోదానమును చేయవలయును.

—*—

—* దానప్రకారః. *

గోదానమును చేయు దాత పరిశుద్ధుడై, శిరస్సు వెంట్రుకలను ము వేసికొని, ఉత్తరముగా కూర్చుకొని దానమును గ్రహించుకొనుట కర్హుడైన బ్రాహ్మణునిచూచి, తనయొక్క హస్తమున బంగారుతోకూడా అజ్యపాత్రనుంచుకొని ఆగోవుయొక్క తోకను అజ్యపాత్రయందుంచి తాంబూలమునుంచి దానమును తీసికొను బ్రాహ్మణుని తూర్పుముఖునిగా కూర్చుండబెట్టి యా బ్రాహ్మణుని హస్తమందు కుశ సహితమైన ఉదకమును ఉంచి దానమునుచేసి దక్షిణవ్యవలయును.

—*—

—* స్వర్గపాథేయ శాద్ధము. *

సపిండికరణ పిండసంయోజనము పిచ్చుటప్రేతత్వనివృత్తియైన

దప నాలుగవ పురుషునికి ఆమముగా స్వర్గ పాథేయ శ్రాద్ధమును చేయవలయును. మార్జనాది క్రియలులేవు.

—*—

—* దక్షిణదానము. *—

విశ్వేదేవతులకు దక్షిణ బంగారు ఇవ్వవలయును. పితృదేవతులకు వెండియు ఉభయులకు శక్త్యాను సారముగా దక్షిణ ఇవ్వవలయును.

—*—

—* సపిండికరణే తర్పణవిధిః. *—

సపిండికరణమునందును, అనుమాసికమునందును, సంవత్సర విమోకమునందును తిల తర్పణమును అప్పుడే చేయవలసినది. మరుదినము చేయరాదు.

సపిండికరణమైన దప అనుమాసికమునుచేసి వైశ్వదేవము చేసి శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును చేయవలెను.

—*—

—* ఉదకుంభవిధిః. *—

సపిండికరణమైన పిమ్మట స్నానముచేసి యజ్ఞోపవీతములను వేసికొని కర్మణిపుణ్యహవాచనమైన పిమ్మట సంకల్ప విధానముగా అన్నశ్రాద్ధమును చేయునమయమున బాహ్మణుని కొరకు దక్షిణ సహితమైన ఉదకుంభము ఇవ్వవలసినది.

—*—

—* మాసోదక కుంభవిధిః. *—

ప్రతి మాసమునందును, మృత దినమునందును, అనుమా . క మైన తర్వాత ఆదినమే సోదకుంభ శ్రాద్ధమును చేసి సంవత్సర విమోకమగు వరకు ప్రతి మాసమునందును చేయవలెను.

—*—

—* శత్రైకోద్దిష్టాని. *—

నగ్న శ్రాద్ధము ౧, తిలోదకములు ౭౫, నవ శ్రాద్ధము ౬,

శ్రాద్ధము ౧౬, ఆద్యశ్రాద్ధము ౧, సపిండికరణము ౧, ఈ శ్రాద్ధములను మృతి నొందినవారి మేలుకొరకు చేయవలెను. ఇట్లు చేయని యెడల వారు నరకమును బొందుచున్నారు. మృతి నొందిన వాడు శ్రుత లోకమునందే ఉండును. సద్గతిని పొందనేరడు.

—*—

—* ప్రేతాహుతి శేషస్య అభోజ్యత్వం. *—

ప్రేతాహుతి అయిన పిమ్మట శేషాన్నమును ప్రేతస్థానమున కూర్చున్న బ్రాహ్మణుని విస్తరియందు పెట్ట వలసినది. పితృ పితృ కుహ ప్రపితృమహ స్థానములయందు కూర్చుకొన్న బ్రాహ్మణుల విస్తరయందు పెట్టకూడదు. అట్లు పెట్టిన యెడల కర్త రౌరవాది రకమును బొందుచున్నాడు. అప్పుడే యావిస్తర్లను సి పారవైచి రే విస్తర్లనువేసి అగ్నాకరణ శేషాన్నమును పెట్టవలెను.

—*—

—* కర్తుశ్రాద్ధ శేషాన్నభోజనవిధిః. *—

కర్త శ్రాద్ధమును పెట్టిన పిమ్మట తృ శేషమును భుజించవలయును. కర్త తృ శేషమును భుజించకపోయిన పితృ విశ్వేదేవతలును హవ్యకవ్యములను పుచ్చుకొనరు.

—*—

—* ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధాన్నభోజన నిషేధః. *—

ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధాన్న శేషమును, చంద్ర సూర్యోపరాగ శ్రాద్ధాన్న శేషమును, కర్త సహితము భుజింపరాదు. మరియు నవ శ్రాద్ధ ఆద్యాది షోడశ శ్రాద్ధ శేషాన్నమును సహితము భుజింపరాదు.

—*—

—* ఉపవాసే శ్రాద్ధశేషాన్న భోజననిషేధః. *—

ఉపవాస దినమునందు నిత్యనైమిత్తిక శ్రాద్ధము సంప్రాప్త మగునెడ పితృ శేషాన్నమును భుజింపక ఆఘ్రాణము మాతముచేసి యా దినమున ఉపవాసము వ్రతము సలుప కొనవలయును.

————* భిన్నగోత్రాణాం పితృశేషభోజన నిషేధః. *————

భిన్నగోత్రులును, స్నాతక బ్రహ్మచారులును, విధవులును, సన్యాసులును పితృ శేషాన్నమును భుజింపరాదు.

————*————

————* గ్రంథాంతరే. *————

మామ, గురువు, మేనమామ, మహాత్ములు, అన్న, పుత్రుడు, బ్రహ్మ నిష్ఠకలవాడు, అష్టాంగ యోగాభ్యాసీ వీరు శ్రాద్ధశేషాన్నమును భుజింపవచ్చును.

————*————

————* శూద్రస్య పితృశేషాన్న దాననిషేధః. *————

శ్రాద్ధ దినమున గృహమునందు శూద్రుని పితృ శేషాన్నమును పెట్టకూడదు. అట్లు చేసిన యెడల పితృ దేవతలు అచ్చట నుండక తత్తఃమే వెళ్లిపోవుచున్నారు. కర్త రౌరవాది నరకమును బొందుచున్నాడు.

————*————

— } ఆశౌచమధ్యే పాప్త ప్రత్యాబ్ధికస్య తద
నంతరం శూన్యతిథౌ నిషేధః.

జాతాశౌచ మృతాశౌచ మధ్యమునందు మాతా పితృవులకు మొదలగు వారియొక్క— తిథులు వచ్చిన యెడల ఆమృత తిథులను విడిచి పెట్టి ఆశౌచాంతమునందు పెట్టవలసినది. ఆశౌచాంతమున శూన్య వచ్చిన యెడల ఆదినమున తిథి పెట్టకూడదు.

————*————

————* శూన్యతిథ్యంతర దినే కర్తవ్యత్వ విధిః. *————

ఆశౌచాంత దినమున రాబడిన శూన్య తిథియందు కర్త ఉపవాసము ఉండు మరుదినమున యథావిధిగా తిథి పెట్టవలసినది.

————*————

————* సంవత్సర విమోక శ్రాద్ధవిధిః. *————

సంవత్సరాంతమున శూన్య తిథి వచ్చినప్పటి న్ని సంవత్సర

————* భిన్నగోత్రాణాం పితృశేషభోజన నిషేధః. *————

భిన్నగోత్రులును, స్నాతక బ్రహ్మచారులును, విధవులును, సన్యాసులును పితృ శేషాన్నమును భుజింపరాదు.

————*————

————* గ్రంథాంతరే. *————

మామ, గురువు, మేనమామ, మహాత్ములు, అన్న, పుత్రుడు, బ్రహ్మ నిష్ఠకలవాడు, అష్టాంగ యోగాభ్యాసీ వీరు శ్రాద్ధశేషాన్నమును భుజింపవచ్చును.

————*————

————* శూద్రస్య పితృశేషాన్న దాననిషేధః. *————

శ్రాద్ధ దినమున గృహమునందు శూద్రుని పితృ శేషాన్నమును పెట్టకూడదు. అట్లు చేసిన యెడల పితృ దేవతలు అచ్చట నుండక తత్తఃమే వెళ్లిపోవుచున్నారు. కర్త రౌరవాది నరకమును బొందుచున్నాడు.

————*————

— } ఆశౌచమధ్యే పాప్త ప్రత్యాబ్ధికస్య తద
నంతరం శూన్యతిథౌ నిషేధః.

జాతాశౌచ మృతాశౌచ మధ్యమునందు మాతా పితృవులకు మొదలగు వారియొక్క— తిధులు వచ్చిన యెడల ఆమృత తిధులను విడిచి పెట్టి ఆశౌచాంతమునందు పెట్టవలసినది. ఆశౌచాంతమున శూన్య వచ్చిన యెడల ఆదినమున తిధి పెట్టకూడదు.

————*————

————* శూన్యతిథ్యంతర దినే కర్తవ్యత్వ విధిః. *————

ఆశౌచాంత దినమున రాబడిన శూన్య తిథియందు కర్త ఉపవాసము ఉండు మరుదినమున యథావిధిగా తిధి పెట్టవలసినది.

————*————

————* సంవత్సర విమోక శ్రాద్ధవిధిః. *————

సంవత్సరాంతమున శూన్య తిధి వచ్చినప్పటి న్ని సంవత్సర

వలసినది. తప్పిన యెడల ౧౩ వ దినమున దిన వార శుద్ధి చూడకనే చేయవచ్చును. ఈ దినములు తప్పిన యెడల ౨౭ దినములకు మీద ౨౮, ౨౯, ౩౦, ఈ దినములలో దిన వార శుద్ధిచూచి ఊనమానమును పెట్టవలసినది. ౩౦ దినమున దిన వార శుద్ధిచూడకనే తప్పక చేయవలసినది. అదినము తప్పిన యెడల ఊనమానమునకు కాలము లేదు. అటు మృత చేయకూడదు.

—*—

—*— తై, పక్షిక మాసకవిధిః. *—

ద్వితీయ మాసకమును చేసినపిమ్మట ౫ దినముల లోపలగాని, ౪౦ దినములకు పైన ౫ దినములకు లోగాగాని దిన వార శుద్ధిచూచుకొని తై, పక్షిక మాసకమును చేయవలసినది. దిన వార శుద్ధికుదరని పక్షమున ౩౫ వ దినమున గాని ౪౫ వ దినమున గాని తప్పక చేయవలసినది. ఆ దినము తప్పిన యెడల పునః పెట్టడమునకు కాలము లేదు.

—*—

—*— ఊనషాన్మాసకవిధిః. *—

షాన్మాసకమును పెట్టిన పిమ్మట ౧౨ వ పక్షమున ౫ దినములు వెళ్ళిన పిమ్మట ౫ దినములలోపల ౧౭౦ దినములకుపైన ౧౦ దినములకులోపల దిన వార శుద్ధిచూచి ఊన షాన్మాసకమును పెట్టవలయును. దిన వార శుద్ధి కుదరకపోయిన పైన జెప్పిన యంత్యదినములయందు తప్పక పెట్టవలసినది. అదితప్పిన వేరుదినము లేదు.

—*—

—*— ఊనాన్తీక మాసక విధిః. *—

౨౪ వ పక్షమునందు ౧౦ దినములకు పైన ౫ దినములకు లోపలగాని అనగా, ౩౫౫ దినములకు మీద ౫ దినముల లోపల దిన వార శుద్ధిచూచి ఊనాన్తీక మాసకమును పెట్టవలసినది. దిన వార శుద్ధి కుదరకపోయిన ఎట్టి దినమైనను సంవత్సర విమోక్షము ముందు దినమున తప్పక చేయవలసినది.

————* ఊనానాం వర్జకాలాః. *————

నందతిథి, శుక్రవారము, చతుర్దశి, ద్విపుషకార త్రిపుషకార
దినములును, శనివారముతో కూడుకొనిన అమావాస్య, త్రయోదశి,
కృత్తికానక్షత్రము, ఆదివారము, మంగళవారము, జన్మతార, ఈదిన
ములు త్రైపక్షిక, ఊనమాస్మాసిక, ఊనాబ్దికమాసికములకు వర్జిత
కాలములు. ఈదినములలో చేయరాదు. అంత్యదినములందు ఇట్టి
దోషములున్నను తప్పక చేయవలసినది.

————*————

————* ఊనానాం వర్జనక్షత్రాణి. *————

కృత్తిక, జ్యేష్ఠ, ఆశ్లేష, పుబ్బ, పూర్వాషాఢ, పూర్వాభా
ద్ర, మూల, రోహిణి, ధనిష్ఠాపంచకము, ద్విపాది త్రిపాది నక్షత్ర
ములు, మఖ ఈ నక్షత్రములందు ఊనత్రయములను పెట్టరాదు.
అంత్యదినములకు ఈనక్షత్రదోషములు లేవు.

————*————

————* గ్రంథాంతరే. *————

హస్త, చిత్త, భరణి, స్వాతి, శ్రవణం, అశ్విని, మఖ,
అనూరాధ, రేవతి, శతభిషము, మృగశిర, ఈ ౧౧ నక్షత్రముల
యందు ఊనమాసికములను చేయవచ్చును.

————*————

————* అనేక మాసికాతిక్రమణే. *————

ప్రతిమాసమునందును మృతతిథియందు అనుమాసికములను
పెట్టవలయును. అసందర్భముచేత నిలిచిన యెడల మరుసటి నెల మా
సికముతోచేర్చి అతిపన్నముగా చేర్చుకొని పితృస్థానమున ద్దఱు
బాహ్మణులఁజెప్పి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా ఇద్దఱింద్ద అర్ఘ్యపాత్ర
లనుంచి వెవ్వేరుగా అర్ఘ్యమునిచ్చి ౬ పిండములను పెట్టవలెను.
మూడుమాసికములు అయిన తర్వాత మాసికము నిలిచిన యెడల
ఒక బాహ్మణునినే చెప్పి, ౩ అర్ఘ్యములను, ౩ పిండములనే పెట్ట
వలయును.

— * దేశాంతరగత భా.త్య.శాం ప్రత్యాబ్ధికా }
— * నుమాసికామావాస్యా విధిః. — *

అన్నదమ్ములు విభక్తులైనను, అవిభక్తులైనను దేశాంతరమం దున్నపుడు మాతా పితృవులకు మృతదినమునందు ప్రత్యాబ్ధికమును, అనుమాసికమును, దర-శాద్ధమును వేవ్వేరుగా చేయవలెను.

— * —

— * దుష్టనక్షత్రాణి మరణే గ్రహత్యాగవిధిః. * —

ద్విపాది నక్షత్రములయందును, త్రిపాది నక్షత్రములయందు, ధనిష్ఠా సంచక నక్షత్రములయందును, మృతినొందిన, ద్విపాది నక్షత్రములకు ౨ మాసములును, త్రిపాది నక్షత్రములకు ౩ మాసములును, ధనిష్ఠమేదలు ౫ నక్షత్రముల వరకు ౬ మాసములును, భద్రతిధికి ౩ మాసములును కర్మాంతమున గృహమును వదిలి వేయవలెను. పైజెప్పిన కాలములు వెళ్ళిన తర్వాత పాడుతీసివేసి గృహము శుద్ధిచేసి పుణ్యోహవాచనమును గృహముజ్జమును చేయవలెను.

— * —

— * స.ండికరణాత్పరం శాద్ధాంతరనిషేధః. * —

మృతి నొందిన ప్రథమ సంవత్సరమునందు సండికరణాత్పర్యము దర్శశాద్ధమును, గయాశాద్ధమును, ధశాద్ధమును, మహాలయమును చేయరాదు.

— * —

— * స.ండికరణాత్పర్యం ఇతరశాద్ధకర్తవ్యతా. * —

స.ండికరణము జరిగిన పిమ్మట దర్శశాద్ధమును, గయాశాద్ధమును, ధశాద్ధమును, మహాలయశాద్ధమును చేయవలసినది.

— * —

— * పిండదానంవినా శాద్ధకరణ నిషేధః. * —

మాతా పితృ మొదలగువారి శాద్ధములందు పిండప్రదానము చేయనివానికి సంతతికిని సంపత్తునకును నాశము కలుగు చున్నది. కావున ప్రత్యాబ్ధిక శాద్ధమును పిండసహితముగా చేయవలెను.

కర్త వ్యాధిచే పీడితుఁడుగా ఉన్నపుడు సహితము, మరియుక బ్రాహ్మణునికి పరుణమిచ్చి యధావిధిగా పిండసహితమగు శ్రాద్ధమును చేయవలెను. లేనిపక్షమున కర్త సంకల్పశ్రాద్ధమైనను చేయవలయును. స్త్రీకర్తృత్వవిషయమున సంకల్పవిధానముగా శ్రాద్ధముచేయుటవలన దోషములేదు.

—*—

—* ఆశౌచమధ్యే ప్రత్యాబ్ధికశ్రాద్ధవిధిః. *—

జాతాశౌచ మృతాశౌచ మధ్యలో శ్రాద్ధములు వచ్చిన అపుడు చేయక నిలిపి ౧౧ దినమున ఆశౌచాంతమున చేయవలెను.

—*—

— తృమృతాశౌచమధ్యే మాతుః పాస్త్ర శ్రాద్ధవిధిః. —

పితృతాశౌచమధ్యమున తల్లియొక్క ప్రత్యాబ్ధికము వచ్చిన యెడల ౧౧ వ దినమున షోడశమైన పిమ్మట శ్రాద్ధమును చేయవలసినది.

—*—

—* మాత్రతాశౌచమధ్యే పితుఃప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధవిధిః. *—

తల్లియొక్క దశాహమధ్యమున తండ్రియొక్క ప్రత్యాబ్ధికమువచ్చినపుడు ౧౧ వ దినమున షోడశమునకు ముందుగా శ్రాద్ధమును చేయవలసినది.

—*—

—* శ్రాద్ధనిమంత్రితస్య గాయత్రీజపసంఖ్య. *—

ఉపమాసికమున నిమంత్రణ చేసిన బ్రాహ్మణులు ౯ వందలు గాయత్రీజపమును, నెమమాసికమైనేని ౭ వందలును, ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధమున యెన్నేని ౩ నూరులు గాయత్రీయును, మహాలయ శ్రాద్ధమున ౨ నూరులు జపమును, ప్రేతస్థానమున గుర్చున్న బ్రాహ్మణుఁడు ౧౮ వేలు జపమును, పితృస్థానమున నిమంత్రణ చేయు బ్రాహ్మణుఁడు ౯ వేలును, విశ్వదేవస్థానమందు గుర్చున్నవాఁడు ౬ వేలు

ను, విష్ణుస్థానమున ౪ వేలును గాయత్రీజపమును చేయవలెను.

—*—

— స ౦ కరణాది శాస్త్రాదిషు భోక్త్యాణాం మాసనిర్ణయః. —

ఊనమాసికములయందు నిమంత్రణ చేసిన బ్రాహ్మణుడు ౯ రాత్రులవరకును, నెలమాసికమందు అయిన ౭ రాత్రుల వరకును, ప్రత్యాబ్దికమందు ౩ రాత్రులవరకును, మహాలయమునకు ౨ రాత్రులవరకును, స ౦ డీకరణమున ప్రేతస్థానమున ౬ మాసముల వరకును, పితృస్థానమునందయ్యేనేని ౩ మాసముల పర్యంతమును, విశ్వేదేవ స్థానమునందైన యెడల ౨ మాసములవరకును, విష్ణుస్థానమున గూర్చున్న బ్రాహ్మణుడు ౩ పక్షములువరకును నిమంత్రణ చేయరాదు.

—*—

—* తిల త ర్పణం . *—

ర్థశాస్త్రములయందును, తిథియందును, గయాశాస్త్రముందును, మహాలయ పక్షమునందును, మన్వాదులయందును తిల సహిత మైన తర్పణం చేయవలెను.

—*—

—* ద్విభార్యకస్య గర్భవపన విధిః . *—

ఒకని ఇద్దఱు భార్యలుండి వారిరువును గర్భవతులగా నున్న పుడు ఇద్దఱిలో నొకరు ప్రసవించినయెడల వాడు ఖేరము చేసికొన రాదు. జాత కర్మ నామకరణాదుల చేసికొన వచ్చును.

—*—

—* అన్యకర్తృకశ్రాద్ధస్య అన్యకర్తవ్యత్వ నిషేధః . *—

సపన్నమాతృకు కుమారుని చేతగాని, తండ్రి చేతగాని కర్మ చేయబ శ్రాద్ధము పెట్టుచువచ్చి కాలాంతరేణ యాకర్తలు మృ నొందిన అపుడా శ్రాద్ధమును పెట్టవలసినది పనిలేదు. ఈవిషయమున దేశ వృద్ధాచారముల ననుసరించి నడచుకొన వలయును.

—*—

—* కర్త నష్ట శ్రాద్ధవిధిః. *

పుత్రుఁడు తల్లికి శ్రాద్ధము చేయుచువచ్చి కాలాంతరేణ మృతి నొందినపుడు జీవించియుండు వానితం భార్యకు శ్రాద్ధమును యథా విధిగా పిండ సహితముగా శ్రాద్ధమును చేయవలెను. ఇదే ప్రకార ముగా తండ్రి చనిపోయిన తర్వాత పుత్రుఁడును మృతినొందిన భార్య భర్తకు యథావిధిగా శ్రాద్ధమును చేయవలెను. వీరలకు తప్ప ఇతరు లకు రెండవ కర్తవ్యము వుట్టదు.

—*—

—* విశ్వే దేవతా నామాని. *

ఇష్టి శ్రాద్ధమున విశ్వేదేవతలు కృతు దత్తులు, నాందీ శ్రాద్ధ మున సత్యవసువులు, కామ్య శ్రాద్ధమునందు ధూర్విలోచనలు, పా ర్వణ శ్రాద్ధమున పురూర వార్ద, వులు, సపిండి కరణమున కాలకా ములు విశ్వే దేవతలు.

—*—

—* మాతామహ శ్రాద్ధవిధిః. *

మాతామహ శ్రాద్ధమును పితృ శ్రాద్ధమునువలెనే యథావి ధిగా పిండ సహితముగా దాహిత్రుఁడు చేయవలయును. జీవ పితృ డైనపుడు శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును చేయరాదు. మాతా మహికిని ఇదే తిగా చేయవలెను.

—*—

—* మాతామహ శ్రాద్ధస్య క్వచిదపవాదః. *

మాతా మహుని సపిండికరణమును, ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమును, ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధమును వదలిపెట్టి మిగత శ్రాద్ధములయందు ౬ పిండ ములను పెట్టవలయును.

—*—

— } నాందీకర్తు స్థాన్యాశ్వర్యంతం }
 — } శ్రాద్ధకర్తవ్యత్వవిధిః. }

ఉపనైస మైనవాఁడును, వివాహ మైనవాఁడును, ౬ మాస

ముల వరకును దీక్ష యుండవలయును. కుమారుని ఉపనయనమును, కుమార్తె యొక్క వివాహమును, నాందీకర్త ౩ మాసముల వరకును తల్లిదండ్రుల ప్రత్యాబ్ధిక మందుగాని, వీరల యొక్క ప్రేత కర్మగాని చేయవలసి వచ్చినపుడు శాస్త్రోక్త ప్రకారముగా దూర్వాక్షతలచేతను పూజచేయవలెను. పిండమును, వికిర పిండము పెరుగువేసి బదరీ ఫలములను కూడా చేర్చి పిండములను చేసి పిండప్రదానము చేయవలెను. అపసవ్యము, తిల తర్పణము, దర్భలు, తిలలు వీటిని వదలిపెట్టి శ్రాద్ధమును చేయవలెను.

—*—

—* అనేక శ్రాద్ధ సన్నిపాతే. *—

ఒకటే దినమున పితృమాతృ తిథులు వచ్చినపుడు మొదట పితృ శ్రాద్ధమును, మ్మట మాతృ శ్రాద్ధమును, అటు పిమ్మట దర్భ శ్రాద్ధము, తరువాత మహాలయమును చేయవలెను. దర్భయందు సంక్రమణ శ్రాద్ధము వచ్చినపుడు సంక్రమణ శ్రాద్ధము ముందు చేయవలెను. సంక్రమణమును, గ్రహమణమును, దరయను, ఒక దినమున వచ్చినపుడు మొదట సూర్యగ్రహణ శ్రాద్ధమును, మ్మట సంక్రమణ శ్రాద్ధమును, అటు పిమ్మట దర్భ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. అమావాస్యయందు మాసికము వచ్చినపుడు ముందుగా మాసికమును పెట్టి మ్మట దర శ్రాద్ధమును చేయవలయును. అమావాస్యయందు ప్రత్యాబ్ధికము వచ్చినపుడు ముందుగా తిథిపెట్టి పిమ్మట దర్భ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. నిత్య నైమిత్తకములు ఒక దినమున వచ్చినపుడు ముందుగా నైమిత్తకమును చేసి పిమ్మట నిత్యమును చేయవలెను.

—*—

—* ఏకస్యైవ భిన్నసంబంధత్వే. *—

ఒక దినమునందు ౨, ౩, శ్రాద్ధములు తటస్థించినపుడు ప్రత్యేకముగా పాక సంబంధము లేకుండ శ్రాద్ధములను పెట్టి తర్పణము నున్న ప్రత్యేకముగా చేయవలెను.

—*—

—* గ్రహణే ఆశౌచ సూత్రకాభావః. *

జాతాశౌచ మృతా శౌచములయందు సూర్యచంద్ర గ్రహణములు వచ్చినపుడు ఆ శౌచము గలవాడు ముఖ్యముగా స్నానము చేయవలసినది. అట్లు స్నానము చేయని పక్షమున మృత్యువును పొందుచున్నాడు. గ్రహణము పట్టినదీ మొదలు విడచు వరకు ఆశౌచము లేదు. స్నానతర్పణములు చేయవచ్చును.

—*—

—* గ్రహణే ప్రత్యాభిక్తశ్రాద్ధవిధిః. *

చంద్రుడు గస్తోదయ గస్తాస్తమాన మైనపుడు రాత్రి ప్రత్యాభిక్త శ్రాద్ధమును పెట్టవలయును. సూర్యుడు మూడవ యామమునగాని నాలుగవ యామమునగాని గ్రహణముపట్టి అస్తమానమునకు లోపల విడుపు చూపునపుడు రాత్రి శ్రాద్ధమును పెట్టవలెను. నాలుగవయామమునంతమునందు గ్రహణముపట్టి గస్తాస్తమానమైనపుడు ఆనెనం ప్రథమ యామమున ప్రత్యాభిక్తమును చేయవలెను. అగ్తోదయకుందును, తీర్థ శ్రాద్ధముయందును, సంక్రాంతి యందును, చంద్ర సూర్య గ్రహణములయందును, రాత్రి పూట దహనమైనపుడును ఈ కార్యములు రాత్రివేళ కలిగినపుడు అన్నశ్రాద్ధమును ండ సహితముగా చేయరాదు. ఆచుశ్రాద్ధముగాని, హిరణ్య శ్రాద్ధముగాని చేసి తర్పణము చేయవలెను. సూర్యగ్రహణము పట్టినపుడును, చంద్ర గ్రహణము విడుపు చూపునపుడును తర్పణము చేయవలెను.

—*—

—* శ్రాద్ధాంగ తర్పణవిధిః. *

దర్శయందు ముందుగా తర్పణమును చేసి శ్రాద్ధమును పెట్టవలయును. మహాలయమును పెట్టిన పిమ్మట తర్పణమును చేయవలెను. ప్రత్యాభిక్తమునందు ముందుగాని, శ్రాద్ధమును పెట్టిన పిమ్మటగాని తర్పణముచేయరాదు. మరు దినము సూర్యోదయ తూర్వము తర్పణము చేయవలసినది. దర్శయందును, వ్యతిపాతయందును, సంక్రాంతియందును, యుగాదులయందును, మన్వాదులయందును, ఈ

కాలములయందును తర్పణముచేసి మృత ఈ శ్రాద్ధమును పెట్టవలసి నది. పక్ష శ్రాద్ధమునందును, హిరణ్య శ్రాద్ధమునందును శ్రాద్ధము పెట్టిన మృత తర్పణము చేయవలసినది. అష్టక శ్రాద్ధమునందును, అను మాసీకములయందును, సపి కరణమునందును, ప్రేతశ్రాద్ధము నందును, సంవత్సర విమోకమునందును, వృద్ధి శ్రాద్ధమునందును, ఈశ్రాద్ధములయందు శ్రాద్ధాంగతర్పణము అప్పుడే చేయవలసినది. వీటికి పరేహని తర్పణము చేయకూడదు. మాతా పితృవులకు తప్ప ఇతరులకు పరేహని తర్పణము లేదు.

—*—

—* జీవపితృకస్య తర్పణ నిషేధః. *—

పుత్రుడు తల్లికి శ్రాద్ధముచేయు నపుడు తండ్రి జీవించియుం డెనేని శ్రాద్ధాంగతర్పణముచేయ పనిలేదు. అతినాసము ఉండనక్కరలేదు.

—*—

—* పరేహని శ్రాద్ధాంగతర్పణవిధిః. *—

శ్రాద్ధపరదినమునందు ఉషఃకాలమునందు లేచి పరిశుద్ధమగు ఉపకమున స్నానముచేసి శ్రాద్ధదినమునందు మిగిలిన దర్భలు, నువ్వులు తీసికొని మాతా పితృల తిధులయందున పరేహని తర్పణము చేయవలెను. మిగత కారుణ్యశ్రాద్ధములకు పరేహని తర్పణములేదు. శ్రాద్ధాంగతర్పణము అప్పుడే చేయవలెను. పరేహని తర్పణమైన పిమ్మట స్నానముచేసి సంధ్యావందనము చేయవలయును. శ్రాద్ధాంగతర్పణము పరదినమున చేయక పోయిన వారిని పితృదేవతలు శపించుచున్నారు.

మృతా శౌచమునందును, శ్రాద్ధ దినమునందును, ఉపవాస మందును, రాత్రి పగలు కర్త తాంబూలమును వేసికొన కూడదు. పరేహని తర్పణము చేయు వరకు కర్త ఈ నీమమును నవలంబింప వలయును.

—*—

జాతాశౌచ మృతాశౌచములు వచ్చినప్పటికి. పరేహని తర్పణము నిలువక చేయవలెను.

—* ప్రత్యాబ్ధిక కాలనిర్ణయః. *

అహః ప్రమాణ ఘడియలను, ౫ భాగములుగచేసి వాటిలో మొదటిభాగము ప్రాతఃకాలము, ౨ వ భాగము సంగవ కాలము, ౩ వ భాగము మధ్యాహ్నకాలము, ౪ వ భాగము అపరాహ్నకాలము, ౫ వ భాగము సాయాహ్నకాలము. నాలుగవదియగు నపరాహ్నకాలముననే తిథి ఘడియలు వ్యాపించియున్నదో ఆతిథి శాద్ధాది సత్కార్యములకు ముఖ్యము. రెండుదినములలో అపరాహ్నవ్యాప్తి సమానముగా నుం న పూర్వదినమే ముఖ్యము. ఒకతిథికి రెండువారములలో వ్యాప్తి కలిగియుం న దినమున అధికముగా నుండునో ఆతిథినే అనుసరించవలయును. రెండుదినములలోను నపరాహ్నవ్యాప్తి లేకయుండిన పూర్వదినమున సాయాహ్న వ్యాప్తి చక్కగా నుండిన నాడే ముఖ్యము. రెండుఅపరాహ్నములలోను సమముగానుండిన వృద్ధి పక్షమున ప్రథమదినమునను, తక్షణపక్షమున ద్వితీయదినమునను కర్తవ్యము. దీనినెరిగి శిష్టులెల్లరును ఆచరించుచున్నారు.

— { సపిండికరణవిషయే కర్తృభార్య } —
రజస్వలావిధిః.

సంవత్సరాంతమున కర్తృభార్య రజస్వలైనప్పటి ని భార్య స్థానమున ప్రతినిధి కుశరూపముగా ఏర్పరుచుకొని అగ్నిసంధానము చేశొని సపిండికరణము ముఖ్యముగా చేయవలసినది. అది తప్పిన సపిండికరణమునకు యుక్తకాలములేదు. ౧౨ వ దినమున సపిండికరణము చేయునట్టి సంకల్పముచేసి ౧౧ వ దినమున షోడశమైనపిమ్మట కర్తయొక్కభార్య రజస్వలై సపిండికరణము నిలిచి నపుడు పునః సపిండికరణము చేయునపుడు పునః షోడశము చేయవలయున. సుధీ

విలోచనమును గంధమున చెప్పబడియున్నదిగాని ఈవిషయమును దేశాచారము కర్తవ్యము.

—*—

—* ప్రత్యాబ్ధికే కర్తృభార్యా రజస్వలావిధిః. *—

ప్రత్యాబ్ధికము, మాసికము, సంవత్సరవిమోకము, మహాలయము, తీర్థశ్రాద్ధము, దరశ్రాద్ధము, మొదలైన శ్రాద్ధములను భార్య రజస్వలైనప్పటికిని ఆతిథులలో తప్పక చేయవలెను. మృతతిథి యందు ప్రత్యాబ్ధికమును పెట్టనియెడల కోటిజన్మముల వరకును చండాలత్వమును వహించి యుండును.

—*—

—* గర్భిణీ సంసారవిధిః. *—

గర్భిణీస్త్రీ ౬ మాసములైన తర్వాత మృతినొందిన సర్వ ప్రియస్మితముచేసి కర్మ ఆరంభించి స్వశానమునకు సిక్కిరిపోయి చితియొక్క పశ్చిమభాగమునం దునిచి కర్త స్వగృహాంత ప్రకారేణ ఆయతనపోక్షణాది దర్శిం సమ్మార్జనాంతం తంత్రం కృత్వా మృతినొందిన గర్భిణీస్త్రీ నాభిక్రిందను ఎడమపార్శ్వమున ర అంగుళముల ప్రమాణముగల ఉదరమును “హిరణ్యగర్భ స్సమవర్తతాగ్రే” అను మంత్రముచేత భర్తగాని కర్మచేయు మర్హెవ్వరుగాని కోసి శిశువును బయటతీసి స్నానము చేయించి భూమియందుంచవలయును. ఆశిశువు బ్రతి యున్నయెడల “జీవత్స్వయం మమపుత్రః” అని ఆశిశువును నభిమంత్రించి “క్షేత్రియైత్వా” అని పంచమంత్రములచేత స్నానముచేసి భూమియందు బంగారునుంచి ఆబంగారునందు పరుండపెట్టి “భూర్భువస్సువః” అను మంత్రముచే నభిమంత్రించి గృహమునకుఁ దీసికొనిపోయి “యస్తేస్తన శిశియో యోమయోభూః” అను మంత్రముచేత ఆశిశువును మరియుకస్త్రీచే పాలు నిప్పించుచు సంరక్షణ చేయవలసినది. మ్మట శవమును సమీపించి స్పృశమును న్ను, ఆజ్యస్థాలిన్ని సిక్కిరి “శతాయుధాయేత్యాది” మంత్రములచే స్పృశముచే ఆజ్యమును తీసికొని గర్భము ఛేదించిన స్థలమున

హోమము చేయవలెను. పిమ్మట గర్భము చేదించిన స్థలమును యథాప్రకారము రజ్జుచేత కుట్టి నేతిచే తడిపి వారుణ మంత్రములచే పీతకు స్నానము చేయించి వస్త్రమునుగట్టి ఉదరచ్ఛేదన పాత్రయ శ్చిత్తముచేసి గోదాన భూతిలదానములచేసి అటు పిమ్మట పుత్రులు రాజగవీచితి సమీపం ప్రయోగం కర్మయథావిధిగా చేయవలసినది. ఈశిశువు మృతినొందిన ఖననముచేయవలసినది. పై జెప్పిన ప్రయోగముజేయ బ - లేదు.

—*—

—* రజస్వలాసూతికయో స్సంసారవిధిః. *—

స్నానమునకు ముందుగా రజస్వలైన స్త్రీయైనను, ప్రసూ అయినస్త్రీగాని మృతినొందినయెడల అస్త్రీని తాకక ముందుగా గంగా కుండల నీళ్ళచే స్నానము చేయించి వేరే వస్త్రమునుకట్టి ఒక కలశములో ఉడకమును పూర్తిగాపోసిపెట్టి ఆకలశమునందు పంచా మృతము, పంచగవ్యములు, పంచ మృత్తికలు, పంచ రత్నములు, ఉంచి కర్త సంతకల్పముచేసి వరుణదేవతను ఆవాహనముచేసి పూజ చేసి నలుగురు బ్రాహ్మణులకు వరుణము ఇచ్చి ఆపోహిష్ఠేతి మూడు మంత్రములచేతను, వారుణ మంత్రములచేతను, హిరణ్య పరుగౌశ్చ యః, పవమానస్సువర్జనః, అనువాకముచేతను, యజుః పవిత్ర మంత్రముచేతను, హగ్ంసశ్శుచిషత్ అను ఋకులచేతను అగ్నిర్భూ ర్ధాదివఃకకుత్ మంత్రముచేతను, తరత్సుమందియై రేతోన్వింద్రాది మంత్రములచేతను, ఇతరములైన సూక్తములచే నభిమంత్రించి మృతి నొందినస్త్రీ కలశోదకముచే నఘమర్షణసూక్తము ఘరించుచు నలు గురు ఋత్వికులలు స్నానముచేయించి మ్మట కృచ్ఛ్రిత్రయములు, గోదానముచేసి, ఋత్వికులకు దక్షిణయిచ్చి పిమ్మట సర్వపాత్రయ శ్చిత్తముచేసి పైతృమేధిక కర్మ యథావిధిగా చేయవలసినది. సుమం గలి మృతినొందిన యెడల పసుపు కలపి గంగా కుండల నీళ్ళు పోయవ లసినది. విధవ మృతినొందిన యెడల తులసి మృత్తిక ఉడకములో వేసి గంగా కుండలు పోయవలసినది.

————* పాలాశవిధిః. *————

పాలాశవిధిగా కర్మచేయుటకు మునుపు కర్త క్షౌరము చేసి
కొనవలయును. దేశాంతరమునందు మృతినొందినవానికి శరీర సంబం
ధమైన అస్థులు లేనపుడు మోదుగ సమిధలచేతను ప్రేత శరీరముగా
వర్పరజవలసినది. శరీరస్థులందు ౪౦ సమిధలును, కంతమునందు
౨౦ యును, రోమ్మునందు ౩౦ యుని, కడుపునందు ౨౦ యును, భుజ
ములయందు ౧౦౦ ను, అంగుళములందు ౧౦ యును, బీజము
నందు ౧౦ యును, తొడలయందు ౧౦౦ ను, పిక్కలయందు ౩౦
యును, పాద అంగుళములయందు ౧౦ యును నుంచి కంబళదార
ముచే ఈసమిధల మొత్తమునుకట్టి శరీరాకృతిగా చేయవలయును.
పిమ్మట ఆరూపమునకు స్నానము చేయించి అలంకరించి వస్త్రము
గట్టి, కృష్ణాజనమునందునిచి ఆవాహనచేసి పాణి ప్రతిష్ఠ చేసి
మూడు పాణిపత్య కృత్యములచేసి.

శ్లో॥ యత్రయత్ర గతఃప్రేతః సంసారరహితస్తథా ।

పలాశ కర్మణాంతృప్తిం ప్రాప్నోత్య యథాసుఖం ॥

ఈ ప్రకారముగా పార్థనచేసి పిమ్మట సర్వ ప్రాయశ్చిత్త
ముచేసి కర్ణమ తంప రేయువాగ్ం సమిత్యాది సర్వంకృత్వా ప్రేతా
గ్నా । అగ్నేప్రేహి ప్రథమో దేవయతాం ॥ అను మంత్రము చేత
హోమముచేసి ప్రేత రూపమగు పలాశ శాఖ ప్రతిమను దహించ
వలయును. అస్థి సంచయనము చేయనక్కరలేదు. ఆభస్మమును ఉద
కములో వేయవలసినది. నగ్నశ్రాద్ధ శీలా ప్రతిష్ఠ మొదలగు కార్య
ములను యథావిధిగా చేయవలెను. మోదుగ సమిధలు దొరకనపుడు
దర్భ సంసారము చేయవలెను.

మాతా తృపులకు పాలాశ విధిగా కర్మ నారంభించిన దిన
ముమొదలుకొని నిత్యకర్మగం దినములుచేసి ౧౦వ దినము దశాహస్సు
జరిగించి అందు పిమ్మట షోడశ సపిండికరణము యథావిధిగా చేయ
వలెను. జ్యేష్ఠ భాత మొదలగు వారలకు పాలాశ విధానముగా కర

చేయునపుడు త్రిరాత్రాశౌచ విధిగా చేయవలెను.

—*—

—* ఉదక క్రియా విధిః. —

స్నానాగ్ని యున్నపుడు అస్థి యున్నయెడల యథా విధిగా కర్మ దహనము మొదలుకొని చేయవలసినది. అస్థులు లేనపుడును, శరీరము లేనపుడును, అగ్ని లేనపుడును, దేశాంతరమున మృతినొంది తల్లి దండ్రులకు ఉదక క్రియా విధిగా కర్మ చేయవలెను. ఇది గాక అపత్నీకుడు, అవుపాసనము వదలినవాడు, పతితుడు, పాషండులు, ఆశ్రయించిన వారు, భర్తను చంపిన స్త్రీ అనాచారుడు, టియందు ప మృతినొందిన వాడు, వృక్షములనుం పడి మృతినొందిన వాడు, స్ఫోటకముచే చని పోయిన వాడు, ఉరి పెట్టుకొని హత్య చేసుకొనిన వాడు, కుష్టు వ్యాధిపీడుతుడగువాడు, పశు సర్పాదులచే మరణించిన వాడు, ఈ పై చెప్పిన దుర్మ రణముల నొందిన వారలకు పాలాశ విధిగా చేయవలెను. కాని వీరి ఉదక య విధానమున చేయమని హరితుడను ఋషి చెప్పియున్నాడు.

—*—

—* ఉదక క్రియా ప్రకారః. *—

కర్త బ్రాహ్మణ సహితుడై పుణ్యక్షేత్రమున నది దొరకిన వరకు ద్రవ్యమును, తిలలు వీటిని నీకొని వెళ్ళి బ్రాహ్మణ యనుజ్ఞ వడసి సచేల స్నానముచేసి పాదములను చేతులను కడిగికొని బ్రహ్మ దండము, తిలలు, దర్భలు, పీఠాభ్యుదయము వీటిని కడిచేతిలో నుంచుకొని యజ్ఞోపవీతమును సవ్యముగా నుంచుకొని మూడు ప్రదక్షిణముల చేః బ్రాహ్మణులకు నమస్కారముచేసి విజ్ఞాపనము చేసికొని నదీ తీరమున బ్రాహ్మణుల ఆజ్ఞచే తిలలు మొదలైన ద్రవ్యములనుంచి గాయత్రీ చే పోషించి నల్లనైనను, ఎర్రనైనను పాపాణమును ఉంచి పాణ ప్రతిష్ఠ చేసి కేశవాది నామములచేత స్నానము చేయించి గోదానము మొదలైన దానములనుచేసి కర్ణ మంత్రమునుచెప్పి రోద

నముచేసి స్నానముచేసి కేశవపనము చేసికొని స్నానముచేసి దక్షిణపుదిక్కున గూర్చిపోయి అచ్చట పాషాణమును నుంచి పాషాణమున కభిముఖముగా కూర్చుని యిటు చేయవలసినది. సర్వప్రాయశ్చిత్తము, షణ్ణిమిత్త ప్రాయశ్చిత్తమును, దశ దానములను చేసి అటు పిమ్మట మోకాటి లోతుగల నీళ్ళలోనుం సంవేశము మొదలుకొని దహనాంతము పైతృ మేధిక కర్మ మంత్రములను జపించి సంచయన మంత్రమును జపించి పిమ్మట శిలాస్థాపనచేసి, యాశీలయందున శిలాస్నానము, మృదాస్నానము, వాసోదకము, తిలోదకమును విడిచి పిండ దానము చేసి నగ్న శ్రాద్ధ నవ శ్రాద్ధములనుచేసి సపిండి కరణాంతము కర్మ చేయవలసినది. పుతులు మొదలగువారు పైఁ జెప్పిన విధముగా చేయవలెను.

—*—

—* అనుగమన విధిః. *—

ఏస్త్రీ పృథివీనాందిన భర్తతో కూడా అగ్నియందు సహగమనము చేయుచున్నదో యాస్త్రీ పితృ మాతృ కులములకును, భర్త కులమునకును పరిశుద్ధము చేయుచున్నది. పరలోకమున భర్తతో కూడా స్వర్గాది భోగముల ననుభవించు చున్నది.

—*—

—*బ్రాహ్మణవ్యతిరిక్తానాం పృథక్చిత్వారోహణవిధిః. *—

బ్రాహ్మణేతర జాతి స్త్రీలు భర్తతో కూడా యనుగమనము చేయు పక్షమున వేరేచితిని యేర్పఱిచి యాచిత్యం దుసించి దహనము చేయవలసినది.

—*—

—* అనుగమన నిషేధకాలాః. —

దుర్మరణముగలిగిన భర్తతోను, తాను రజస్వలగానున్నను, గర్భవతిగానున్నను, భర్తతో సహగమనము చేయకూడదు.

—*—

శస్త్రములు, పర్వతమునుం ప నను, వృక్షపాతమును, పతితులు, పాషండులు, హత్య, యేనుగులు, గుర్రములు, శునకములు, మిటాదులు, శకటపతనము, స్పృటకము, అన్నమును భుజించుచు, తయరోగము, అతిసారము, శాన్యాది గ్రహములు, మెరుపులు, అంతరిక్షము, సురాపానము, బాహ్మణుడు, అన్నము లేక, ఈషైశ్వర్య విధముల మృతినొందుట దుర్మరణములు. దుర్మరణము కలిగినపుడు అమంత్రవత్తుగా సద్యసాగలమున దహనము చేయవలెను. వీరలకు సంవత్సరాంతమున శాస్త్రోక్తప్రకారముగా 30 ప్రాజాపత్య కృచ్ఛ ప్రాయశ్చిత్తముచేసి, నారాయణ బలిచేసి, కర్మ మంత్ర పూర్వకముగా దహనము మొదలుకొని ఆశౌచము ఉం కర్మ యధావిధిగా చేయవలయును.

—*—

—* సంవత్సరమధ్యే సంసారః. *

౬ మాసములకుపైన ౭ వ మాసమున కర్మచేయునపుడు ౬0 ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములుచేసి నారాయణ బలిచేసి కర్మ యధావిధిగా చేయవలెను. ౩ మాసములకు పైన కర్మ చేయునపుడు ౯0 ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములుచేసి నారాయణబలిచేసి కర్మ చేయవలెను. ౩ పక్షములకుపైన కర్మచేయు నపుడు ౧౨0 ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములను చేయవలెను. సద్రసాగలమున శరీరమున్నపుడు ౧౫0 ప్రాజాపత్యకృచ్ఛ, ప్రాయశ్చిత్తముచేసి నప్పటికిని శాస్త్రోక్తప్రకారముగా ప్రత్యక్ష శరీరమును దహనము చేయకూడదు. తౌకాగ్నిచే దహనముచేసి నారాయణబలిచేసి అస్థులను తీసికొని ఆవుపాలచేత ప్రక్షాళనముచేసి స్వనూత్రోక్త ప్రకారముగ స్వాగ్నిచే సంసారమును చేయవలెను. అస్థులులేని పక్షమున మోదుగ సమిధలచేతను రూపము నేర్పరిచి సంసారము చేయవలయును. ప్రాయశ్చిత్త త్పూర్వం ఆశౌచములేదు. సంధ్యాది క్రియలను చేసికొనవలయును. ఇది ధ.క విషయము.

—* అశక్తవిషయము. *

దుర్మరణమువలన మృతినొందిన వాని కర్త సద్యసాగలమున స్నానముచేసి బ్రాహ్మణ యనుజ్ఞవడసి ౧౫ ప్రాజాపత్య కృచ్ఛా, త్సకమైన ప్రియశ్చిత్తమును, నారాయణబలి చేసి మృతినొందిన వాని శరీరమును పంచగవ్యముచేతను, వరుణ మంత్రముల చెప్పుచు, పవమాన సూక్తము పఠించుచు యధావిధిగా వందనముచేసి అది మొదలు ఆశౌచముండి యధావిధిగా కర్మ చేయవలసినది.

—*—

—* అకృతచూడ విషయము. *

చౌలముగాని వట్టువుకు, చండాలునిచేతను, అగ్ని చేతను, మెరుపుచేతను, బ్రాహ్మణునిచేతను, శునకముచేతను మృతినొందిన వానికి, వృక్షముననుండి పడినవానికి, యుదకముచేతను, భోజనము చేయునపుడును, వీట్లచే మృతినొందిన వానికి తప్త కృచ్ఛముచేసి క్రియచేయవలసినది.

—*—

—* అనుపనీత విషయము. *

కొండమీదనుండి ప న వానికి, భోజనము లేని వానికి, ఉదకమునందు మరణించిన వానికి, వీరల పాపనివృత్తికొఱకు ౬ ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములను, నారాయణ బలిని చేయవలెను.

—*—

—* దుర్మరణే కృచ్ఛప్రతిధిః. *

ప్రాజాపత్య కృచ్ఛమునందు ప్రత్యామ్నాయము ౧ గోదానమును, సాంతపనమునందు ౨ గోదానములును, పరాకకృచ్ఛమున ౩ గోదానములను, తప్త కృచ్ఛమున సహితము ౩ గోదానములను, చాంద్రాయణమున ౮ గోదానములను, చేయవలయును. ఇది ధనిక విషయము.

అశక్తి విషయ మెట్లనిన—త్త నివాడు ప్రాజాపత్య కృచ్ఛమునందు ౧ గోదానము చేయవలయును. గోదానముచేయుటకు అశ

కుండగువాడు ౧ వరహా యివ్వవలయును. ఇది ఇచ్చుటకు నశక్తుడైనవాడు, అర వరహా ఇవ్వవలయును. దీనికిని శక్తి లేనివాడు కాలువరహానైన ఇవ్వవలయును. ఈ ప్రకారముగా ప్రాజాపత్య కృచ్ఛ్ర విషయము గ్రంథమున చెప్పబడియున్నది. ఈవిషయములో శక్తిచేత గాని, అశక్తిచేత గాని లోకాచార ప్రకారము చేయవలయును.

—*—

—*— స్ఫోటకమృతవిధిః. *—

స్ఫోటకముచే మృతినొందినవార్లకు ౩౪ ఘడియలు ఖననము చేసియుంచి యటు పిమ్మట శవమును బయటతీసి దుర్భరణ ప్రాయ చ్ఛత్రముచేసి యధావిధిగా కర్మ చేయవలెను.

—*—

—*— మాతామహ శాద్ధవిధిః. *—

శ్లో॥ మాతామహ్యో రాతులాదేః నౌహిత స్వీయవహ్నినా ।

అభికం మాసికాదీంశ్చ తత్తత్సూత్రేణ కారయేత్ ॥

అర్థము॥ మాతామహాదు, మాతామహి, మేనమామ మొదలగు వారికి దౌహిత్యుడు కర్త అయినపుడు మృతి నొందిన వారి శాఖాగ్నిచేతనే యగ్ని సంసారము మొదలైన కర్మ యధావిధిగా అభికములను, మాసికములను వారివారి సూత్రములచే చేయవలెను.

—*—

—*— అత్యబ్ధ సాపిండ్య విధిః. *—

మృతినొందినవానికి సంవత్సరమునకు పై నెప్పుడు కర్మ చేసినను త్రిరాత్ర విధిగా కర్మచేసి, సపిండికరణముచేసి ఆదినమే శాద్ధముపెట్టి మాసికాదులు చేయ బనిలేదు మృత తిథియందు ప్రతి సంవత్సరమును యధావిధిగా తిథి పెట్టుతు రావలయును.

—*—

—*— సాతకబ్రహ్మచారి అగ్నివిధిః. *—

కృతసమావర్తనస్య అకృతవివాహస్య బ్రహ్మచారిత్వాభావాత్

గృహస్థత్వాభావాచ్చకపాలాగ్నాపాసనాగ్నయోఃప్రస్తకిలభావాత్
అన్యాయత్తపనేన ఇతిబోధాయనవచనాత్ ఉత్తపనేనేతరాన్
ఇత్యాపస్తంబవచనాచ్చ ఉత్తపనాగ్నినైవదహేత్ ॥

అగము॥ సమావర్తన వ్రతము చేసికొని వివాహము కాక
మునుపు మృతించిన వాడు బ్రహ్మచారియును కాడు. గృహస్థుడును
కాడు. కావున వానిని కపాలాగ్నిచేతగాని అవుపాసనాగ్నిచేతగాని
దహింపరాదు. బోధాయన వచనాను సారముగా వానిని ఉత్తపనా
గ్నిచే దహింపవలయును. అపస్తంబుడు ఈలాగే చెప్పియున్నాడు.

—*—

—* వ్యభిచారీత్యాగః. *—

శ్లో॥ జారేణ జనయేద్గర్భం మృతేవ్యక్తే గతేపతౌ ।
తాంత్యజేత పదేరాష్ట్రే పతితాం పాపకారిణీం ॥

అర్థము॥ పతి మృతినొందిన పిమ్మట గాని, పతి ఏకారణము
చేత నైనను దేశాంతర గతుడైయుండు స్థలము తెలియక యుండు
నప్పుడుగాని, ఏస్త్రీ జారునిచే గర్భము వహించునో అట్టి పాపాత్ము
రాలిని తత్తణమే దేశమునుండి వెడల గొట్టవలయును.

—*—

—* సుమంగళి విధవావిషయము. *—

శ్లో॥ దహనా సంఘయనాత్పాక్తు దంపత్యో ర్మరణంయది ।
నవైధుర్యం నవైధవ్యం ఇత్యాహా భగవాన్యమః ॥

అర్థము॥ దహనానంతరం సంఘయనాత్పార్వం దంపతులలో
నెవరు మృతి నొందినను, పురుషునకు విధురత్వ దోషమును, స్త్రీ
వైధవ్య దోషమును లేదని యిది స్మృతియందున జెప్పబడియున్నది.

—*—

రజస్వల స్త్రీకర్తుక స్నానదిన

విమోకశ్రాద్ధ విషయః.

స్నానదినమున సంవత్సర విమోకము వచ్చినట్లులైన “పునః

స్నానేన శుద్ధ్యతి ” అను వచనాను సారముగా సంవత్సర విమోక శ్రాద్ధము చేయవచ్చును.

—*—

—* మంత్రోచ్ఛారణవిధిః. *—

శ్రాద్ధమునందు విశ్వేదేవస్థాన నిషంత్త్రణ బ్రాహ్మణుడును, విష్ణుస్థాన నియమిత బ్రాహ్మణుడును మంత్రము చెప్పవచ్చుననియు, పితృస్థాన నియమిత బ్రాహ్మణుడు సేయరాదనియు వేదవిత్తుల అభిమతము.

—*—

—* సకృదాచ్ఛిన్న ప్రమాణము. *—

సకృదాచ్ఛిన్న దర్భలు ౨౮ అంగుళముల పొడువుగల పిడి కెడు దర్భ యుండవలయునని బ్రహ్మచే జెప్పబడిన .

—*—

—* విభక్తవిషయః. *—

విభక్తులై అపుత్రులైన సహోదరులలో నెవరికైన మరణము సంభవించిన యెడల భార్యచే కర్మ భర్తకును, భర్తచే భార్యకును కర్మ చేయబడవలయును గాని ఇతరులచే జేయబడగూడదు.

—*—

—* ఏకదినేత్సర కర్మ వర్జము. *—

అన్న దమ్ములు, తండ్రి కుమారులు ఒక దినముననే నిమంత్రణ యుండరాదు, క్షౌరము చేసుకొనరాదు.

—*—

—* దూరదేశగత బహుకాలానుగత విషయము. *—

గ్రంథాంతరమున దూరదేశమునకుఁ బోయిన వాడు బహు కాలము రాకపోయినను, వానిని గురించి యేమియుఁ దెలియక పోయినను, అతఁడు పూర్వ వయసుకడైన ౨౦ సంవత్సరములును, మధ్యవయసుకడైన ౧౫ సంవత్సరములును, అపర వయసుకడైన ౧౨ సంవత్సరములును గ చిన తరువాత వానికి పైతృమేధిక కర్మను

చేయవలయును. పిమ్మట అతఁడు వచ్చిన నెయ్యి పాత్రలయం దాత
ని కూర్చుండఁబెట్టి, సర్వాషధ రసములచే నతనికి అ షేకము గా
వించి, జాతకర్కాది సంసారముఁజేసి పూర్వపత్నితోనే వివా
హము సేయవలయును.

—*—

—* ఉత్క్రమసాపిండ్యే విశేషః. *—

కాలాదరే || పితృమృతస్య సాపిండ్యంమత్యయో రూద్యయోః
ద్యయోః । ఏకస్మిన్వాద్యయోర్వాపి జీవతోస్సుత ఆచరేత్ || ఇతి
ఏకస్మిన్ద్యయోర్వా ఇత్యభిధానాత్ తామహదిషు త్రిషు జీవత్సు
నసాపిండ్యం ||

అర్థము|| తండ్రి గతించి పుత్రుఁడు తండ్రికి ప్రేత కార్యము
లను చేయునప్పుడు, గతించినతండ్రికి పితృపితామహ ప్రపితామహు
లుముగ్గురును జీవవంతులై యుండునపుడు అతఁ డి సపిండి కరణము
చేయరాదు. వీరిముగ్గురిలో ఎవరైనను మృతినొంది వానికి సపిండిక
రణమునుచేసి పిమ్మట తండ్రికి ఉత్క్రమసాపిండ్యమును చేయవలెను.
సపిండికరణము చేయకపోయినను తండ్రికి ఏకోద్దిష్టశాద్ధమును చేసి
నపిమ్మట కర్త తాను చేయవలసిన నిత్యకృత్యములును శాద్ధాదికర్మ
లును, శుభకార్యములును చేసికొనవచ్చును.

—*—

—* సపిండికరణకాలః. *—

శ్లో || అనన్త్యాతుకలధర్మాణాం పుంసాంచైవాయుషఃక్షయాత్ ।

అస్థిరత్వాచ్ఛరీరస్య ద్వాదశాహః ప్రశస్యతే ||

అర్థము|| కులధర్మంబు లనేకము లగుట వలనను, దినదినమున
కును ఆయుషీణము గలుగుటచేతను, మానవశరీరము అస్థిరముగాన,
సపిండికరణము ౧౨ వ దినముననే చేయవలయునని మహర్షులచే
జెప్పబడియున్నది.

—*—

—————* నేశాంతర జ్ఞాతీనాం తిలోదకవిధిః. *—————

శ్లో || సపిండికరణాత్పూర్వం ప్రమీత శ్రవణంయది ।

జ్ఞాతీనాంవపనంచైవ దర్భస్తంబే తిలోదకమ్ ॥

అర్థము|| దశాహానంతరము స పిండికరణాత్పూర్వం జ్ఞాతిమరణము వినిన క్షౌరముచేసికొని దర్భ కూర్చుండున సంఖ్య ప్రకారము తిలోదకమును విడువవలయును.

—————*—————

—————* నామ్నోవేదనే నామగ్రహణము. *—————

శ్లో || పృథివీషత్పితావాచ్యః తత్పితాచాంతరిక్షసత్ ।

అభిదానే తిరోదానే దివిషత్ప్రపితామహః ॥

అర్థము|| తృ పితామహ ప్రపితామహులలో నెవరిపేరైనను దెలియనియెడల నీదిగువరీతిగాఁ జెప్పవలెను. తండ్రికి పృథివీషత్ శర్మయనియు, తాతకు అంతరిక్షసత్ శర్మయనియు, ప్రపితామహునికి దివిషత్ శర్మయనియుఁ జెప్పవలయును.

స్త్రీవిషయమున—పృథివీషంనామ్నీం, అంతరిక్షత్ నామ్నీం, దివిషత్ నామ్నీం, అని క్రమముగాఁ జెప్పవగును.

గోత్రము తెలియని యెడల కాశ్యపగోత్రమును జెప్పవలయునని గ్రంథాంతరమున జెప్పబ యున్నది.

—————*—————

—————* ఆశౌచే సంధ్యావందనవిధిః. *—————

శ్లో || స్వాధ్యాయజపహోమాది నాశౌచే షర్జయేత్సదా ।

సంధ్యాంతుమనసాకుర్యాత్ అర్ఘ్యమాత్రంసమంత్రకం ॥

—————*—————

—————* శాద్ధేవిషనాడికా దోషాభావః. *—————

శ్లో || స్నానేదానే జపేహోమే వైశ్వదేవే సురార్చనా ।

ప్రాయశ్చిత్తేతథాశాద్ధే ప్రశస్తా విషనాడికాః ॥

శ్లో || ఆస. శయనభోజ్యే మలముత్రోత్పజ్జేతథా ।

ఉగ్రకర్మణ్యస్త్రవిధే ప్రశస్తా విషనా కాః ॥

— { వివాహమధ్యే వరస్యమాతా తోరేక
మృతిర్విధిః.

వాక్యం ॥ యదివివాహమధ్యే వరస్య మాతా పితోరేకస్మృతిర్భవేత్ తర్హి అసావేవజ్యేష్ఠశ్చేత్ప్రధానహోమాది శేషహోమాంతం కర్మతదానీషేవకృత్వా కంకణం విస్మజ్యస్వయం గత్వా తశ్శుక్కుర్యాత్ ॥

వివాహమును వరుని తల్లిదండ్రులలో నెవరైనను చనిపోయినవరుఁడు జ్యేష్ఠుడైన ప్రధానహోమము మొదలు శేషహోమమువరకు అప్పుడే జరిగించి కంకణవిసర్జనచేసి పిమ్మట పితృకర్మను చేయవలసినది.

మరియు, చౌలమందును, ఉపనయనమందును, వివాహమందును, వరుని తల్లిదండ్రుల మృతి సంభవించినయెడల మిగిలిన కార్యములను పూర్తిచేసి పిమ్మట పైతృమేధిక కార్యములను చేయవలయును.

వివాహమున ఔపాసనమునకుఁ బూర్వము వధూదరులలో నెవరైనను మృతినొందిన, మరయొకరు స్థాలీపాకమును ఒనరించి మరుసటి దినమున ప్రేతకార్యమును జేయవలెను.

—* శ్రాద్ధస్థల నిరూపణము. *—

పరిశుద్ధమగు ప్రదేశమున గోమయముచే నలక వలయును. స్వగృహమునఁజేయ సందర్భము లేనట్లైన నదీతీరములందును, పుణ్యక్షేత్రములందును, పర్వత చర్యలయందును, రహస్యప్రదేశములయందును, శ్రాద్ధము చేసినయెడల పితృదేవతలు తృప్తిని బొందుచున్నారు. కాన ఎప్పటికిని పరగృహమందు శ్రాద్ధము చేయరాదు. ఎవ్వడుగాని మోహంబుచే పరగృహమందునఁజేసెనేని ఆశ్రాద్ధఫలమాగృహపితృదేవతలచే నపహరింపబడును. అడవులు, పర్వతములు, ర్థములు, దేవాలయములు, అస్వామీకములు గావున వానిలో శేయబడినశ్రాద్ధము ఇతరులచే గ్రహింపబడదు. ఆస్థలములందు నువ్వులఁ

జల్లి అజమును బంధించి శ్రాద్ధము చేయవలయును. తిలలు లేనిచో
సత్వము రాక్షసులచే హరింపబడుదగును.

—*—

—* కర్మాచరణ ఫలము. *—

శ్లో || సునీర్వృత్తాఽయోచేత్సాన్య దాశౌచనియన్తైస్సహం ।
పా, ప్నవంతి తృప్తంహి యతాః కర్తృబంధవః ॥

శ్లో || త్యాగాంచప్రసాదేన కర్తుర్వంశోభివర్ధతే ।
శేయసాంచాభివృద్ధిస్సాన్య ద్భూయసాముత్తరోత్తరమ్ ॥

శాస్త్రవిహిత దేశకాలములయందు శాస్త్రోక్తవిధిగా ఆశౌచ
నియమముతో నాచరింపబడిన కర్మచే పితృదేవతలు తృప్తిపొంది,
కర్తవంశాభివృద్ధియు, కల్యాణవృద్ధియు కలుగఁ యుచున్నారు.

పైతృమేధిక ప్రకరణము * సమాప్తమ్.

(౧౩)

రస్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

శ్రాద్ధప్రకరణము.

—* శ్రాద్ధశబ్దార్థః *—

దేశకాలముల ననుసరించియు, సత్పాత్రయందును, విధి ప్రకారము శ్రద్ధతో పితృదేవతలను గురించి బ్రాహ్మణుల తృప్తి పరుచుటయే శ్రాద్ధమనిపేరు.

—*—

—* శ్రాద్ధకాలాః *—

అమావాస్య, అష్టకశ్రాద్ధములు, వృద్ధిశ్రాద్ధము, మహాలయ పక్షము, అయనములు, సంక్రాంతిలు ఈదిసములలో శ్రాద్ధములను బ్రాహ్మణసంపత్తియును, ధనసంపత్తియును గలిగిన తప్పక పెట్టవలయును.

—*—

—* వ్యపాతలక్షణము. *—

వ్యపాత, గజచ్ఛాయ, చంద్రసూర్య గహణములు, ఇవి సహితము శ్రాద్ధకాలములు.

—*—

—* అష్టకశ్రాద్ధలక్షణము. *—

హేమంత ఋతువునందును, శశిఋతువునందును, కృష్ణపక్ష అష్టమీలు అష్టక శ్రాద్ధముల కాలములు.

—*—

————* వృద్ధిశ్రాద్ధలక్షణము. *————

పుత్రజన్మము, వివాహాది శుభకార్యములయందు వృద్ధియ నేడు నాందీశ్రాద్ధమును చేయవలయును.

————*————

————* సంసారముల లక్షణము. *————

మేషాది ద్వాదశకరాసులయందు నొక్కొక్కరాశిలోను సూర్యుడు ప్రవేశించు దినము సంక్రమణ మనబడును.

————*————

————* అయన లక్షణము. *————

సూర్యుడు కటకరాశియందున ప్రవేశించునపుడు దక్షిణాయనపుణ్యకాలమును, మకరరాశియందు ప్రవేశించునపుడు ఉత్తరాయనపుణ్యకాలమును ఏర్పడుచున్నవి.

————*————

————* వ్యతిపాతనామ. *————

అమావాస్య ఆదివారసహితమును శవము, ధనిష్ఠ, ఆర్ద్ర, ఆశ్లేష, మృగశిర, ఈనక్షత్రములతోకూడినదియైన యది వ్యతిపాత. ఇట్టి వ్యతిపాతతో వ్యతిపాతయోగము సహితముచేసిన నయ్యదిమహావ్యతిపాత యనబడును.

————*————

————* గజచ్ఛాయ లక్షణము. *————

మఖ, హస్తానక్షత్రములలో చంద్రుడు ప్రవేశించి యుండిన నది గజచ్ఛాయ యనబడును.

————*————

————* గహచే శాఖస్యకాలవిశేష. *————

గహణస్పరకాలమున శితృదేవతలను గురించియు, మధ్యకాలమున మంత్రానుష్ఠానములను చేయవలెను. మోక్షకాలమున శ్రాద్ధాది యలు చేసినయెడల నవి రాక్షసప్రీతి యగుచున్నవి.

————*————

—* యుగాది తర్కయః. *

వైశాఖ శుక్ల తృతీయ, కృత్తిక శుద్ధ నవమీ, మాఘ శుద్ధ పౌర్ణమీ, భాద్రపద బహుళ త్రయోదశ, ఈనాలుగు తిథులు యుగాదులనంబడును. ఈయుగాదులయందు శ్రాద్ధాది తర్పణముల జేయవలెను.

—* మన్వాది నిర్ణయః. *

ఆశ్విజ శుద్ధ నవమి, కృత్తిక శుద్ధ ద్వాదశి, చైత్ర భాద్రపద శుద్ధ శృతియలు, ఫాల్గుణ బహుళ అమావాస్య, పుష్య శుద్ధ ఏకాదశి, ఆషాఢ శుద్ధ దశమి, మాఘ శుద్ధ సప్తమి, శావణ బహుళ అష్టమి, ఆషాఢ శుద్ధ పౌర్ణమి, కృత్తిక ఫాల్గుణ చైత్ర జ్యేష్ఠమాస పౌర్ణమీలు మన్వాదులు శ్రాద్ధాది తర్పణముల జేయదగిన కాలములు.

—* మహాలయ పక్ష నిర్ణయః. *

భాద్రపద కృష్ణపక్షమున సూర్యుడు కన్యా రాశియందు ప్రవేశించిన నాపక్షము మహాలయ పక్షము ఈపక్షమున ప్రతిపత్తు మొదలు అమావాస్య ర్యంతము ప్రతిదినమును పితృదేవతలను గురించి శ్రాద్ధాది తర్పణముల జేసినయెడల పితృదేవతలు సంతోషించుటయేగాక ఆయుస్సును, శ్రవ్యమును వృద్ధిపఱచుచున్నారు.

భాద్రపద బహుళ పాడ్యమి మొదలుకొని అమావాస్య వరకు చేయుటకు శక్తిలేనపుడు పంచమి మొదలు అమావాస్య వరకు చేయవలసినది. దీని సకత్తమైనయెడ అష్టమి మొదలుకొని అమావాస్య వరకు ప్రతిదినమును చేయవలెను. అట్లు చేయుటకును శక్తిలేనియెడ దశమి మొదలుకొని యైనను చేయవలెను. రోగము చేతగాని ఆశాఢ ముచేతగాని ఇట్లు చేయుటకు వీలులేనియెడల అమావాస్య దినమున ముఖ్యముగా తప్పక చేయవలెను. ఇట్లు లేని పక్షమున సూర్యుడు కన్యనుండి తులారాశి ప్రవేశించినది మొదలు వృశ్చిక రాశి పోవు వరకును సకృన్మహాలయములను పండనహితముగా చేయవలెను.

అట్లును చేయనివారి పితృదేవతలు శాపము నొసంగుచున్నారు.

ఈమహాలయ శాద్ధము చేయుటచే గలుగుఫలము ఈదిగువ వివరింప బడినది.

మహాలయపక్షమున నొకదినము శ్రాద్ధము చేసినయెడ నొక గయ శాద్ధము చేసినంత ఫలము. మహాభరణీ దినమున శ్రాద్ధము పెట్టిన ౫ గయ శాద్ధములు చేసినంతఫలము. ద్వాదశియందు శ్రాద్ధముచేసిన ౧౦౦ గయ శ్రాద్ధముల ఫలము గలదు. అమావాస్యయందున సకృత మహాలయముచేసిన ౧౦౦౦ గయ శ్రాద్ధముల చేసిన నెంత ఫలమో నంతఫలము గలుగుచున్నది.

—*—

—* గంధాంతరే. *

ఈమహాలయ పక్షమున తండ్రి మృతతిథియందైనను తిథి ముఖ్యముగా చేయవలసినది.

—*—

—* సూతకాంతరిత శ్రాద్ధనిర్ణయః. *

జాతాశౌచ మృతాశౌచమధ్య ప్రత్యాబ్ధికము నిలిచి నపుడు ఆశౌచాంత్య దినమున ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధమును యథావిధిగా చేయవలెను. ఆశౌచాంత్యదినమున శూన్యతిథి వచ్చినప్పుడు ఆదినము ఉపవాసము ఉండు మరుదినము శాద్ధము పెట్టవలెను.

—*—

—* దేశాంతర స్థితకర్తృశ్రాద్ధవిధిః. *

అనగ్నికుండు, భార్య సమీపములో లేని వాడు, దేశాంతర మందున్నవాడు, భార్య రజస్వలైనపుడు ప్రత్యాబ్ధికమందు అన్న శ్రాద్ధము పెట్టవలయును. ఈ పై జెప్పిన కార్యములయందు అన్న శ్రాద్ధము చేయుటకు వసతి పడనపుడు మృతాహస్సున విడువక ఆదినమందు పీఠాగ్ర శాద్ధమునుగా, ఆమ శ్రాద్ధముగాని చేసి మ్మట నొక పక్షము లోపల అన్న శ్రాద్ధము చేయవలెను.

—*—

—*— రజస్వలాకర్తృక శ్రాద్ధవిధిః. *—

స్త్రీ కర్తృకమైన శ్రాద్ధములయందు ఆస్త్రీ రజస్వలైనపుడు
౫ వ దినమున శ్రాద్ధమును పెట్టవలయును.

—*—

—*— శ్రాద్ధభోజనీయ బ్రాహ్మణ పరీక్ష. *—

శ్రాద్ధమునకు పూర్వ దినమునందు వేదమును సాంగముగా
చదివిన వారిని, రోగము లేని వారలను, గృహస్థులను, బంధువులను
మంత్రణ చేప్పవలయును.

—*—

—*— శ్రాద్ధే భోజనీయాః. *—

వేదము పఠించినవాడు, శ్రోత్రియుడు, బ్రహ్మవేత్త, పూర్వ
వయసుకుడు, వేదార్థము నెఱిగినవాడు, సామవేది, ఉపనిషత్తులు
తెలిసినవాడు, కర్మ నిష్ఠుడు, తపోనిష్ఠుడు, పంచాగ్ని మధ్యమున
తపస్సు చేయు బ్రహ్మచారి, పితృ మాతృలయందు భక్తిగలవాడు,
దౌహిత్యుడు, ఋత్వికుడు, అల్లుడు, సోమయాజి, మామగారు,
మేనమామ, శిష్యుడు, మాతామహుడు, గురువు, మేనల్లుడు, జీవ
పితృడు, బంధువు, వీరలు నిమంత్రణ చేయుటకు తగినవారు.

—*—

—*— శ్రాద్ధే వర్జనీయ బ్రాహ్మణాః. *—

రోగము కలవాడు, అంగహీనుడు, గుడ్డివాడు, తండ్రి చని
పోయిన పిమ్మట జనించినవాడు, నిజభర్తకు గాక నితరులకు పుట్టిన
వాడు, గోర్లు పుచ్చిపోయిన వాడు, పల్లు పుచ్చినవాడు, ద్రవ్యలా
భమునకు వేదమును చెప్పినవాడు, నపుంసకుడు, కన్యాదూషకుడు,
మహాశాపగ్రస్థుడు, అన్నను వదలిపెట్టి వివాహము చేసికొనినవాడు,
మిత్రదోహి, పాపాత్ముడు, సోమతీగను విక్రయించు వాడు,
మాతా పితృ గురువులను వదలినవాడు, కర్మత్యాగి, నాస్తికుడు,
వీరలను శ్రాద్ధాదులయందు నిమంత్రణ చేప్పరాదు.

—*—

—* గ్రంథాంత రే. *

సముద్రయానము చేయువాఁడు, నిర్బంధముగా నుండువాఁడు, తైల విక్రయము చేయువాఁడు, చిత్రకుడు, మద్యపానము చేయువాఁడు, డాంబీకుడు, రసవిక్రయము చేయువాఁడు, గురుశిష్యులను, భూతవైద్యుఁడు, చిచ్చివాఁడు, వేదనిందకుఁడు, గుర్రములు, పశువులు, ఏనుగులు, ఒంటెలు వ్యాపారము చేయువాఁడు, నదులను భేదించువాఁడు, వృక్షములను నరుకువాఁడు, అనాచారుఁడు, నిత్యయాచకుఁడు, కృషిజీవనము చేయువాఁడు, పెద్దలచే నిందింపబడినవాఁడు, శపమును మోయువాఁడు, స్వగోత్రుఁడు, వీరలను శాస్త్రాదులయందు నిమంత్రణ చెప్పరాదు.

—*—

—* విశేషమాహ. *

అపత్నీకుఁడు, గర్భిణీపతి, వేదమురానివాఁడు, జ్ఞాతి, రజస్వలాపతి, బ్రహ్మచారి, యోగి, వానప్రస్థుఁడు, సన్యాసి, అహితాగ్ని, పురిటిలోనుండు దాని భర్త, అన్నదమ్ములు, తండ్రి కుమారులు, వీరలను శాస్త్రాలయందు నిమంత్రణ చెప్పరాదు.

—*—

—* గ్రంథాంత శాస్త్రభోజనీయః. *

స్వశాఖవాఁడు, స్వకులస్థుఁడు, సగోత్రుఁడు, నిత్య మాపానము చేయువాఁడు, పుత్రసంతానము గలిగిన అపత్నీకుఁడు, వీరలను శాస్త్రములయందు నిమంత్రణ చెప్పవచ్చును.

—*—

—* అనేక శాస్త్ర సన్నిపాతే. —

ఒక దినమునం దనేక శాస్త్రములు చేరినపుడు నైమిత్తక శాస్త్రములను నాయా కాలములయందు చేసి, ప్రత్యాభిక్త శాస్త్రములను, అపరాష్టాముక తప్పక చేయవలెను. ఒక దినమున ఏక దేవతాకములైన నిత్య శాస్త్రమును, కామ్య శాస్త్రమును, వచ్చినపుడు తృతీయ శాస్త్రము ముందును, మాతృశాస్త్రము వెనుకయును, పిమ్మట దరశా

మును, తరువాత మహాలయ శ్రాద్ధమును, చేయవలెను. దర్శ సంక్రమణమును, గ్రహణమును ఒక దినమునందు వచ్చినపుడు ఆయా కాలములందు దాయా శ్రాద్ధములను చేయవలెను. దర్శముందు మాసికము వచ్చినపుడు ముందుగా మాసికమును పెట్టి పిమ్మట దర శ్రాద్ధమును చేయవలెను. దర్శయందున ప్రత్యాబ్ధికము వచ్చినపుడు ముందుగా ప్రత్యాబ్ధికమును చేసి అటు పిమ్మట దర్శ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. ఒక దినమునం దనేక ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధములు వచ్చినపుడు ముందుగా పితృశ్రాద్ధము, అటు పిమ్మట మాతృశ్రాద్ధము, తరువాత మాతౌ మహా శ్రాద్ధము, పిమ్మట జ్యేష్ఠభ్రాతృ మొదలగువారి శ్రాద్ధములను వరుసగా చేయవలెను. మృతి నొందిన సంవత్సరాంతమున ననగా ౩౬౦ వ దినమున తిథి ధ్వయము వచ్చినపుడు ముందుగా ఆది నమున సాంవత్సరీక విమోకమునుచేసి పిమ్మట తిథిని పెట్టవలయును.

—*—

—* నిమంత్రితకాలః. *

కర్త శ్రాద్ధ దినమున సవ్యకర్మానుష్ఠానములఁ దీర్చికొని సర్వ లక్షణయుక్తులగు బ్రాహ్మణులను ప్రార్థనా పూర్వకముగా నిమంత్రణ చేప్పవలయును.

—*—

—* నిమంత్రణ ప్రకారః. *

కర్త ప్రాచీనావీతి చేసికొని పితృస్థానమునకు నియామకము చేసి కొనిన బ్రాహ్మణునికి నమస్కారముచేసి నిమంత్రణ చేప్పవలెను. సవ్యము చేసికొని విశ్వే దేవస్థానమునందు బ్రాహ్మణునికి నమస్కారము చేసి నిమంత్రణ చేప్పవలయును.

—*—

—* బ్రాహ్మణసంఖ్య. *

విశ్వే దేవస్థానమునందు ఇద్దరు, పితృస్థానమున ముగ్గురు, విష్ణుస్థానమున ఒకడు ఈప్రకారము బ్రాహ్మణులను నిమంత్రణ చేప్పవలయును.

గ్రంథాంతరే॥ విశ్వే దేవస్థానమున ఒకడు, పితృస్థానమున ఒక
చెప్పవలయును. బ్రాహ్మణులు దొరకని పక్షమున మృత తిథి తప్ప
కుండునటుల ఆ దినమున పితృస్థానమున ఒక బ్రాహ్మణుని చెప్పి వి
దేవస్థానమున కుశరూపముగా బ్రాహ్మణుని ఆవాహనచేసి, శ్రాద్ధము
పూర్తి అయిన తరువాత విశ్వే దేవతాస్థానముననున్న యన్నమును
నుదకములో కలి వేయవలెను.

—*—

—* అతీత నిమంత్రితః. *—

ఏ బ్రాహ్మణుడు నిమంత్రణకు ఒప్పుకొని రాకుండ మరియొక
స్థలములో భోజనముచేయునో వాడు నూరునరకములను అనుభవించి
మ్ముట చండాలత్వమును ననుభవించు చున్నాడు.

—*—

—* నిమంత్రిత బ్రాహ్మణ పరిత్యాగేదోషః. —

ఏ బ్రాహ్మణుడు బ్రాహ్మణుని నిమంత్రణచెప్పి వారిని వద
పెట్టి మరి యొకరినిచెప్పి శ్రాద్ధమును చేయుచున్నాడో వాడు బహు
హత్యకు సమానమగు పాపమునుపొంది పిమ్ముట శూద్రయోనియందు
పుట్టు చున్నాడు.

—*—

—* నిమంత్రితస్య శ్రాద్ధకాలాతి మణే. *—

శ్రాద్ధమునకు నిమంత్రణ ఒప్పుకొని సకాలమునకు, రాకున్న
బ్రాహ్మణుడు దేవతలకును పితృ దేవతలకును కర్తకును ద్రోహము
చేసినవాడై పిమ్ముట నరకాగ్నిచే దహింపబడును.

—*—

—* దక్షిణదానము. *—

భోక్తలు ఆశీర్వచనమైన పిమ్ముట కర్త భోక్తలకు వక్ర
ములు పాతలు, బంగారుగాని, వెండిగాని పితృదేవతల తృప్తికొ
రకు దక్షిణ ఇరువురు బ్రాహ్మణులకు సమత్వముగా నివ్వవలెను.

—*—

—* శ్రాద్ధ శేషాన్న భోజనవిధిః. —

కర్త శ్రాద్ధమును పూర్తిచేసి పృథక్పాకముచే వైశ్వ దేవము చేసి అటు పిమ్మట భృత్యులు, పుత్రులు, బంధువులు, స్నేహితులు వీరలతో సహా శ్రాద్ధ శేషాన్నమును భుజించవలయును. ఈప్రకారము కర్త శ్రాద్ధ శేషాన్నమును భుజింపడేని యా శ్రాద్ధము వ్యర్థము.

—*—

—* ఏకాదశ్యుపవాసాది నియమే. —

కర్త నిత్య ఏకాదశీ వ్రతమును చేయునపుడు నిత్య నైమిత్తిక శ్రాద్ధములచేసి ఆ దినమున తృ శేషాన్నమును నాఘాణించి మరు దినము ఉదయమున పరేహాని తర్పణమునుచేసి అటు పిమ్మట ప్రాతః కాల భోజనము చేయవలసినది.

—*—

—* శ్రాద్ధదినే కర్తృభోక్తృ నియమాః. *—

కర్త, భోక్త వీరిరువురును శ్రాద్ధమైనపిమ్మట రాత్రిభోజనము చేయడమును, మార్గము నడచుటయు, గుర్రము, పల్లకి, బండి వీటిని నెక్కిపోవుట, ఆయాసము గలపనినిచేయుట, సంభోగము, ప రాదు.

—*—

—* శ్రాద్ధాంగ తర్పణవిధిః. *—

శ్రాద్ధమునుచేసిన మరుదినమున పరేహాని తర్పణమును ప్రాతః కాల స్నానానంతరము శ్రాద్ధదినమున శేషించిన దర్భలు, తిలలు, వీటి సిగ్గొని సంకల్ప పూర్వకముగా శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును చేయవలెను. ప్రాతఃకాలమున విడువబడు తిలోదకము అమృత తుల్యము. రెండవ జామున విడువబడునది క్షీరతుల్యము; మూడవ యామమున నుదక సమానము; నాలుగవ యామమున విడువబడేనేని యది రక్త సమానము. కావున ఉషఃకాలమున స్నానముచేసి శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును జేసి అటు పిమ్మట పునః స్నానము చేసి సూర్యోదయముతో కూడా సంధ్యావందనము చేయవలెను. జాతాశౌచ మృతాశౌచములు వచ్చినను పరేహాని తర్పణము విడువ వలెను. లే యెడల

నా శ్రాద్ధము వర్ధము. పునః శ్రాద్ధము చేయవలెను. మాతా పితృ శ్రాద్ధములయందు తప్ప నితర శ్రాద్ధములయందు పరేహాని తర్పణము లేదు; గాని శ్రాద్ధాంతమున సద్యస్థిల తర్పణము చేయవలెను. ర శ్రాద్ధము, గయా శ్రాద్ధము, ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధము వీట్లయందు పరేహాని తర్పణము చేయవలసినది. దర్శ శ్రాద్ధమున తిల తర్పణము ముందుగాను, మహాలయశ్రాద్ధమున నంత్యమునను, ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధమున ముసనాడును తిలతర్పణము విడువ వలయును.

—*—

—* మహాలయ తర్పణము. *—

పక్ష శ్రాద్ధమును జేయువారు శ్రాద్ధాంతమున ప్రత్యహం తర్పణము చేయవలెను. సకృచ్ఛహాలయము చేయువారు పరేహాని తర్పణము చేయవలెను.

—*—

—* పితృవ్యాధి కారుణ్యశ్రాద్ధే తర్పణవిధిః. —

కారుణ్య శ్రాద్ధములందు తిల తర్పణమును శ్రాద్ధాంతమున చేయవలెను. మాతా తృప్తలకు మరు దినము చేయవలెను.

—*—

—* జీవ తృ కస్యమాతుశ్రాద్ధే తర్పణవిధిః. *—

తండ్రి జీవించి యుండెనేని పుత్రుడు తల్లి శ్రాద్ధమును మాతము చేయవలయును. శ్రాద్ధాంగ తర్పణము చేయ నక్కర లేదు. అతివాసము దు.

—*—

—* సపిం కరణాను మాసికాదిషు తర్పణవిధిః. *—

పక్ష శ్రాద్ధము, హిరణ్య శ్రాద్ధము, అష్టక శ్రాద్ధము, అనుమా కములు, వృద్ధిశ్రాద్ధము, సపిండికరణము, సంవత్సరవిమోకము, ఈ శ్రాద్ధములయందు తిల తర్పణము చేయవలయును. పరేహాని తర్పణము చేయబనిలేదు. సపిండి కరణమైన పిమ్మట వైశ్వదేవము చేసి అటు పిమ్మట మా క తర్పణము చేయవలెను.

—* శ్రాద్ధాది నే బ్రహ్మయజ్ఞాది విధిః. *

శ్రాద్ధమును పెట్టి, వైశ్వ దేవముచేసి, పిమ్మట తిలలు లేకుండ బ్రహ్మయజ్ఞ తర్పణము చేయవలెను.

—*—

—* సంకల్ప శ్రాద్ధవిధిః. *

రోగముచే నశక్తుఁడు, ద్రవ్యహీనుఁడును, సంకల్ప విధానముగా శ్రాద్ధమును చేయవలెను. సంకల్ప శ్రాద్ధమనగా ఆవాహనము, అగ్నికరణము, పిండములు, అర్ఘ్యము, విరము, ఉచ్చిష్ఠ పిండము, స్వధోచ్యతాం యా ౭ న్ను లేని శ్రాద్ధము.

—*—

—* విభక్తిలింగాజ్ఞానే. *

శ్రాద్ధమును పెట్టునపుడు విభక్తి జ్ఞానమును లింగాజ్ఞానమును లేక సంకల్పముచేసి శ్రాద్ధము పెట్టినయెడల దేవతులును, తృదేవతులును హవ్యకవ్యములను పుచ్చుకొనక పోవుచున్నారు.

—*—

—* మహాలయే అపుతాణాం సపుతాణాంచ శ్రాద్ధవిధిః. *

మహాలయ శ్రాద్ధమున పుత్రులున్నవారికిని, లేనివారి ని ఏకోద్దిష్ట విధానముగా ఏకవచనముచే వసురూపముచే నర్ఘ్య పిండములను పెట్టవలయును.

—*—

—* మాత్యూణాం బహుత్వేవిధిః. —

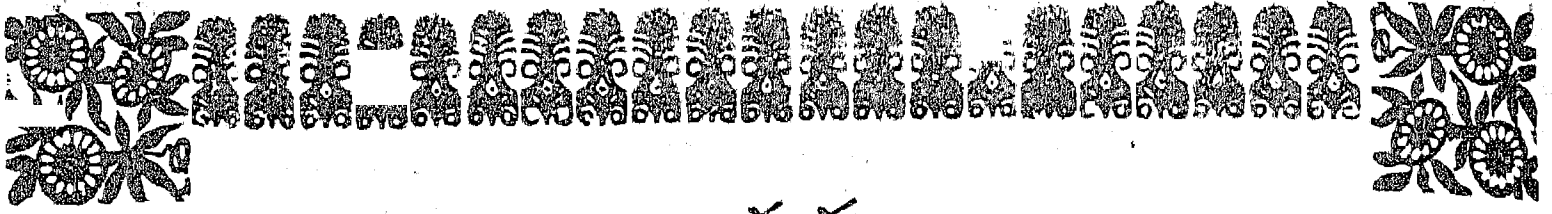
మహాలయ శ్రాద్ధమందు కర్తకు సాపన్న మాతలనేకులుండి నప్పటి ని మాతృస్థానమును ఒక బ్రాహ్మణునికే ఇవ్వవలసినది.

—*—

—* తక్రదాననిషేధః. *

పితృ శ్రాద్ధములయందు నిమంత్రణ బ్రాహ్మణులకు వజ్జిగను వద్దంచకూడదు. అట్లు వడ్డించినయెడ నాతక్రము రక్త సమానము.

శ్రాద్ధప్రకరణము సమాప్తమ్.

రస్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

జాతాశాచప్రకరణము.

శ్లో॥ అధానే కార్షివాక్యాని సంగ్రహ్య దాయకేవలం ।
సంగ్రహ్య కౌ కాదిత్యో విభిత్వాశౌచనిర్ణయః ॥

—*—

—* జాతసూతకము. *—

జాత సూతకము అల్పమనియు, అధికమనియు రెండు విధములుగ చెప్పబ యున్నది.

—*—

—* ప్రసూతివిధిః. —

తన కూతురు బిడ్డకనియు, భార్య గర్భస్రావమై యున్నపుడు కూతురి సూతకమున కంటే భార్య సూతకమధికము. ఈసూతకము బ్రహ్మ త్పత్రీయ వైశ్య శూద్రులకు వారివారి జాతిభేద ప్రకారముగా వివరించి చెప్పుచున్నాడు.

—*—

—* స్రావప్రసూతివిధిః. *—

తల్లికి స్రావపాత ప్రసూతముల యందు సూతక మేన్నిదినములు చెప్పబడినదో అన్ని దినములు క్రమముగా ఆశౌచ ముండవలెను. స్నానము చేసిన యెడల తండ్రికి ఆశౌచము లేదు. జ్ఞాతులకు జాతా శౌచము లేదు.

—*—

—* ప్రసూతివిషయః. *

తండ్రి యింట కూతురు ప్రసూతి అయిన యెడల తల్లి ని తండ్రి ని మూడు దినములు సూతకము. ఆరు నెలలు వెళ్ళిన తరువాత డొకనిన దాని ప్రసూతి యని చెప్పుదురు.

—*—

—* గర్భపాతాశౌచవిధిః. *

అయిదవ నెల యందైనను, ఆరవ నెల యందైనను గర్భము పోయిన యెడల దానిని గర్భపాతమందురు. మొదటి నాలుగు నెలల లోపల గర్భము పోయిన దానిని గర్భస్రావమందురు. అయిదు నెలల లోపల గర్భపాతమైన తల్లి అయిదు దినములు సూతకము. ఆరు నెలల లోపల గర్భపాతమైన తల్లి ఆరుదినములు సూతకము. అయి దారు నెలల లోపల గర్భపాతమైన యెడల తండ్రి ని జ్ఞాతులకును మూడు దినములు సూతకము కలదు.

—*—

—* గర్భస్రావాశౌచవిధిః. *

గర్భస్రావము ౩ నెలల లోపల అయిన యెడల తల్లి మూడు దినములు ఆశౌచము. నాలుగు మాసములలోనైన తల్లి నాలుగుదిన ములు ఆశౌచము. ఈ విషయమున తండ్రి ని, జ్ఞాతులకును జాతాశౌచము లేదు.

—*—

—* నాభిచ్ఛేదనాత్పూర్వం శిశుమృతాశౌచవిధిః. *

బొడ్డు కోయకమును పే శిశువు మృతినొందిన తల్లికి ౧౦ దిన ములును, తండ్రి ని జ్ఞాతులకును ౩ రోజు లాశౌచము కలదు.

—*—

—* పూర్ణాశౌచవిధిః. *

బ్రాహ్మణులకు ౧౦ దినములును, క్షత్రియులకు ౧౨ రోజు లును, వైశ్యులకు ౧౫ దినములును, శూద్రులకు ఒక మాసమును ఆశౌచము విధింపబడియున్నది. దశరాత్రము జాతాశౌచము.

— శిశోమృతాశౌచవిధిః. —

శిశువు బొడ్డుకోసిన పిమ్మట మృతినొందినను, కడుపులోనే పోయివుట్టినను, తల్లికిని, తండ్రికిని, జ్ఞాతులకును ౧౦ దినము లాశౌచము.

—*—

—* జాతసూతకమధ్యే శుమరణవిధిః. *—

జాతసూతకమధ్య శిశువు మృతినొందిన యెడల మృత సూతకము అప్పుడే చెడును. ఈ జాతసూతక మధ్యమున మరియొక జాతసూతక మాయనా మృతసూతకము చెడును. అల్పమేకాని, అధికమేకాని, సమమేకాని మృతసూతకముచే జాతసూతకము చెడును.

—*—

—* పూర్వాశౌచశుద్ధిః. *—

జాతసూతక మధ్యమందు మరియొక జాత సూతకము అల్పమైనను, సమమైనను నేదియైనను ప్రాప్తమైనను మునపటి జాతసూతకముచే వెనుకటి సూతకము చెడును. అధికసూతకమైన ఎడల దినములచేత చెడును. స్వభావముచేతనే చాలా దినములు జాతసూతకమైన కొంచెపు దినములు మృతసూతకము చెడును. జాత సూతకమధ్యమందు దానితోడ సమానమే కాని, అధికమేగాని, మృతసూతకము వచ్చి నపుడు ఆమృత సూతకము చేతను జాత సూతకము చెడును. జాత సూతకముచే మృతసూతకము చెడదు.

—*—

—* రాత్రిజాతసూతకవిధిః. *—

జాతసూతకము రాత్రి నాలుగవ యామున ఏ మాత్రము శేషముండినను పూర్వ సూతకముతోడ సమమేగాని, అల్పమే కామరియొక జాతసూతకమువచ్చినను పూర్వసూతకము మీదను రెండు దినముల సూతక మాచరింపవలయును. ౧౦ వ దినమువేకువయ్యామున జాతసూతకమువచ్చినను నామీద మూడుదినము లాచరింపవలయును.

జాతాశౌచ పకరణము సమాప్తమ్.

—*—

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అ ప ర సి ధ్ధాం త ము.

మృతాశౌచప్రకరణము.

మృతసూతకము అల్పమనియు, అధికమనియు రెండు విధములుగఁ జెప్పబ యున్నది. వేదశాస్త్ర సంపన్నుడైన గురువున్ను, తన యజ్ఞమం దా ర్హ్యజ్యము చేసినవాఁడును, తనకు ఇచ్చి పుచ్చుకొన్న బంధువులును తమ గోత్రమువారును వీరి సూతకము ఉండగా జాతి వచ్చిన అధిక సూతకము ఉండవలెను.

—*—

—* పూర్వాశౌచాహత ఉత్తరాశౌచవిధిః. *

మృతసూతక మధ్యమందు మృతసూతకముతోడ సమమేకాని, అల్పమే కాని మఱియొక సూతకము వచ్చినను పూర్వ సూతకము చేతనే ఉత్తర సూతకము చెడును. దీనికంటె అధిక సూతకమైన దినముల లెక్కయేకాని చెడదు. రాత్రిశేషాదిక జాత సూతకమువలెనే తేలును కొనవలయును.

—*—

—* మాతాపుత్ర విషయము. *

దీ వరకు పూర్వ సూతకము చెడునని చెప్పితిమి. ఆమాట జాత సూతకమునందు బిడ్డను గన్నతల్లికిని, మృత సూతకమునందు పేత పుత్రులకును తప్ప ఇతరులకని తేలునుకొనవలయును. బిడ్డగన్న తల్లి ని, పేత పుత్రులకును ౧౦ దినములు వెళ్ళకనే సూతకము నివృత్తి కానేరదు.

—*—

————* పూర్వాపరసూతకము. *————

పూర్వ సూతకముగాని, అపర సూతకముగాని తల్లిదండ్రుల దైనయెడల దానిచే జ్ఞాతిసూతకము చేడును. పూర్వసూతకము జ్ఞాతి సూతకమైన యెడల దానిచే తల్లిదండ్రుల సూతకము చేడదు.

————*————

————*మాత్రాశౌచమధ్యే పితౄశౌచవిధిః. *————

తల్లి సూతక మధ్యమున తండ్రి మృతినొందిన యెడల ఆదినము మొదలు ౧౦ దినములు సూతకము నాచరించ వలయును.

————*————

————*త్రాశౌచమధ్యే మాత్రాశౌచవిధిః. *————

పితృ సూతక మధ్యమున తల్లి మృతినొందిన యెడల తండ్రి సూతకము ౧౦ దినములు మీద తల్లికి సూతకము ఒక పక్షిణిని, అనగా ఒక దినమును, ఒక పగులును) సూతకము నాచరించవలయును. జాత సూతకము మృతసూతకమునకు శుద్ధిహేతువు కాదు. అది ఏల ననగా పితృ సూతకమునందు మాతృసూతకము వచ్చిన పితృసూతకము మీదను పక్షిణి చెప్పితిమి.

————*————

————*పితృమాతౄశౌచవిధిః. *————

అంతర్ద శాహమునందు తల్లి దండ్రుల మరణము వినిన కడమ దినములచేతనే శుద్ధియగును. దశాహమువెళ్ళిన వెనుక వినిన అది మొదలు ౧౦ దినములు సూతకము నాచరించ వలెను. తృమాతృవ్యతిరిక్తమైన యెడల వినినది మొదలుకొని ౧౦ దినములు ఆశౌచము నుండఁ బనిలేదు.

————*————

————*జ్ఞాత్యాశౌచవిధిః. *————

దశాహము వెళ్ళిన వెనుక జ్ఞాతి మరణము వినిన యెడల ౩ మాసముల వరకు మూడు దివసములు ఆశౌచము. నాలుగవ మాసమునుం ఆరు నెలల పర్యంతము ౧ దినము. ౭ వ మాసమునుం

౯ వ మాసమువరకు ఒకపగలు. అంతనుండి స్నానముచేయునది. పైఁ జెప్పినమాట ఏక దేశముననుండు జ్ఞాతులను గురించి చెప్పబడినది. దశాహమైన పిమ్మట జ్ఞాతిమరణము మరియుక దేశమందుండి వినయెడల స్నానముచేతనే ఆశౌచము నివృత్తియగును. మాసములు, దినములు, లేక ఏక దేశమందున్నపుడేగాని మరియుక దేశమనందు నక్కరలేదు.

—*—

—* దేశకాలభేద లక్షణము. *—

దేశకాలభేదమైనను, పితృమాతృ మరణమును దశాహమైన పిమ్మట వినినను వినినదినము మొదలు ౧౦ దినములవరకు సూతకము నాచరింపవలయును. భాషాభేదము సహితము. దేశాంతరము అగు చున్నది. కావేరి, తుంగభద్ర, కృష్ణ, గోదావరి, గంగ, ఈనదుల యొక్క మధ్యప్రదేశము దేశాంతరమని యనుంచుకొనును. ఇది గాక వింధ్యాద్రి, సింహాద్రి మొదలగు పర్వతములునున్నను అది దేశాంతరమని యనిపించుకొనును. పైఁ జెప్పిన మహానదులుగాని, మహాపర్వతములుగాని, భాషాభేదము కలిగినను, అది దేశాంతర మనిపించుకొనును. ఇవి లేనప్పటి ని ౩౦ యోజనములు దూరము కలిగినను అదిన్ని దేశాంతరమని యనుపించుకొనును. ఈచ్చెన దేశాంతరమున ఉన్నవారికే దశాహము వెళ్ళిన పిమ్మట జ్ఞాతిమరణము విని నయెడల స్నానముచేతనే సూతకము నివృత్తియగును. తల్లిదండ్రులైనయెడల ౧౦ దినములు సూతకము నాచరించవలెను.

—*—

—* సాపత్నిమాతృతాశౌచవిధిః. *—

సాపత్నిమాతృ మరణమును దశాహము వెళ్ళిన వెనుకగాని, దేశాంతరమునందుగాని వినినయెడల సంవత్సర పర్వంతము ౩ దినములు సూతకము. ఈలాగుననే ఆచవతి తల్లియొక్క సొంత కుమారుఁడు ఉపనైసము అయినవాఁడు జ్యేష్ఠుఁడు గాని, కనిష్ఠుఁడు గాని, దేశాంతరమందున్నపుడు మూడు దినములు సూతకము నాచరించ

వలెను. వివాహమైన తర్వాత వినిన దినము మొదలు ౧౦ దినములు సూతకము నాచరింపవలయును.

—*—

—* అనుపనీతాశౌచవిధిః. *—

ఉపనై నము కానివాఁడు దేశాంతరమునందు పితృమాతృమరణము వినినయెడల దశాహము వెళ్ళినవెనుక స్నానము చేతనే శుద్ధియగును.

—*—

—* ఉపనై నాత్పూర్వం శిశుమృతిః. *—

పుట్టినది మొదలు ఉపనయనము అగులోపల శిశువు మృత్యునొందినయెడల తల్లిదండ్రులకు ౩ దినములు ఆశౌచము. జ్ఞాతులకు పుట్టినదిమొదలు దంతములు వచ్చువరకు స్నానముచేతనే శుద్ధి. దంతములు వచ్చినదిమొదలు ౩ సంవత్సరముల వరకు ఒకదినము సూతకము. ౩ వ సంవత్సరమున చొలము చేయకపోయినను నాలుగవ సంవత్సరము మొదలుకొని ఉపనై నము చేయులోపల శిశువు మృత్యునొందిన జ్ఞాతులు, తల్లిదండ్రులు మూడు దినములు సూతకము ఉండవలయును.

—*—

—* చొలానంతరము శిశుమృతిః. *—

మూడవసంవత్సరమునందుగాని, మొదటి సంవత్సరమునందుగా చొలము చేసినయెడల ఆచొలము మొదలుకొని ఉపనై నము చేయువరకును జ్ఞాతులకును, తల్లిదండ్రులకును మూడు దినములు సూతకము.

—*—

—* కన్యామృతాశౌచవిధిః. *—

కుమార్తె మృత్యునొందిన యెడల తల్లిదండ్రులకు మూడు దినములు సూతకము. జ్ఞాతులకు పుట్టినది మొదలు మూడు సంవత్సరములలోపల స్నానముచేతనే శుద్ధి. అటుపిమ్మట నాలుగవ సంవత్స

రము మొదలుకొ వివాహమయ్యే వరకు తల్లిదండ్రులకు జ్ఞాతులకు
మూడుదినములు సూతకము. వివాహమైన పిమ్మట మృతినొందిన యె
డల తల్లిదండ్రులు, సహోదరులు మూడుదినములు సూతకము ఉండ
వలయును. తనతండ్రి జ్ఞాతులకు స్నానముచేతనే శుద్ధియగును.

—*—

—* వివాహకన్యా మృతాశౌచవిధిః. *—

వివాహమైన కన్య తండ్రియొక్క గృహమున మృతినొందిన
యెడల తల్లిదండ్రులకును సహోదరులకును మూడుదినములు సూత
కము. జ్ఞాతులు సూతకము నాచరింపవలసినదిలేదు. ఈకన్య తండ్రి
యొక్క గృహమునగాక మరియొక స్థలమున మృతినొందినను మును
పటివలనే మూడుదినములు సూతకము నాచరించవలెను.

—*—

—* పుత్రగృహే పితృమాత్రాశౌచవిధిః. *—

కూతురింటగాని, మరియొక స్థలమునగాని మృతినొందిన తల్లి
దండ్రులకు కూతురుగాని, దౌహిత్రులుగాని పదిరోజులలోపల వినిన
యెడల ౩ దినములు సూతకము ఉండవలసినది.

—*—

—* భగనీగృహే భాత్రాశౌచవిధిః. *—

తోడబుట్టినదానింట తోడబుట్టినవాడు మృతినొందిన తోడ
బుట్టినది మూడు దినములు సూతకము నాచరించవలయును. ఆమె
భర్తకు సూతకములేదు. ఇదేప్రకారము అన్నయింటగాని, తమ్ము
నియింటగాని తోడబుట్టినదిమృతినొందిన అన్నదమ్ములకు ౩ దినములు
సూతకము. వీరిభార్యలకు సూతకములేదు. అక్కయింట చెల్లెలు
మృతినొందిన అక్కకు మూడుదినములు సూతకము. ఆమెభర్తకు
సూతకములేదు. చెల్లెలింట అక్కమృతమైన మేలైన ప్రకారమే
ఉండవలయును.

—*—

—————* దేశాంతరే భాగతా శాచవిధిః. *—————

తనయింటగాక మరియొక స్థలమున తోడబుట్టినవాఁడుగా, చెల్లెలుగాని మృతమామనని వీరిరువురికిని పక్షిణి సూతకముండవలసినది.

—————*—————

—————* పితృభగిన్యాది మృతాశాచవిధిః. *—————

తల్లితోడబుట్టినవారు, తండ్రితోడ బుట్టినవారు, తాతతోడ బుట్టినవారు, మాతామహునితోడ బుట్టినవారు, అతని భార్యతోడ బుట్టినవారు, బంధువులు, తనమేనమామలు, తండ్రిమేనమామలు, తల్లిమేనమామలు, తాతభార్యయొక్క మేనమామలు, భార్యలు, వారి బిడ్డలు, తన భార్యయొక్కతల్లి వీరుమొదలైన బంధువులు మృతమైనను పక్షిణి సూతకము నాచరించవలయును. పైఁ జెప్పబ నవారు తన గృహమున మృతినొందినయెడల ౩ దినములు సూతకము నాచరింపవలయును.

—————*—————

—————* శ్వశ్రాదీ ఆశాచము. *—————

పడుచును ఇచ్చిన యత్తమామలు, కూతురు, అల్లుడు, కొమార్తెయొక్క కొడుకు వీరు తనయింట మృతినొందిరేని మూడుదినములు సూతకము. మరియొకస్థలమున మృతినొందిన ఒక పక్షిణి సూతకము నాచరించవలయును.

—————*—————

—————* ఋత్విక్ష్మృతాశాచవిధిః. *—————

ఋత్విక్కుఁడు తనయింటగాని, తనగ్రామమునగా, మృతమైనయెడల మూడు దినములు సూతకము నాచరించవలెను. మరియొకస్థలమున మృతమైనయెడల ఒకదినము సూతకము.

—————*—————

—————* గురుశిష్య మృతాశాచము. *—————

తనగురువు, శిష్యులు, తనతోకూడా అధ్యయనము చేసిన

————* దేశాంతరే భా, తా, శౌచవిధిః. *————

తనయింటగాక మరియొక గళమున తోడబుట్టినవాఁడుగా
చెల్లెలుగాని మృతమాయనేని వీరిరువురికిని పక్షిణి సూతకముం
సినది.

————*————

————* తృభగిన్యాది మృతాశౌచవిధిః. *————

తల్లితోడబుట్టినవారు, తండ్రితోడ బుట్టినవారు, తాతతో
బుట్టినవారు, మాతామహునితోడ బుట్టినవారు, అతని భార్యతో
బుట్టినవారు, బంధువులు, తనమేనమామలు, తండ్రిమేనమామలు,
తల్లిమేనమామలు, తాతభార్యయొక్క - మేనమామలు, భార్యలు, వా
నిడ్డలు, తన భార్యయొక్కతల్లి వీరుమొదలైన బంధువులు మృతమై
నను పక్షిణి సూతకము నాచరించవలయును. పైఁ జెప్పబ నవారు
తన గృహమున మృతినొందినయెడల ౩ దినములు సూతకము నా
రింపవలయును.

————*————

————* శ్వశ్రాదీ ఆశౌచము. *————

పడుచును ఇచ్చిన యత్తమామలు, కూతురు, అల్లుడు, కొ
మార్తెయొక్క కొడుకు వీరు తనయింట మృతినొందిరేని మూడుది
ములు సూతకము. మరియొక్కస్థలమున మృతినొందిన ఒక పక్షి
సూతకము నాచరించవలయును.

————*————

————* ఋత్విక్ష్కృతాశౌచవిధిః. *————

ఋత్విక్కుఁడు తనయింటగాని, తన గామమునగా , మృత
మైనయెడల మూడు దినములు సూతకము నాచరించవలెను. మ
యొక్క మున మృతమైనయెడల ఒకదినము సూతకము.

————*————

————* గురుశిష్య మృతాశౌచము. *————

తనగురువు, శిష్యులు, తనతోకూడా అధ్యయనము చే

కర్తకు ౩ దినములు ఆశౌచము కలదు. పుత్రుఁడే కర్త అయినపుడు పూర్వమందు సూతకము నాచరించినగాని పునర్దహనమందు ౧౦ దినములు సూతకము.

సగోత్రాశౌచము సమాప్తము.

—*—

—*— అథ సంసౌరాశౌచము. *—

ఉత్తమాధమ జ్ఞాతి మృతమును, జాత సూతకమేగాని, మృత సూతకమేకాని పూర్ణ సూతకమందే ప్రకారము చెప్పబ యున్నదో ఆ ప్రకారమే యుత్తమాధమ జ్ఞాతు లాచరించవలయును.

—*—

—*— అవివాహ శూద్రమృతాశౌచము. —

వివాహము లేని శూద్రుఁడు ౧౬ సంవత్సరములు వెళ్ళిన తర్వాత మృతమైన యెడల వాని జ్ఞాతులు ఒకమాసము సూతకము.

—*—

—*— దాసీదాసాశౌచ విషయము. *—

ప్రభువున కెన్నడు సూతకము నివృత్తి యగునో ఆ దినము ననే దాసికిని, బంటునకును సూతకము నివృత్తి యగుచున్నది. సకల కర్మాధి కారమును కలుగును. బానిస బిడ్డను గన్నయెడ ఒక నెల సూతకము. ఆ నెల దినములును కుండలు మొదలైన వానిని తాకరాదు.

—*—

—*— అనులోమ భార్యమృతాశౌచము. —

బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర జాతులకు తనకంటె తక్కువజాతి స్త్రీలు అను లోమ భార్యలు. వారు బిడ్డను గన్నను, మృనొందినను ౩ దినములు సూతకము. దశ విధస్మృతులలోను ధౌరస పుత్రులు తప్ప ఇతర పుత్రుల సూతకము ౩ దినములు. ఇది సమీపమునందైన చేయవలసినది. దూరమునైన యెడల ఒక దినము మాత్రమే సూతకము. ఈ యర్థము గ్రంథ వివరింపబడియున్నది.

అన్యపూర్వ పన్నియనగా మారు మనపు భార్య. ఆభార్య

బిడ్డగన్నా గాని, మృతమైనను గాని, వాని పుత్రులు మృతి నొందిన గాని ౩ దినములు సూతకము. మారు మనవు భార్యను యావజ్జీవ పర్యంతము నిలుపుకొను పక్షమున సహితము ౩ దినములే సూతకము. ఇదియు గాక పదుచును భార్యగా యావజ్జీవ పర్యంత మేలుకొనిన అయిదు దినములు సూతకము.

—*—

—* సూతకదత్త పదార్థనియమవిధి: *—

సూతకుఁడు వేదపాఠము, జపహోమములును వదిలి వేయవలెను. సంధ్యావందనమున మంత్రముల మనస్సులోనే యుచ్చరింపవలయును. అర్ఘ్యము ౧ మంత్రముగా విడుపింపవలెను. సూతకుని ద్రవ్యములు పరిశుద్ధములైనవి గావు. అందువలన పరిశుద్ధుడగువాఁడు ట్టివానిచే ద్రవ్యమును సీకొనరాదు.

—*—

—} వానప్రస్థయతి బ్రహ్మచారిణాం }
సూతకాభావ నిర్ణయః: }

వానప్రస్థయతి బ్రహ్మచారులకు ఎప్పటిని సూతకము లేదు. గ్రహస్థులకును ఏ కర్మముగాని “కరిష్యే” యని యుపమించినంత ఆ కర్మ పరిపూర్తియగు వరకు సూతకములేదు. వ్రత ముపక్రమించిన వెనుక వ్రత సమాప్తిగాక మునుపు సూతకము ప్రాప్తమైన యెడల వ్రతమును సమాప్తిచేసి సూతకము నివృత్తి అయిన వెనుక హోమదానములను చేయవలసినది.

—*—

—* సూతకమధ్య శాంత్యాదివిధి: *—

సూతకము మునుపు శాంతిని ఉపక్రమించిన యెడల సూతకమధ్యమున వచ్చిన శాంత్యాదులను చేయవచ్చును. చేయని యెడల కుటుంబమునకు నాశము కలుగుచున్నది. అట్లులేనియెడల జ్వర రోగముచే మృతి నొందుచున్నాడు. కనుక ఉపదవ నివృత్తికిగాను శాంత్యాది కర్మలను చేయవలసినది. ఇది గాక మరణ ప్రాయశ్చిత్తమును

సూతక మధ్యమందు చేయవచ్చును. “పైతృకర్మ కరిష్యే” యని సంకల్పము చేసిన వారికిని, పైతృక సంబంధముగు శ్రాద్ధములయందు నిషంత్తణ చేసిన వారికిని, ప్రజాపరి పాలనార్థము చేయబడు కర లయందును, రాజులకును, రాజులచే నియమింప బ న మండలాధికారులకును సూతకమధ్యమందు చేయతగిన కర లను చేయవలయును. వారికి సూతకములేదు. మునుపటివలనే వ్యాధీ కర్మ విపాకమందును, మరణ పాయశ్చిత్తమందును సూతకములేదు. పాయశ్చిత్తాది కలను చేయవచ్చును. సూతక మధ్యమందు వైతరణీ గోదానమును, ఉత్కాంతి గోదానమును చేయవచ్చును.

—*—
—*— ఇంకొక విశేషము. *—

ఉరిపెట్టుకొనికాని, నూతిలోప గాని, మఱి యేవిధమునగాని మృతి నొందిన వాని మరణము శ్రాద్ధపాక పరిక్రియా వ్రతాదులయందును, యజ్ఞమందును, శాంతి కర్మలయందును, ప్రేత కర్మయందును, ప్రారంభము చేసిన యెడల సూతకము లేదు. ప్రారంభమనగా నేమి?—యజ్ఞమందు ఋత్విక్వరణము; వ్రత సతాదులయందు సంకల్పము, వివాహమందు నాందీముఖము, శ్రాద్ధమందు పాకపరిక్రిమా రంభము.

—*—
—*— బ్రహ్మచారిణాం జ్ఞాత్యాశాచాభావః. *—

జ్ఞాతియొక్క మరణమందు బ్రహ్మచారికి సూతకములేదు. తొరతిలోదకము లవశ్యము దు. మాతా తృ మరణములందు బ్రహ్మచారులకు సూతకము కలదు. తిలోదకములు కలదు.

—*—
—*— పతితాశాచాభావః. *—

స్వామీ భర్త, పుత్రులైనవారు పతితులు, నిందకులు అయిన జ్ఞాతులకు తిలోదకము విమువ నక్కఱలేదు. వారికిని జ్ఞాతులు చేయరాదు.

—* నాస్తిక్యాశౌచవిధిః. *

నాస్తికులనగా స్నానముచేయక భుజించువారు, హోమము చేయక భుజించువారు, పరలోకమననేమి యచట నేమియున్నదని దూషించువారు, వీరి నాస్తికులనిపేరు. వీరు మృతినొందిరేని వీరు దహనమగువరకు సూతకము కలదు. అటుపిమ్మట సూతకములేదు. ఇదిగాక వ్యాధిగనుఁడు, కుచ్చితుఁడు, ఋణగ్రస్తుఁడు యాహి నుఁడు, మూర్ఖుఁడు, స్త్రీలోబడినవాఁడు, సదాద్రవ్యాసక్తిగలవాఁడు, పరాధీనుఁడు, భక్తిశ్రద్ధలేనివాఁడు వీరల మృతమందు దహన మగువరకు సూతకము కలదు.

శ్లో॥ మృతేభ ర్తరియానారీ ఆశౌచాంతే రజస్వలా ।

శా,ద్ధానీతుప్రకుర్వీత స్నాత్వాసూత్రస్యమోచనం ॥

తా॥ భర్త మృతినొందినస్త్రీ ౧౦ వ దినమున రజస్వలైన యెడల శ్రాద్ధములన్నియు జరిగించి యాస్త్రీకి స్నానదినమున కంత సూత్ర కేశములను విసర్జన చేయవలెను.

శ్లో॥ అపుత్రయోషితంపిండం భర్తృపిండంనయోజయేత్ ।

అనుపత్యాత్రయఃపిండం పితామహాదిభిస్సహ ॥

తా॥ పుత్రులులేని స్త్రీయొక్క పిండమును భర్తపిండముతో కూడా చేర్చరాదు. ఇదియునుగాక ఈ స్త్రీయొక్క పిండములను ఈస్త్రీయొక్క భర్తపితామహాదీ పిండములతోకూడా చేర్చవలసి నది. అనగా భర్తసాపిండ్యము చేయరాదు.

శ్లో॥ ఆసప్తమాదేక కులోద్భవానాం సాపిండిసంజ్ఞే భవ

తిద్విజానాం । చతుర్దశోదక సంజ్ఞికానాం సగోత్ర

జాస్సత్వరమేకవింశః ॥

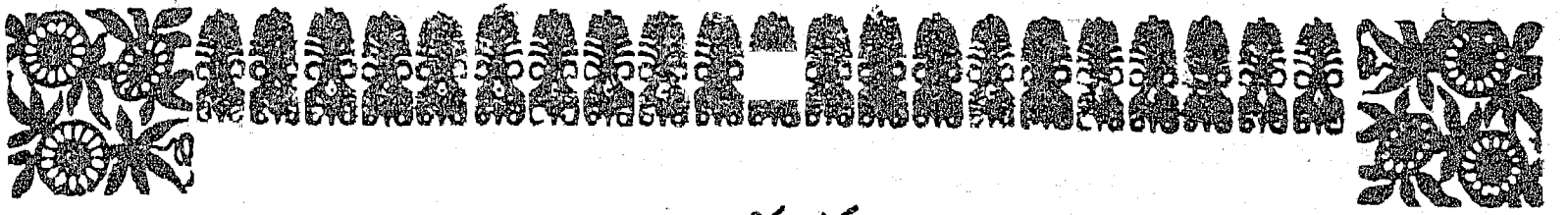
తా॥ కర్తయొక్క ఏడుపురుషాంతరములవరకు వంశమునందు పుట్టినవారు సాపిండులు. అటుపిమ్మట ఎనిమిదవ పురుషాంతరము నుండి ౧౪ వ పురుషాంతరమువరకు సమానోదకసంజ్ఞలు. ౧౫ వ పురుషాంతరము మొదలుకొని ౨౧ పురుషాంతరమువరకు సగోత్ర జాతు ఈప్రకారము సంజ్ఞయని ఎఱుంగవలయును.

ఏడు పురుషాంతరములవరకు జ్ఞాతులు ౧౦ రాత్రు లాశౌచ ముండవలెను. అటుపిమ్మట ౧౪ వ పురుషాంతరమువరకు ౩ రాత్రు లాశౌచము. అటుపిమ్మట ౨౧ పురుషాంతరపర్వంతము స్నానముచే నాశౌచము శుద్ధి. అటుపిమ్మట బంధువులతో సమానము అని ఎఱుంగవలయును.

శ్లో॥ జాతేనూతే మృతేనూతే దశరాత్రేణశుద్ధతే ।
 ఋణగస్తేనదానూతే వర్జస్యాద్ధవ్యకవ్యయోః ॥
 గోహత్యాముచ్యతేగంగా స్త్రీహత్యాముచ్యతేగయా ।
 బ్రహ్మత్యాముచ్యతేకాశీ ఋణదోషోనవిద్యతే ॥
 ఇతి అపరసిద్ధాంతే - ఆశౌచప్రకరణము.

స మాప్తమ్.

రస్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

విభక్తినిర్ణయః.

ఈగ్రంథమున పైతృషేధిక శ్రాద్ధాదికార్యములయందే ఏకా
లముననే విభక్తివచనముల నుపయోగింపవలయునో వాని విశద
ముగా వాయబ యున్నది. పురుష స్త్రీవాచకశబ్దములను నీవిభ
వచనములతోగలి గోత్రరూపములతో సహా యొకటి యొకటిగా
ఈదిగువ వివరముగా వ్రాయబడి యున్నది.

పురుషవాచక శబ్దములు.

—* పష్టైకవచనము. *

తండ్రి — తుఃగోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
తాత — పితామహస్య గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
రెండవతాత — ప్రపితామహస్య గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
జనకతండ్రి — జనక తుః గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
తల్లి తండ్రి — మాతామహస్ గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
కుమారుడు — సుతస్య గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
పెత్తండ్రి — శ్వేష్ఠపితృవ్యస్య గోత్రస్య శర్మణః వసురూపస్య
పెత్తండ్రికొడుకు — శ్వేష్ఠ తృవ్యసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-

వసురూపస్య

పినతండ్రి — కన్యపితృవ్యస్య- గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య

నతండ్రి పుత్రుడు — కన్యపితృవ్యసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-

వసురూపస్య

అన్న — శ్వేష్ఠభా, తుః- గోత్రస్య- శర్మణః వసురూపస్య

అన్నపు తుడు—జ్యేష్ఠ భాతృసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః
వసురూపస్య

తమ్మునిపుత్రుడు—కన్యేష్ఠ భాతృసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య

మేనమామ—మాతులస్య గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
మేనమామ పుత్రుడు—మాతులసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః
వసురూపస్య

మనముడు—దౌహిత్రస్య- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
మేనల్లుడు—భాగినేయకస్య- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
అల్లుడు—జామాతుః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
తోడబుట్టినదానిభర్త—భావుకస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య

మామగారు—శ్వశురస్య- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
భార్యసహోదరులు—శ్యాలకస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య

గురువు—గురోః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
స్నేహితుడు—సఖినః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
చవితితల్లి కొడుకు—భిన్నోదరజ్యేష్ఠ భాతృ- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య

ప్రభువు—స్వామినః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
అచార్యుడు—అచార్యస్య- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
—* షష్ఠీబహువచనము. *—

తం —పితృ తామహ ప్రపితామహానాం - గౌత్రాణాం - శర్మ
ణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం

తామహ ప్రపితామహ వృద్ధప్ర తామహానాం-

గౌత్రాణాం- శర్మణాం- వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం

జనకతం —జనక తృ పితామహ ప్రపితామహానాం- గౌత్రా
ణాం- శర్మణాం- వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం

గతామహాః—నూతనామహా మాత్రుః పితామహా మాత్రుః ప్రపితా
మహానాం గోత్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం
మారుడు—సుత సుత తత్పితామహానాం గోత్రాణాం శర్మణాం
వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

అన్న—జ్యేష్ఠభాత్య తత్పితృ పితా మహానాం గోత్రాణాం శర్మ
ణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

అన్నకుమారుడు—జ్యేష్ఠ భాత్య సుత తత్పితృ పితామహానాం గో
త్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

కనిష్ఠభాత్య—కనిష్ఠభాత్య తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం
శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

నిష్ఠభాత్య పుత్రుడు—కనిష్ఠ భాత్య సుత తత్పితృ పితా మహా
నాం గోత్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

ప్రృపితృవ్యః—జ్యేష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితామహానాం గోత్రా
ణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

పెత్తండ్రి కుమారుడు—జ్యేష్ఠ పితృవ్య సుత తత్పితృ పితా మహా
నాం గోత్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

కన్యపితృవ్యః—కనిష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితా మహానాం గోత్రా
ణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

పినతండ్రి కుమారుడు—కనిష్ఠపితృవ్య సుత తత్పితృ పితామహానాం
గోత్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

మాతులః—మాతుల తత్పితృ తామహానాం గోత్రాణాం శర్మ
ణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

మాతుల సుతః—మాతుల సుత తత్పితృ పితా మహానాం గోత్రా
ణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

దాహితృడు—దాహితృ తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం
శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

భాగినేయకః—భాగినేయక తత్పితృ తామహానాం గోత్రాణాం
శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

జామాతా—జామాతృ తత్త్విత్వ పితామహానాం గోత్రాణాం శర్త
ణాం వసురుదా, దిత్య రూపాణాం

భావుకః—భావుక తత్త్విత్వ పితామహానాం గోత్రా, ణాం శర్తణాం
వసురుదా, దిత్య రూపాణాం

మామగారు—శ్వశుర తత్త్విత్వ పితామహానాం గోత్రా, ణాం శర్త
ణాం వసురుదా, దిత్య రూపాణాం

భావమరుదులు—శ్వలక తత్త్విత్వ పితా మహానాం గోత్రా, ణాం
శర్తణాం వసురుదా, దిత్య రూపాణాం

స్వామి సఖి గురు ఆచార్యాది సర్వే కారుణ్ పితౄణాం
తత్త్వోత్తా, ణాం తత్త్వచ్ఛర్తణాం వసువసు రూపాణాం.

—* సంబుద్ధ్యైక వచనము. *

పితః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

పితామహ గోత్ర శర్తౄ వసురూప

ప్రపితామహ గోత్ర శర్తౄ వసురూప

జనక తః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

మాతామహ గోత్ర శర్తౄ వసురూప

మాతూః తామహ గోత్ర శర్తౄ రుద్రరూప

మాతూః ప్రపితామహ గోత్ర శర్తౄ ఆదిత్యరూప

సుత గోత్ర శర్తౄ వసురూప

శ్వేష్ఠభ్రాతః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

కనిష్ఠభ్రాతః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

శ్వేష్ఠ పితృవ్య గోత్ర శర్తౄ వసురూప

కనిష్ఠ పితృవ్య గోత్ర శర్తౄ వసురూప

మాతుల గోత్ర శర్తౄ వసురూప

దాహిత్ర గోత్ర శర్తౄ వసురూప

భాగినేయక గోత్ర శర్తౄ వసురూప

జామాతః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

భావుక గోత్ర శర్మ వసురూప
 శ్వశుర గోత్ర శర్మ వసురూప
 శ్యామిక గోత్ర శర్మ వసురూప
 స్వామిక గోత్ర శర్మ వసురూప
 సఖే గోత్ర శర్మ వసురూప
 గురో గోత్ర శర్మ వసురూప
 ఆచార్య గోత్ర శర్మ వసురూప

—*—

—* సంబుద్ధి బహువచనము. *—

౧౦ డీ— తృ పితామహ ప్రపితామహః గోత్రాః శర్మాణః వసురు
 దా, దిత్యరూపాః

మాతామహ—మాతామహ మాతుః పితామహ మాతుః ప్ర తా
 మహః గోత్రాః శర్మాణః వసురుదా, దిత్యరూపాః

౨౨ త్రః—సుత సుత తత్పితామహః గోత్రాః శర్మాణః వసురుదా,
 దిత్యరూపాః

౩౩—జ్యేష్ఠభా, తృ తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః వసు
 రుదా, దిత్యరూపాః

౪౪ తమ్ముడు—కనిష్ఠ భా, తృ తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుదా, దిత్యరూపాః

౫౫ పెత్తం డీ—జ్యేష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుదా, దిత్యరూపాః

౬౬ పినతం—కనిష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుదా, దిత్యరూపాః

౭౭ మేనమాను—మాతుల తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుదా, దిత్యరూపాః

౮౮ దాహిత్రుడు—దాహిత్ర తత్పితృ తామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుదా, దిత్యరూపాః

మేనల్లుడు—భా, నేయక తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
వసురుదా, దిత్యరూపాః

అల్లుడు—జామాతృ తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః వసు
రుదా, దిత్యరూపాః

అక్కపెనిమిటి—భావుక తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
వసురుదా, దిత్యరూపాః

మామగారు—శ్వశుర తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
వసురుదా, దిత్యరూపాః

భార్య సహూదరుడు—శ్వలక తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మా
ణః వసురుదా, దిత్యరూపాః

స్వామి సఖి గురు ఆచార్యాది నర్వేకారుణ్యః తత్త్వోత్ర
తత్తచ్ఛర్మాణః వసురుపాః

—*—

—* ద్వితియ్యైకవచనము. *—

తండ్రి—తరం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

తాత—పితామహం గోత్రం శర్మాణం రుద్రరూపం

రెండవతాత—ప్రపితామహం గోత్రం శర్మాణం ఆదిత్యరూపం

మాతామహం—మాతామహం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

మాతుః పితామహం గోత్రం శర్మాణం రుద్రరూపం

మాతుః ప్రపితామహం గోత్రం శర్మాణం ఆదిత్యరూపం

పు తుడు—సుతం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

అన్న—జ్యేష్ఠ భా, తరం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

తమ్ముడు—కనిష్ఠ భా, తరం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

పే తండ్రి—జ్యేష్ఠ పితృవ్యం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

పినతండ్రి—కనిష్ఠ పితృవ్యం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

మేనమామ—మాతులం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

దాహిత్రుడు—దాహిత్రం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

భాగినేయకః—భాగినేయకం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

మేనల్లుడు—భా, నేయక తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
వసురుదా, దిత్యరూపాః

అల్లుడు—జామాతృ తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః వసు
రుదా, దిత్యరూపాః

అక్కపెనిమిటి—భావుక తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
వసురుదా, దిత్యరూపాః

మామగారు—శ్వశుర తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
వసురుదా, దిత్యరూపాః

భార్య సహూదరుడు—శ్వలక తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మా
ణః వసురుదా, దిత్యరూపాః

స్వామి సఖి గురు ఆచార్యాది నర్వేకారుణ్యః తత్త్వోత్ర
తత్తచ్ఛర్మాణః వసురుపాః

—*—

—* ద్వితియైకవచనము. *—

తండ్రి—తరం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

తాత—పితామహం గోత్రం శర్మాణం రుద్రరూపం

రెండవతాత—ప్రపితామహం గోత్రం శర్మాణం ఆదిత్యరూపం

మాతామహం—మాతామహం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

మాతుః పితామహం గోత్రం శర్మాణం రుద్రరూపం

మాతుః ప్రపితామహం గోత్రం శర్మాణం ఆదిత్యరూపం

పు తుడు—సుతం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

అన్న—జ్యేష్ఠ భా, తరం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

తమ్ముడు—కనిష్ఠ భా, తరం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

పే తండ్రి—జ్యేష్ఠ పితృవ్యం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

పినతండ్రి—కనిష్ఠ పితృవ్యం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

మేనమామ—మాతులం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

దాహిత్రుడు—దాహిత్రం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

భాగినేయకః—భాగినేయకం గోత్రం శర్మాణం వసురుపం

భాగినేయక తత్త్విత్పితామహః గోత్రా శర్మణః వసురుద్రా
దిత్యరూపా

జామాతృ తత్త్విత్పితామహః గోత్రా శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపా

భావుక తత్త్విత్ పితామహః గోత్రా శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపా

శ్వశుర తత్త్విత్ పితామహః గోత్రా శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపా

శ్యామక తత్త్విత్ పితామహః గోత్రా శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపా

స్వామి సఖిగురు ఆచార్యాది కారుణ్యతత్త్వగోత్రా తత్త్వశర్మణః
వసువసురు పా

—*—

—* చతుర్థేకవచనము. *—

త్రేగోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

పితామహాయ గోత్రాయ శర్మణే రుద్రరూపాయ

ప్రతామహాయ గోత్రాయ శర్మణే ఆదిత్యరూపాయ

మాతామహాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

మాతుః తామహాయ గోత్రాయ శర్మణే రుద్రరూపాయ

మాతుః ప్రతామహాయ గోత్రాయ శర్మణే ఆదిత్యరూపాయ

సుతాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

శ్వేషభా తే గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

కనిష్ఠభా తే గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

జ్యేష్ఠ తృత్యాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

కష్ఠ తృత్యాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

మాతులాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

సహితాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

భాగినేయకాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

జామాత్రే గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 భావుకాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 శ్వశురాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 శ్యామికాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 స్వామినే గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 సఖాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 గురవే గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 అచార్యాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ

—*—

—* చతుర్థి బహువచనము. *—

పితృపితామహ ప్రపితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురు
 ద్రాదిత్యరూపేభ్యః

మాతామహ మాతుః పితామహ మాతుః ప్రపితామహేభ్యః గోత్రే
 భ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపేభ్యః
 సుతసుత తత్పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రాదిత్య
 రూపేభ్యః

జ్యేష్ఠభాతృ తత్పితృ తామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః

కనిష్ఠభాతృ తత్పితృపితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః

జ్యేష్ఠపితృవ్య తత్పితృ తామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః

కనిష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః

మాతుల తత్పితృపితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురు దా
 దిత్య రూపేభ్యః

దాహితృ తత్పితృపితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రా
 దిత్యరూపేభ్యః

భా, నేయక తత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రు దాదిత్యరూపేభ్యః
 జామాతృ తత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురు
 దాదిత్య రూపేభ్యః
 భావుకతత్పితృ తామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురు దా
 దిత్యరూపేభ్యః
 శ్వశురతత్పితృ తామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురుదా,
 దిత్యరూపేభ్యః
 స్సాలక తత్పితృ తామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురు
 దా, దిత్యరూపేభ్యః
 స్వామిసఖిగురు ఆచార్యాది కారుణ్యపి తేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః
 వసురుదాదిత్యరూపేభ్యః

—*—

—* తృ య్యేకవచనము. *—

ప్రీతాగోత్రేణ శర్మణ వసురూపేణ
 తామహేన గోత్రేణ శర్మణా వసురూపేణ
 ప్రపితామహేన గోత్రేణ శర్మణా వసురూపేణ

—*—

—* బహువచనము. *—

పితృపితామహా ప్ర తామహైః గోత్రైః శర్మభిః వసురుదాదిత్య
 రూపైః
 పితృభిఃగోత్రైః శర్మభిః వసురూపైః
 పితామహైః గోత్రైః శర్మభిః రుద్రరూపైః
 ప్రపితామహైః గోత్రైః శర్మభిః ఆదిత్యరూపైః
 మాతామహైః గోత్రైః శర్మభిః వసురూపైః
 మాతృః పితామహైః గోత్రైః శర్మభిః రుద్రరూపైః
 మాతృః ప్రపితామహైః గోత్రైః శర్మభిః ఆదిత్యరూపైః

—*—

—* ప్రథమావిభక్తి. *

ఏకవచనము.

బహువచనము.

తా

పితరః

తామహః

పితామహః

ప్రపితామహః

ప్రపితామహః

మాతామహః

మాతామహః

మాతూః తామహః

మాతూః పితామహః

మాతూః ప్రపితామహః

మాతూః ప్రపితామహః

సుతః

సుతాః

కన్యభ్రాతృ

కన్యభ్రాతరః

కన్యభ్రాతృ

కన్యభ్రాతరః

జ్యేష్ఠపితృవ్యః

జ్యేష్ఠతృవ్యాః

కన్యతృవ్యః

కన్యపితృవ్యాః

మాతృలః

మాతృలాః

దాహితః

దాహితాః

భాగినేయకః

భాగినేయకాః

జామాతా

జామాతరః

భావుకః

భావుకాః

శ్వశురః

శ్వశురాః

శ్యాలకః

శ్యాలకాః

—* స్త్రీవాచక శబ్దములు. *

షష్ఠ్యైకవచనము.

మాతూః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

పితామహ్యః గోత్రాయాః దాయాః రుదరూపాయాః

శేంఢో అవ్య—ప్రపితామహ్యః గోత్రాయాః దాయాః ఆదీత్య
రూపాయాః

చవితితల్లి—సాపన్నమాతూః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

తల్లి తల్లి—మాతామహ్యః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

తల్లి అవ్వ—మాతాః పితామహ్యః గోత్రాయాః దాయాః వసు
రూపాయాః

తల్లి రెండో అవ్వ—మాతాః ప్రపితామహ్యః గోత్రాయాః దా
యాః వసురూపాయాః

పల్లి—భార్యాయాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

దుహితా—దుహితాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

అత్తభగినీ—అత్తభగిన్యాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

మేనత్త—త్తభగిన్యాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

పెత్తల్లి—మాతృభగిన్యాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

కోడలు—స్నుషాయాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

అత్తగారు—శ్వశ్రాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

యజమాన్యాః భర్తుః గోత్రస్య శర్మణః వసురూపస్య.

————* వష్టిబహువచనము. *————

మాతృ తామహీ ప్రపితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయానాం
వసురుదాదిత్య రూపాణాం

సాపల్లి మాతృ పితామహీ ప్రపితామహీనాం గోత్రాణాం దా
యానాం వసురుదాదిత్య రూపాణాం

మాతృ మహీమాతాః తామహీమాతృః ప్రపితా మహీనాం గో
త్రాణాం దాయానాం వసురుదాదిత్య రూపాణాం

భార్య తద్భర్తృ మాతృ తామహీనాం గోత్రాణాం దాయా
నాం వసురుదాదిత్య రూపాణాం

దుహిత తద్భర్తృ మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయా
నాం వసురుదాదిత్య రూపాణాం

అత్త భగినీ తద్భర్తృ మాతృ తామహీనాం గోత్రాణాం దా
యానాం వసురుదాదిత్య రూపాణాం

పితృష్వసు తద్భర్తృ మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దా

యీనాం వసురుదా, దిత్య రూపాణాం
 మాతృష్వసు తద్భర్తు మాతృపితా మహీనాం గోత్రాణాం దా
 యీనాం వసురుదా, దిత్య రూపాణాం.
 స్నుషా తద్భర్తు మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయీ
 నాం వసురుదా, దిత్య రూపాణాం
 శ్వశ్రు తద్భర్తు మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయీ
 నాం వసురుదా, దిత్య రూపాణాం
 యజమాన్యాః భర్తు తత్పితృ పితా మహీనాం గోత్రా, ణాం
 శర్మణాం వసురుపాదిత్య రూపాణాం.

—*—

—* సంబుద్ధ్యైకవచనము. *—

మాతః గోత్రే దే వసురుపే
 తామహీ గోత్రే దే రుద్రరూపే
 ప్రపితామహీ గోత్రే దే ఆదిత్యరూపే
 సాపత్నీమాతః గోత్రే దే వసురుపే
 మాతుః తామహీ గోత్రే దే వసురుపే
 మాతుః ప్రపితామహీ గోత్రే దే రుద్రరూపే
 మాతామహీ గోత్రే దే వసురుపే
 భార్యే త్రే దే వసురుపే
 దుహితః గోత్రే దే వసురుపే
 ఆత్మ భగినీ గోత్రే దే వసురుపే
 పితృ భగినీ గోత్రే దే వసురుపే.

—*—

—* ద్వితియ్యైకవచనము. *—

మాతరం గోత్రాం దాం వసురుపాం
 పితామహీం గోత్రాం దాం రుద్రరూపాం
 ప్ర తామహీం గోత్రాం దాం ఆదిత్యరూపాం
 సాపత్నీ మాతరం గోత్రాం దాం వసురుపాం

జనక మాతరం గోత్రం దాం వసురూపాం
 మాతామహీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 మాతుః పితామహీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 మాతుం ప్రపితామహీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 భార్యం గోత్రం దాం వసురూపాం
 దుహితారం గోత్రం దాం వసురూపాం
 ఆత్మ భగినీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 పితృభగినీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 మాతృభగినీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 స్నుషాం గోత్రం దాం వసురూపాం
 శ్వశూం గోత్రం దాం వసురూపాం
 యజమానాయాః భర్తారం గోత్రం శర్కణం వసురూపం

—*—

—* సంబుద్ధి బహువచనములు. *—

మాతృపితామహీ ప్రపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురుద్రా
 దిత్యరూపాః
 సాపత్ని మాతృపితామహీ ప్రపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపాః
 జననీ మాతృ తామహీ ప్రపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపాః
 మాతామహీ మాతుఃపితామహీ ప్రపితామహ్యః గోత్రాః దా
 య్యః వసురుద్రాదిత్యరూపాః
 భార్య తద్భర్త మాతృ తామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురుద్రా
 దిత్యరూపాః
 దుహితృ తద్భర్త మాతృ తామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురు
 ద్రాదిత్యరూపాః
 ఆత్మ భగి తద్భర్త మాతృ పితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపాః

తృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యాః వసురు
ద్రాదిత్య రూపాః

మాతృ భగిని తద్భర్తు మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యాః వసు
రుద్రాదిత్య రూపాః

స్నుషతద్భర్తు మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యాః వసురుద్రా
దిత్య రూపాః

శ్వశ్రు తద్భర్తు మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యాః వసురుద్రా
దిత్య రూపాః

—*—

—* ద్వితీయాబహువచనము. *—

మాతృ పితామహి ప్రపితామహీః గోత్రాః దాయ్యాః వసురుద్రా
దిత్య రూపాః

సాపత్నీ మాతృపితామహి ప్రపితామహీః గోత్రాః దాయ్యాః వసు
రుద్రాదిత్య రూపాః

జనకమాతృ పితామహి ప్రపితామహీః గోత్రాః దాయ్యాః వసు
రుద్రాదిత్య రూపాః

మాతామహి మాతుః పితామహి మాతుః ప్రపితామహీః గోత్రాః
దాయ్యాః వసురుద్రాదిత్య రూపాః

భార్యతద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయ్యాః వసురుద్రా
దిత్య రూపాః

దుహితృ తద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయ్యాః వసు
రుద్రాదిత్య రూపాః

ఆత్మభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయ్యాః వసురు
ద్రాదిత్య రూపాః

పితృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయ్యాః వసురు
ద్రాదిత్య రూపాః

మాతృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయ్యాః వసురు
ద్రాదిత్య రూపాః

స్నువతద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాఃదాయీః వసురుద్రాది
త్యరూపాః

శ్వశ్రుతద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసురుదా
దిత్యరూపాః

యజమానాయాః తద్భర్తు పితృపితామహాః గోత్రా శర్మణః
వసురుద్రాదిత్యరూపాః

—*—

—* చతుర్థ్యేకవచనము. *—

మాత్రేగోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
పితామహ్యై గోత్రాయై దాయై రుద్రరూపాయై
ప్రపితామహ్యై గోత్రాయై దాయై ఆదిత్యరూపాయై
పాపత్నిమాత్రే గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
జనకమాత్రే గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
మాతామహ్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
మాతుః పితామహ్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
మాతుః ప్రపితామహ్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
భార్యాయై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
పత్నై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
దుహిత్రే గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
ఆత్మభగిన్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
పితృభగిన్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
మాతృభగిన్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
స్నుపాయై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
శ్వశ్రే గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
యజమానాయా భక్త్రేగోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ

—*—

—* చతుర్థ బహువచనము. *—

మాతృ తామహీ ప్రపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయీభ్యః వసు

రుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 సాపత్నీ మాతృ తామహీ ప్ర తామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయా
 భ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 జనక మాతృపితామహీ ప్ర తామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 మాతామహీమాతృః పితామహీ మాతృః ప్ర తామహీభ్యః గోత్రా
 భ్యః దాయాభ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 భార్యతద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 దుహితృ తద్భర్తు మాతృ తామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయా
 భ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 ఆత్మభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయా
 భ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 పితృభగిని తద్భర్తు మాతృ తామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 మాతృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దా
 యాభ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 స్మృషతద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 శ్వశ్రుతద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 యజమానాయాః భర్తు తత్పితృ పితామహీభ్యః గోత్రేభ్యః శర్త
 భ్యః వసురు ద్రాదిత్య రూపాభ్యః

—*—

—* తృ య్యేకవచనము. *

మాత్రాగౌ తయాదయా వసురూపయా
 పితామహ్యా గోత్రయాదయా రుద్రరూపయా
 ప్ర తామహ్యా గోత్రయాదయా ఆదిత్యరూపయా

—* బహువచనము. *

మాతృ తామహీప్రపితామహీభిః గోత్రాభిః దాయీభిః వసురుద్రా
దిత్యరూపాభిః

మాతృభిః గోత్రాభిః దాయీభిః వసురూపాభిః

పితామహీభిః గోత్రాభిః దాయీభిః వసురూపాభిః

ప్రతామహీభిః గోత్రాభిః దాయీభిః ఆదిత్యరూపాభిః

మాతామహీభిః గోత్రాభిః దాయీభిః వసురూపాభిః

మాతుః పితామహీభిః గోత్రాభిః దాయీ : వసురూపాభిః

మాతుః ప్రతామహీభిః గోత్రాభిః దాయీ : వసురూపాభిః

—*—

—* ప్రథమా బహువచనము. *

౧ మాతరః

౭ మాతుః ప్రపితామహ్యః

౨ పితామహ్యః

౮ భారాః

౩ ప్రపితామహ్యః

౯ దుహితారః

౪ సాపత్నీమాతరః

౧౦ ఆత్మభగిన్యః

౫ మాతామహ్యః

౧౧ మాతృభగిన్యః

౬ మాతుః పితామహ్యః

౧౨ స్నుమా శ్వశ్ర్వః

అ ప ర సి ధ్ధాం తే - వి భ క్తి ని ర్ణ యః.

స మా ప్తః.